

valjakkourheilu

2/2009

SUOMEN VALJAKKOURHEILIJOIDEN LIITTO ry:n JULKAISU

Marika Tiiperistä vuoden valjakkourheilija
Ansiolistalla mm. koirajuoksun EM-pronssi ja
valjakkohiihdon maailmanmestaruus sivu 4-7

**Eläinfysioterapiasta apua
urheilevalle koiralle** sivu 10-18

Arctic Barents Race nousumassa
Iditarodin haastajaksi sivut 28-31

Sulan maan kisakalenteri
syksyille 2009 sivu 20-21

SLEDDOG SPORT
FINLAND

LEHDEN JULKAIKU / ILMOITUSMYynti

Suomen Valjakkourheilijoiden liitto ry
Radiokatu 20, 00093 SLU
Puh. (09) 3481 3135
Fax (09) 3481 2602
eva-lisa.aunio@vul.fi
www.vul.fi

PAINOPAikka

Kirjapaino Ässä Oy
PL 64, 40800 VAAJAKOSKI
Puh. (014) 337 000
Fax (014) 337 0011
kirjapaino.assa@assaset.fi
www.assaset.fi

TILAUSHINTA

Vuosikerta 2009 / 20 €
Lehden vuosikertaan sisältyy VUL:n valjakkourheilu-lisenssin hintaan automaattisesti.

ILMESTYMINEN JA AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄT

Lehti ilmestyy kolme kertaa
vuodessa seuraavasti:

- 1/2009 huhtikuu > aineisto 1.4.
- 2/2009 syyskuu > aineisto 1.8.
- 3/2009 joulukuu > aineisto 1.12.

Aineisto toimitukseen sähköpostitse:
niina.konttaniemi@luukku.com
kati.mansikkasalo@toptester.fi

Taitto ja ulkoasu
Niina Konttaniemi ja Anu Mäkinen
anu.makinen@pp2.inet.fi

Seuraava numero 3/2009
Ilmestyy joulukuussa. Lehden tarkoitettu aineisto tulee toimittaa toimitukselle 1.12. mennessä.

Kansikuva:
Anu Mäkinen

TÄSSÄ NUMEROSSA

Toimitukselta	3
Valjakkourheilun lajilisenssi	3
Matka suuren veden taakse ja valmistautuminen MM-kisoihin	4
Robur Sprint Toivakka 10.–11.1	8
Pikagallup kisajärjestäjille: VepoSprint Rokua 7.12.2008	8
Koirahiihdot Imatralla 14.2.	9
Pikagallup kisajärjestäjille: Koirahiihdon-SM ja kans. pulkkaluokat Rokua 31.1.–1.2.	9
SOC2009 Nome Style LD: Carelian Eastpoint Lieksa 12.–14.2.	10
SOC2009 Nome Style sprint & MD: Rautavaara 14.–15.2.	12
SOC2009 Nordic Style: Keminmaa Kallinkangas 21.–22.2.	14
Seuraesittelyssä Suomalainen Siperianhuskyseura SHS	19
Uutispöytäkirja netistä	19
Iditarod – Koiravaljakkokisan hurmaa Alaskassa	20
Vindelälvsdraget 2009: Rovaniemi BHK (23) taas mukana!	22
Rovaniemen Palveluskoirakerho mukana ulkoilutapahtumassa	26
Kokouskutsu: VUL sääntömääräinen liittokokous Jämillä 24.5.	27
Varusmiespalvelus puolustusvoimien urheilukoulussa	27
Valjakkourheilun sulan maan lajit esittelyssä	28
Tulospörssi	32
Kilpailukalenteri kevätkausi 2009	36
Pikkuilmoituksia	37
Suomen Valjakkourheilijoiden Liiton ja jäsenseurojen yhteystiedot	38

**Arctic Barents Race
nousemassa
Iditarodin haastajaksi
sivut 28–31**

**Sulan maan kisakalenteri
syksyille 2009 sivu
20–21**

**Eläinfysioterapiasta apua
urheilulle koiralle
sivut 10–18**

**Marika Tiiperistä
vuoden valjakkourheilija
sivut 4–7**

Materiaalia ja juttuja vaan tänne
lehteen sitten seuraavaan numeroon!

Toimituksen terveiset Napapiiriltä! (Vas. lukien) Niina, Ikssu Kito, kksu Jaki, Anu, ssu Poju, ssu Peto, atu Nero ja Kati.

TERVEHDYS TOIMITUKSESTA! Lehden ilmestymisaikataulu muuttui kevään kokouksessa. Pyrimme nyt tarjoamaan huhtikuun numeron kaltaisen tuhdin lehden kolme kertaa vuodessa, eli pyrimme tekemään nämä kolme lehteä mahdollisimman laadukkaasti, vaikka aina on otettava huomioon se seikka, että lehteä tehdään kaiken muun ohessa harastuksena. Ideoita lehden tiimoilta otetaan vastaan ja ainakin toistaiseksi olen kiitoksen velkaa teille kaikille harrastajille niistä jutuista joita olette kirjoittaneet. Pyrimme saamaan lehtiin mukaan monenlaisia juttuja liittyen lajiimme. Esimerkkinä ovat tämän lehden eläinfysioterapia-artikkeli, jonka on tarkoitus aloittaa esittelysarja urheiluvien koirien auttajista ja ruokin-

TOIMITUKSELTA

tajuttu, joka on suomennettu vapaaehtoisesti lehteämme varten. Olen tämän lehden teossa harjoitellut nyt myös taittamista Anun apuna, sillä se on melkoisen iso urakka ja pääosin mahdollista tehdä vasta kun aineisto on koossa. Näin alkuun taittaminen on ollut aika takkuista ja paljon on tarvittu apua Anulta. Lisäksi seurustelukumppanini Jari on antanut pyyteettömän panoksensa ja auttanut kuvien käsittelyssä.

Muuten kesä on sujunut hyvin. On ollut ihana intiaanikesä ja Rovaniemellä onkin ollut toiseksi eniten hellepäiviä Suomessa! Koirien kannalta helle on tietysti aina hieman hankalaa, mutta uimassa on käyty ja pidemmät lenkit on ajoitettu viilempiin päiviin ja iltoihin ja myös lenkit suolla ovat olleet koirille hyviä. Oma treenaaminen on sujunut ihan mukavasti myös, mutta tietysti aina voisi enemmän tehdä varsinkin nyt kun on ollut terveenä. Vaan niin kai sitä ajattelisi aina vaikka aamusta iltaan lenkillä kulkisi...

Syksyn kisoista itsellä on tarkoituksena käydä koirapyöräilykisat Rovaniemellä ja Kuopiossa. Kuopio on itselle ihan uusi tuttavuus ja saa sitten nähdä miten kovat maastot siellä odottavat. Lisäksi tietysti Rokuan ja Oloksen leirit ovat mielessä. Ja luulenpa että muu toimitus on myös samoissa karkeloissa edustettuna... Toivottavasti nähdään eri tapahtumissa ja joulukuun lehteen saadaan taas kaikenlaista kivaa kasaan.

Rovaniemellä 15.8.2009 Niina

VALJAKKOURHEILUN LAJILISENSSI 1.9.2009 – 31.8.2010

Yksityistapaturmavakuutus
nro 356-0369858-K

Lisenssin vakuutuskausi on
1.9.2009 – 31.8.2010.

Liiton lisenssitili on
Nordea 142630-121671

Lisenssivaihtoehdot

- Kilpailulis. vakuutuksella 44 €
(sis. VUL-lehti)
- Kilpailulis. ilman vakuutusta 32 €
(sis. VUL-lehti)
- Harrastajalis. vakuutuksella 29 €
- Harrastajalis. ilman vakuutusta 17 €
(sis. VUL-lehti)
- ESDRA:n kv. DID-lisenssi 20 €

Vakuutuksen osuus lisenssimaksusta on 12,00 € (vain kansallisessa lisenssissä). Lisenssi sisältää urheiluvakuutuksen VUL:n jäsenseuraan kuuluville ja VUL-lehden vuosikerran. Kilpailulisenssi vaaditaan jokaiselta kilpailijalta, joka osallistuu Suomen Valjakkourheilijoiden Liitto ry:n toimesta järjestettyihin kilpailuihin (poikkeuksena

ainoastaan valjakkohiihdon ja –ajon harrastus- tai alokasluokat). Lisenssin voi lunastaa ainoastaan VUL:n jäsenseuraan kuuluva henkilö.

Henkilö jolla on oma vakuutus joka korvaa myös urheiluvammat maksaa lisenssin ilman vakuutusta ja toimittaa vakuutusyhtiönsä vakuustodistuksen liiton toimistoon. Todistus kirjataan Sporttirikisteriin jossa se on voimassa niin kauan kunnes maksaja toisin ilmoittaa.

Harrastajalisenssillä saa kilpaila yhden kansallisen tason kilpailun, ei SM-, EM-, MM- tai muita arvokilpailuja.

Lunasta lisenssi netin kautta:
<http://www.vul.fi/lisenssi.htm>

NÄIN SAAT LISENSSIN

1. Henkilötiedot: Täytä henkilötiedot ohjeiden mukaisesti.
2. Lisenssitiedot: Tarkista henkilötietosi ja valitse sinulle soveltuva lisenssi sekä lisenssiseurasi.
3. Hyväksyminen: Tarkista valitsemasi lisenssin tiedot ja tutustu tuoteselosteeseen ja vakuutusehtoihin. Vakuutusehdot on hyväksyttävä ennen kuin siirryt kohtaan "Maksaminen".
4. Maksaminen: Tulosta tai tallenna lasku.

Maksuasi muista ehdottomasti käyttää viitenumeroa! Sinulla on oltava erillinen pankkiyhteys, kirjautumistilasta pääset suoraan vain Nordean verkkopankkiin.

Seloste vakuutuksesta:

Tapaturman hoitokuluista vakuutuksenottajalla on 50 euron omavastuu jokaisessa vahinkotapauksessa vakuutetun hoitokulujen osalta.

Vakuutuksen korvaussummat (50 € omavastuu)

- invaliditeetti kertakorvauksena 20.000 €
- vamman hoitokulut 5.000 €

TEKSTI Riitta Kempe ja Niina Konttaniemi
KUVAT Riitta Kempe ja Eeva Äijälä

SUOMI ISÄNNÖI ESDRA:N VUOSIKOKOUSTA

Suomen Valjakkourheilijoiden liitolla oli kunnia isännöidä ESDRA:n 27. vuosikokousta Helsingissä. ESDRA:n vuosikokous pidettiin nyt ensimmäistä kertaa Suomessa. Osanottajia oli yhteensä 27 henkilöä 14 eri Euroopan maasta. Suomea edustivat VUL:n puheenjohtaja Riitta Kempe ja varapuheenjohtaja Eeva Äijälä.

ESDRA:N TALOUS ON TASAPAINOSSA huolimatta siitä, että EM-kilpailut järjestetään nyt vain joka toinen vuosi, vuorovuosin MM-kilpailujen kanssa. EM-kilpailut ovat ESDRA:n tärkein rahoitusmuoto. Taloudellisesti hyvin onnistuneet sulanmaan EM-kilpailut ovat kuitenkin paikanneet taloudellista tilannetta. Toinen merkittävä tulonlähde ESDRA:lle ovat jäsenmaksut, jonka jäsenmaat ovat hoitaneet Portugalia lukuun ottamatta.

ESDRA:n hallitus on kuitenkin varautunut mahdollisten tulojen laskuun pyrkimällä pienentämään hallinto- ja kokouskuluja. Vuosikokouksen yksi merkittävin hallintoa koskeva muutos oli hallituksen jäsenten määrän radikaali pienentäminen kahdeksasta neljään. Näin saadaan leikattua hallituksen kokoontumisesta koituvia matka- ja majoituskuluja. Jatkossa urheilujohtajan apuna toimii lajihoitajien sijaan neuvonantava urheilukomitea, johon ESDRA:n hallitus valitsee jäsenet eri jäsenmaista. Urheilukomitea ei kuitenkaan virallisesti osallistu ESDRA:n hallituksen päätöksentekoon vaan toimii tarvittaessa sen apuna.

ESDRA:n ja IFSS:n yhteistyö tiivistynyt

ESDRA ja IFSS ovat selkeästi lähentyneet toisiaan ja IFSS:ssä on saatu aikaan merkittäviä uudistuksia. IFSS:n säännöt ovat nyt huomattavasti lähempänä ESDRA:n sääntöjä. Tavoitteena on saada lajille yhden yhtenäiset säännöt lähivuosiin. Myös WSA on sääntövalmisteluissa mukana. WSA:n puheenjohtaja Janne Nordlöf osallistui myös ESDRA:n kokoukseen.

ESDRA ja IFSS ovat yhteistyössä päivittäneet ja yhdistäneet kansainvälisten tuomareiden listan. Listalle on lisätty myös WSA:n tuomareita. Jatkossa kansainvälisten tuomareiden koulutusta tullaan tehostamaan, jotta Race Marschal-lisenssin omaavia tuomareita olisi enemmän. Suomen ainoa kansainvälinen ESDRA:n ja IFSS:n hyväksymä tuomari tällä hetkellä on Kalevi Vainio.

Urheiluvuosi 2008

ESDRA:n Sport Director Nils Finsrudin mukaan Saksan sulanmaan EM-kilpailut 2008 onnistuivat hyvin lukuun ottamatta huonoa säätä, mikä verotti katsojamäärää. Kilpailuun osallistui 330 urheilijaa 18 eri maasta. EM-kilpailuissa tehtiin viidelle koiralle dopingtesti ja kaikki testitulokset olivat negatiivisia.

Eurooppa-cupin osakilpailuja pidettiin talvilajeissa 18 kpl ja sulanmaan lajeissa 10 kpl. Finsrud kannustaa kansallisten lajihoitajien jäseniä hakemaan korkeatasoisille kilpailuille Eurooppa-cupin arvoa, jotta arvokilpailujen määrä nousisi.

EM-kilpailut 2010

Sulanmaan EM-kilpailuja 2010 ei ole anonut vielä yksikään jäsenmaa. Talvikisojen EM-sopimus on sen sijaan allekirjoitettu PASS:in (Polish Association of Sleddog Sports) kanssa. EM-kilpailut järjestetään 5.-7.2.2009 Kubalonkan hiihtostadionilla (lähellä Wisla ja Bielsko Biala kaupunkeja) Etelä-Puolan vuoristossa. Lumiketjut on siis syytä varata matkaan.

Valjakkoajon sprintissä matkat ovat avoimessa luokassa 22-24 km, kasissa 16 km, kutosissa 12 km ja neljän koiran junnuokassa (14-16 -vuotiaat) 7.5 km. Muista luokista poiketen neljän koiran sprintti ajetaan mukautetulla ”Olympia mallilla” ja nelosen kuseille on jaossa kaksi EM-mitalia. Neljän koiran sprinttimatkat ajetaan seuraavalla mallilla:

1. päivä: 4S kilpailun ensimmäinen startti väliaikalähtönä 7.5 km:n radalle. Erona normaaliin EM-kilpailuun on se, että kisa on kaksipäiväinen ja seuraavana päivänä startataan takaa-ajolähtönä.

2. päivä: Pursuit start eli takaa-ajolähtö, joka perustuu ensimmäisen päivän tuloksiin ja todellisiin aikaeroihin ajajien välillä. Maaliviivan ensimmäisenä ylittävä on 4S-luokan 7.5 km:n matkan Euroopan mestari.

3. päivä: Kolmantena kilpailupäivänä käydään erillinen Areena kilpailu, jossa 2.5 km:n ura kierretään kolme kertaa. Lähtötapana on yhteislähtö. Ensimmäisenä maaliviivan ylittävä on tämän luokan Euroopan mestari.

Keskimatkojen EM-kilpailuissa on kilpailuluokat avoimille ja kuuden koiran valjakoille. Keskimatkojen valjakohiihtäjille on tarjolla 1-2 koiran koirahiihtoluokka ja 1-4 koiran pulkkaluokka. Kilpailumatkoja ei vielä kerrottu.

EM-kisojen valjakohiihto alkaa ensimmäisenä päivänä koirahiihdolla, jossa miesten matka on 19 km ja naisten 16 km. Junioreilla koirahiihtomatka on 12 km. Toisena kilpailupäivänä hiihdetään yhdistetty Olympia mallilla, mikä tarkoittaa, että naiset ja miehet hiihtävät 2.5 km:n uran neljä kertaa (yht. 10 km). Ensimmäiset kaksi kierrosta hiihdetään pulkkahiihtona ja kierrokset kolme ja neljä koirahiihtona. Juniorit hiihtävät yhdistetyn kaksi ensimmäistä kierrosta pulkkahiihtona ja kolmannen kierroksen koirahiihtona (yht. 7.5 km). Kolmantena EM-kisapäivänä hiihdetään viesti 3 x 5 km.

Uudet Anti-dopingsäännöt käyttöön

Michelle Menger ja Charin Ahlsted ovat valmistelleet IFSS:n ja ESDRA:n antidopingsäännöstöä. WADA hyväksyi aiemmin keväällä 2009 IFSS:n urheilijoiden ja koirien antidopingsäännöt. Nyt myös ESDRA:n jäsenmaat hyväksyivät nämä säännöt käyttöön, mikä tarkoittaa, että myös VUL:n alaisissa kilpailuissa noudatetaan näitä antidopingsääntöjä sekä urheilijoiden että koirien kohdalla. WADA:n hyväksymä koirien antidopingsääntö on ensimmäinen laatuaan, joten valjakkourheilijat ovat olleet tällä saralla tienraivaajia. Kansallisten lajihoitajien tehtävänä on organisoida mahdollisimman pikaisesti koiria testaavien henkilöiden koulutus. Urheilijoiden testauksesta vastaa mm. ADT.

ESDRA:n vuosikokousedustajia 14 eri euroopan maasta.

Viimeisin päivitetty lista kielletyistä aineista ja menetelmistä (List of prohibited substances and prohibited methods for dogs, version March 31, 2009) löytyy IFSS:n sivulla. Sitä saatetaan päivittää ”at any time” eli koska tahansa, joten viimeisin tieto kannattaa tarkistaa aina IFSS:n sivuilta. Koirien antidopingsäännöt ovat edelleen tiukemmat kuin urheilijoilla, sillä kilpailuun osallistuvalla koiran kohdalla noudatetaan jatkosakin ”nollalinjaa” eli kilpailuun osallistuvan koiran näytteestä ei saa löytyä mitään lääkeainejäämiä tai muita kiellettyjä aineita. Mitään erillisiä varoituskoja lääkkeiden käytön suhteen ei ole annettu.

Puhtaan urheilun merkityksen korostuessa, myös osa lajin huipuista (esim. Vancouverin MM-voittajat) saattavat joutua jatkossa testauspooliin.

Testauspooli on antidopingorganisaation nimeämä ryhmä huippu-urheilijoita, joihin dopingtestaus erityisesti kohdennetaan. Testauspoolijärjestelmä perustuu Maailman antidopingsäännöstön ja WADA:n Kansainvälisen testausstandardin vaatimuksiin. Testauspoolin tarkoituksena on varmistaa, että siihen nimettyjen huippu-urheilijoiden ajantasaiset yhteys- ja olinpaikkatiedot ovat antidopingorganisaation tiedossa. Tämä tekee mahdolliseksi tehokkaan ja tarkkaan ajoitetun testauksen ilman ennakoilmoitusta kilpailujen ulkopuolella.

Riitta Kempe ja Niina Konttaniemi saksan edustajien seurassa illanvietossa.

Eeva

VUL:N VUOSIKOKOUS JÄMIJÄRVELLÄ

VUL:n sääntömääräinen liittokokous pidettiin tänä vuonna Kesäjämi-kilpailun yhteydessä Jämijärvellä sunnuntaina 24.5.2009. Kokouksessa oli mukana peräti 14 seuraa. Keskustelu oli vilkasta ja kokoukseen puheenjohtajan nuijakin heilui välillä, jotta asioissa päästiin eteenpäin.

LÄHES PUOLET VUL:N JÄSENSEUROISTA oli edustettuna liittokokouksessa Jämijärvellä toukokuussa. Liiton puheenjohtaja Riitta Kempe avasi kokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Samuli Nissinen ja sihteeriksi Jyrki Mäkelä. Kokouksessa läsnä oli 14 seuraa 32:sta ja näillä yhteensä 55 ääntä suurimpana SHS, jolla oli 14 ääntä. Liiton muita vaikutusvaltaisia seuroja olivat ALMA 7 äänellä ja L-SVU 4 äänellä.

Henkilövalinnat

Puheenjohtajana jatkaa Riitta Kempe SiSuVa:sta ja varapuheenjohtajana Eeva Äijälä SPL Etelä-Oulusta. Riitta on toiminut VUL:n puheenjohtajana kuusi vuotta vuodesta 2003 lähtien ja on liiton pitkäaikaisin puheenjohtaja. Pj:n ja Vpj:n pesit kestävät vuoden.

Hallituksen jäsenistä erovuorossa olivat ajosta Suvi Lahtinen, hiihdosta Maija Nivala ja Tero Halonen sekä sulanmaan lajeista Mira Ekholm ja Elisabeth Nygård. Lisäksi Tommi Harklin luovutti paikkansa, josta oli jäljellä yksi vuosi.

Uuden hallituksen jäseninä ovat ajojaoissa Suvi Lahtinen (SHS), Teemu Kaivola (L-SVU) ja Timo Mäkiäho (L-SVU). Hallituksen Rookie on Panu Korva (ALMA), joka valittiin Tommin tilalle yksivuotiskaudelle. Panu on myös liiton uusi sihteeri.

Hiihtojaoissa neljä paikkaa täyttävät Lea Haanpää (HSV), Anu Mäkinen (RPKK), Maija Nivala (OPKY) sekä uutena jäsenenä Samuli Nissinen (KPSH). Sulanmaan lajin jaoissa jatkaa Elisabeth Nygård (VSPH) ja uutena jäsenenä Harri Hatunen (OPKY).

Toimintavuoden 2009 tilintarkastajina toimivat KHT Seppo Tervo ja Mikko Seppä sekä varatilintarkastajina Jetta Virtanen ja Markus Päivärinta.

Talous tasapainossa ja kokonaisbudjetti kasvussa

Seurojen jäsenmaksut pysyvät ennallaan. Myös lajilisenssien hinnat pysyvät ennallaan, mikäli vakuutusyhtiö ei korota vakuutusmaksujen hintoja. Lisenssin hintaan sisältyy edelleen Valjakkourheilulehden vuosikerta. Kilpailukohtaisen vakuutuksen hinta sen sijaan nousee kahdella eurolla, jolloin uudeksi kilpailukohtaiseksi hinnaksi tulee 7 euroa.

Riitta Kempe esitteli kokouksessa vuoden 2008 vuosikertomuksen ja tilinpäätöksen. Liiton oman varainhankinnan tulos oli selkeästi parempi kuin viime vuonna. Toimintakulut olivat lähes samalla tasolla kuin viime vuonna. Liiton talous on ollut koko toimintavuoden vakaa ja tilinpäätös oli ylijäämäinen. Liittokokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi hallitukselle ja tilivelvollisille vastuuvapauden.

Lisää toimintaa toiminta-avustuksen nostamiseksi

Ensi vuonna opetusministeriöstä tullaan hakemaan jälleen kerran isompaa toiminta-avustusta. Isompi avustus edellyttää vireämpää nuorisotoimintaa, lisää jäsenseuroja ja jäseniä ja sitä kautta lisää toimintaa. Toiminta-avustusta on saatu nostettua viimeisen viiden vuoden aikana ylöspäin 10 000 euroa 27 000 euroon, mutta sen osuus on alle puolet liiton varainhankinnasta. VUL:n saama valtionapu onkin sieltä pienimmästä päästä, kun sitä verrataan SLU:n muiden lajiliittojen saamiin toiminta-avustuksiin. Liiton kokonaisbudjetti lähentelee jo 100 000 euroa.

Opetusministeriötä on painostettu SLU:n taholta tukemaan suoraan myös urheiluseurojen toimintaa. Toimenpiteet eivät kuitenkaan ole täysin vastanneet esim. VUL:n jäsenseurojen tarpeita ja sen vuoksi liitto pyrkii omalta osaltaan tukemaan mm. kilpailu- ja nuorisotoimintaa järjestäviä seuroja. Liitolta voi hakea tukea nuorisotoimintaan (esim. leirit) ja kilpailutoiminnan järjestämiseen. Kilpailutoiminnan kuluihin voi luonnollisesti sisällyttää myös kilpailueläinlääkärin kulut. Kilpailutoiminnan järjestämiseen annettu tuki laajennetaan koskemaan myös sulanmaan lajeja.

Kilpailutoiminnan turvaamiseksi kansallisia tuomareita tarvitaan nopeasti lisää, eli kaikkien asiasta kiinnostuneiden ja riittävät tiedot valjakkourheilulajeista omaavien kannattaa pistää asia harkintaan. Tänä syksynä järjestään yksi tuomarikoulutus ja vuonna 2010 on vuorossa kansainvälinen tuomarikoulutus.

Valjakkourheilulehti ilmestyy jatkossa vain kolme kertaa vuodessa. Lehden kustannukset säilyvät kuitenkin samana, koska lehti muuttuu arvonlisäverolliseksi. Kolme lehteä riittää kattamaan vuoden tapahtumat ja ilmoitukset. Tavoitteena muutoksessa on harrastuspohjalta tehtävän lehden laadun säilyttäminen ja toimittajien työkuorman keventäminen.

Nippu sääntömuutoksia

Turun Käyttökoirakerhon esityksestä veteraanisarjat lisätään VUL:n järjestämiin canicross-kilpailuihin. Samalla myös hallituksen esityksestä veteraaniluokan ikäraja laskettiin 45 vuodesta 40 vuoteen, jolloin se on sama kuin ESDRA:n sääntöissä. Uuden canicross-luokan myötä tulee uudelle luokalle mahdolliseksi myös SM-arvo. SM-kilpailuihin tulee lisäksi mukaan junioriluokka 17-20 -vuotiaalle. Näin juniorit saavat kilpailla oman tasonsa mukaisissa kisassa. SM-viesteihin liittyen uutena sääntönä on, että viestin SM-mitalit jaetaan vain seurajoukkueiden kesken lajista riippumatta. Lisäksi canicrossin SM-kisoihin osallistuvien on edustettava VUL:n jäsenseuraa.

Koirapyöräilyluokissa tarvitaan jatkossa kilpailulisenssi, mikä ei ole aiemmin ollut pakollista. Jatkossa vai koirajuoksuluokissa ja harrastussarjoissa kilpailulisenssi ei ole pakollinen.

Valjakkoajon SM-kilpailuihin hyväksyttiin uudeksi sääntöksi luokkajako A-, B- ja C-luokkiin. A-luokka on avoin kaikille koirille, B-luokkaan saavat osallistua kaikki rekisteröidyt puhdasrotuiset koirat lukuun ottamatta seisovia lintukoiria ja siperianhuskyja ja luokka C on tarkoitettu siperianhuskyille. Uudessa luokkajaoissa SM-mitalit jaetaan, mikäli luokassa on vähintään 5 valjakkoa. Toinen valjakkoajoa koskeva sääntömuutos liittyi pitkiä matkoja ajavien valjakkojen koiramäärään. Carelian Eastpoint ry:n ehdotuksen pohjalta muotoiltiin valjakkoajon pitkämatkan SM-kilpailuihin luokaksi rajoitettu luokka entisen 8-koiran luokan tilalle.

Aggressiivisesti käyttäytyvälle koiralle annettavaa rangaistusta ehdotettiin kovennettavaksi, mutta esitystä ei vielä hyväksytty. Hallituksen tehtävänä on muotoilla uusi sääntöesitys ja uutta sääntöä tullaan testaamaan syksystä lähtien.

Joensuun Seudun Palveluskoirayhdistys, Oulun Palveluskoirayhdistys ja SPL Etelä-Oulu ry esittivät valjakko- ja koirahiihtoluokkien luokkajakoon muutosta niin, että

dobermannit, setterit ja suursnautserit siirrettäisiin takaisin A-luokkaan lintukoirien rinnalle. Esityksen mukaan B-luokka oli avoin kaikille muille paitsi seisoville lintukoirille, dobermanneille, suursnautserille ja rekisteröimättömille koirille. Tämä esitys ei kuitenkaan saanut muilta jäsenseuroilta kannatusta, joten luokkajako pysyy ennallaan vuoden 2007 vuosikokouksen päätöksen mukaisesti.

Muita esille tulleita asioita

Valjakkoajon MD kisat 4-koiran luokassa herättivät keskustelua. Asian tiimoilta ei sääntömuutosasioita käsitelty, koska asiasta ei oltu määräajassa tehty sääntömuutosehdotuksia. Valjakkoajat halusivat tuoda esiin näkökantansa ettei 4-koiran MD -luokka vaaranna koirien terveyttä mikäli matkat lyhennettäisiin 20-40 kilometriin ja että he halusivat kokeiluun pienten valjakoiden MD-kisoja. Keskustelun jälkeen liittokokous valtuutti hallituksen selvittämään asiaa lisää yhteistyössä seurojen kanssa.

Liiton puheenjohtajan kanta asiaan oli, että sääntömuutoksia tehtäessä mietitään aina koko lajin julkisuuskuva ja eläinsuojelullisia näkökohtia laajemmalti kuin vain yhden luokan osalta. Lisäksi liiton tulee pysyä mukana kansainvälisessä kehityksessä sääntöjen osalta etenkin, kun IFSS, ESDRA ja WSA pyrkivät luomaan lajille yhden yhtenäiset säännöt, joita lajiliitot ja jäsenseurat ovat velvollisia noudattamaan.

”Keskustelu oli vilkasta ja kokoukseen puheenjohtajan nuijakin heilui välillä, jotta asioissa päästiin eteenpäin.”

PIKAGALLUP HALLITUKSEN ROOKIEILLE

- 1 Ikä ja ammatti?
- 2 Missä asut?
- 3 Koirat ja koiraharrastukset?
- 4 Valjakkourheiluhistoria?
- 5 Aiemmat luottamustehtävät koirarintamalla?
- 6 Kiinnostuksen kohteet/mitä haluat kehittää uudessa hallituksessa?
- 7 Muita terveisiä lehden lukijoille...

Päätimme koota lyhyet esittelyt VUL:n hallitukseen uusina nousseista henkilöistä, jotta harrastajat saisivat käsityksen siitä, ketkä asioista ovat päättämässä. Uusista jäsenistä Harri Hatunen nousi sulanmaan lajien jaostoon, Samuli Nissinen hiihtojaostoon ja Panu Korva ajojaostoon.

HARRI HATUNEN, OPKY

- 1 32 vuotta, tuotekehityspäällikkö
- 2 Oulu
- 3 Oma koira dn Sona (Famke van Eysingastate) 5,5 kk ja vamon koira dn Cami (Deep Delight Catchy Cathy) kohta 4 v. Koirien kanssa harrastetaan palveluskoiralajeja, valjakkourheilua, näyttelyjä ja automatkailua.
- 4 Innostus valjakkourheiluun tuli koirapyöräilyn kautta, kun sain kokeilla Mari Moisalan dn Lunan kanssa syksyllä -07 lajia. Mari tarvitsi tuolloin ajajan ROI-crossiin -07. Heti sen jälkeen aloimme tehdä ensimmäisiä kokeiluja myös Camin kanssa. Aluksi harrastimme vain koirapyöräilyä mutta pian mukaan tuli koirahiihtokin. Koirapyöräily oli luonnollinen valinta, koska olen harrastanut n. 11 vuotta maastopyöräilyä ja ajanut siinä 8 vuotta kilpaa. Koirahiihdon aloittaminen ei ollutkaan ihan niin kivutonta, koska ensin piti ostaa välineet ja yrittää opetella hiihtämään (sillä saralla tosin vieläkin tekemistä). Onneksi oli/on hyviä neuvoja treenikavereina. Camin kanssa takana on 15 starttia koirapyöräilyssä ja hiihdossa. Menestystä ja kansainvälistä ilmapiiriäkin on hieman päästy maistamaan. Sonan kanssa päästään aloittamaan tulevana talvena ensimmäiset vetotreenit.
- 5 Lähinnä talkoohommia pk-kokeissa (jäljen tekoa jne.), valjakkourheilukisoissa sekä rotujärjestön (SDY) alaosastossa.
- 6 Eniten minua kiinnostavat "omat" lajit eli koirapyöräily ja -hiihto. Välineiden, kisapaikkojen ja harjoittelumetodien kehittäminen kiinnostavat myös.
- 7 Treenatkaa kovaa mutta pidetään homma hauskana.

Kuva Päivi Rytivaara

PANU KORVA, ALMA

- 1 Olen 44 v ja koulutukseltani KM, erityisopettaja. Vuonna 2000 siirryin koulumaailmasta yritystoiminnan puolelle ja nykyään olen toimitusjohtajana oululaisessa internetoperaattoriyrityksessä.
- 2 Muutimme vuosi sitten Tyrnävälle Oulun kupeeseen.
- 3 Meillä asuu seitsemän alaskanmalamuuttia, joista viisi on omia. Koiraharrastuksiin kuuluvat erilaiset vetohommat ja pääpaino on syystreeneissä sekä talvikauden valjakkoajossa. Kesäkausi on ainakin toistaiseksi ollut ns. "kuivaa kautta" vetohommien osalta.
- 4 Valjakkoajoa olen harrastanut v. 2000 alkaen pikkuvaljakolla, joka alaskanmalamuuttien kohdalla tarkoittaa "alkaen kaksi koira". Ensimmäisiin varsinaisiin valjakkoajokilpailuihin osallistuin talvella 2004. Talvelle 2006 saakka ajelin kahden koiran valjakolla, sen jälkeen olen voinut kasvattaa valjakon kokoa kolmeen ja tulevilla kaudella toivottavasti jo 4-6 malamuutin valjaksoon. Kiinnostukseni kisoissa ja treeneissä on hieman pidemmille matkoille. Mieluummin siis ajan kahdellakin malamuutilla 25 km tai enemmän, kuin 20 km per päivä. Kovin testi itselle ja koirille on tähän mennessä ollut Kemissa maaliskuussa 2005, jossa ajoin kahdella muutilla 102 km:n kisan.
- 5 Nyt on menossa neljäs vuosi Alaskanmalamuuttihdistyksen hallituksessa, jossa olen toiminut myös sihteerin tehtävissä viime ja tällä kaudella.
- 6 Tämä kausi on varmasti VUL:n hallituksessa pelkkää sisäajajoa uusiin asioihin, varsinkin kun sain syyliini heti alkuun myös sihteerin tehtävät. On tärkeää yrittää saada kokonaisnäkökulma VUL:n toiminnasta sekä eri kilpailulajeista ja niiden erityispiirteistä. Henkilökohtainen kiinnostukseni on valjakkoajossa, arktisen valjakkorodun käyttöominaisuuksien testaamisessa ja pikkuvaljakoiden (2-4 koira) erityispiirteiden huomioimisessa

kisamatkojen tarjonnassa. Tämä kumpuaa tietysti siitä kokeuksesta ja näkemyksestä, jota mm. almalaiset ovat keränneet pitkältä ajalta 2-4 -koiran valjakoilla ajamisesta. Puhtaiden arktisten koirien käyttöominaisuuksien testaaminen ei tällä hetkellä kaikilta osin onnistu VUL:n alaisissa kisoissa, koska sieltä puuttuu pikkuvaljakoiden MD-matkat. Tämä 4MD-"väliinpu-toajaluokka" on iso asia meille pikkuvaljakoilla pidempiä matkoja ajaville VUL:n jäsenseurojen edustajille.

7 Ensiksi kiitän luottamuksesta tultuani valituksi ajopuolen edustajaksi VUL:n hallitukseen tälle kaudelle. Yhteystietoni löytyvät VUL:n sivuilta, jos jotain sellaista on mielen päällä, jossa voisin mahdollisesti olla avuksi.

SAMULI NISSINEN, KPSH

- 1 30v. Sisätauteihin erikoistuva lääkäri
- 2 Kuopiossa vaimon ja kahden lapsen kanssa
- 3 SSU Roku, Zaphalayaz face the music. Valjakkourheilu, vepe, avustajana viestissä ja haussa.
- 4 Aloitin 3 vuotta sitten Rokun kanssa. Kansallisia kisoja, VUL ja SPKL SM kisoja on tullut koluttua useampi. Kohokohta oli EM Rastede o8, canicross edustajana.
- 5 Ei varsinaisia. KPSH:ssä olen touhunnut valjakkourheilun aloittamista seuraan ja seuran liittymistä VUL-jäseneksi.
- 6 Olen erityisen kiinnostunut ihmisten fyysisen treenauksesta ja painopiste lajinomaisessa suorituskäytössä. Haluan kehittää koiran vietin huomioimista ja sitä kautta suorituskäytön parantamista.
- 7 Valjakkourheilu on jännittävää, vauhdikasta ja huippukivaa!

Kuva Terhi Lallukka

TEKSTI Lea Haanpää
KUVAT Lea Haanpää ja Hanna Kessel

CANICROSS-KISAT JANAKKALA 25.4.2009

HÄMEENLINNAN SEUDUN VESIPELASTUSKOIRAT PY avasi tänä vuonna kevään sulanmaan kisakauden Ohkolan siirrettyä keliolosuhteiden takia oman viikkoa aikaisemmaksi anomansa sulanmaan kisan.

Kisojen peruuttaminen tai siirtäminen oli HSV:kin lähellä, kun pääsiäisen aikaan lupaavaksi tarkastetut reitit hyvine P-paikkoineen ja kauden alkuun leppoisine profiileineen, eivät viilenteiden säiden myötä sulaneetkaan ja kuivuneet odotettuun tahtiin.

Viikkoa ennen kisa alkoi paniikki painaa päälle, kun piti häthätää keksiä toinen, kesäisemmässä kunnossa oleva kisapaikka tilalle. Viimekevään kisapaikan käyttöön saaminen sentään järjestyi ja kisa järjestettiin Turengin Konttilassa. P-alue ei ollut viime vuodesta kasvanut, mutta ehkä organisoitua oli onnistuttu tehostamaan, koska nyt mahduttiin toimimaan alueella kohtalaisen mukavasti.

Kisan alusviikolla yhdistyksen runsaslukuinen talkooväki (2 henkilöä) kävi hauskuttamassa paikallisia kuntoilijoita lapiomalla lunta ja hakkaamalla jäätä pois kuntoreitiltä. Kisojen aattopäivänä talkooväki sentään tuplaantui ja kävimme merkkamassa baanan sekä tekemässä hienosäätöä väylästä – muutama sadan metrin alueilla oli vielä sään lämpenemisestä huolimatta lunta ja ennen kaikkea jäätä. Hullut hämäläisethän sitten tarttuivat toimeen ja rakensivat Pajero-vetoisen äkeen, jolla silputtiin jää ja sittenpä ei tarvinnut muuta, kuin kolata lumikolalla palaset metsähallituksen puolelle. Piece of cake! Taisi tulla kylähullun leima otsaan yhdelle jos toiselle, mutta eipä kuntosuorituksen käyttäjiltä tullut negatiivista palautetta lainkaan.

Kisapäivänä lämpötila suosi – viime vuonnahan kisamatkoja jouduttiin lyhentämään ilman lämpötilan kohottua liikaa, ja nyt päästiin kisaamaan täysillä matkoilla 4,1 km ja 2,5 km (junnua ja harrastussarja). Osa reitistä oli hieman kuraista, mutta muuten baana oli vuodenaikaan nähden erinomainen – nyt ei kääreistäkään tullut yhtään havaintoa.

Kisaan osallistui 24 koirakkoa. Valitettavasti kisateknisistä syistä saman kärryn käyttö useammalla kuin yhdellä valjakolla ei onnistunut – samaten kisajärjestyksen arvonta ei ollut huomioinut samaa urheilijaa kahdessa eri luokassa – muutama ”vaihto” tapahtui aika lailla lennosta. Kiitokset kilpailijoille mukautuvaisuudesta – seuraavalla kerralla pitää vähän puuttua arpaonnen kulkuun, ettei ihan noin tiukkoja aikatauluja tulisi...

”
Viikkoa ennen kisa alkoi paniikki painaa päälle, kun piti häthätää keksiä toinen, kesäisemmässä kunnossa oleva kisapaikka tilalle.

Miesten koirajuoksussa viidenneksi sijoittuneet Jarkko Mykkänen ja dalmatiankoira uros Holmankarin Livingstone taittavat matkaa.

Teemu Kaivola hurjastelee totuttuun tyyliin 1-koiran kärryajan voittoon.

TEKSTI Jetta Virtanen
KUVAT Virpi Vaistomaa

WECA CANICROSS, ULVILA 9.5.2009

PERINTEISEN KAUNIISTA ja kuumasta säästä poiketen WeCA Canicross järjestettiin tänä vuonna sateisena lauantaina 9.5.2009 Massin Majan maastossa Ulvilassa. Rata pysyi ainakin kilpailijoiden kommenttien mukaan hyvässä kunnossa säästä huolimatta. Koirajuoksu- luokkien ohella kilpailussa olivat mukana ensimmäistä kertaa myös koirapyöräilijät sekä yhden ja kahden koiran kärry- luokat, mikä näkyi positiivisena kasvuna kilpailijamäärissä. Kilpailun tuomarina toimi Hannu Miettinen.

Kilpailu aloitettiin koirajuoksu- luokilla, joissa osallistujia oli yhteensä 18 koirakon verran. Harrastajaluokan 3 km:n voittoon juoksisivat uransa ensimmäisessä kisassa startanneet Jaana Setola ja rhodesiankoira Rafu uudella reittiennäytysajalla 12.42. Toiseksi tulivat Tuomas Korvenkangas sekä spn Sera, kolmannen sijan mennessä Harri Särkipajulle ja ben Rafikille. Kolmoisvoitto siis järjestävän seuran eli WeCA:n omalle porukalle.

Miesten kilpasarjan n. 4,3 km:n reitillä viime vuoden kakkonen RPKK:n Samuli Nissinen ja ssu Zaphalayaz Face the Music nappasivat voiton myös uudella reittiennäytysajalla 13.25. Viime vuoden ykkönen KVKS:n Marko Viitahalmelä sekä Ikssu Jope joutuivat tyytymään toiseen sijaan ajalla 13.54. Kolmanneksi sijalle juoksisivat Arto Nissinen ja spu Corante 's Aik ajalla 13.58.

Naisten kilpasarja oli supistunut vain kahteen osaanotajaan ja viime vuotisen voittonsa uusi suverenisti KVKS:n Maria Viitahalmelä ajalla 15.35 eli minuutin parannuksella viime vuotiseen. Koirana oli tällä kertaa Ikssu Levi. Toiseksi sijoittuivat Heini Törnqvist sekä ben Diamonds in Rough Madison.

Ennen kärry- ja pyöräluokkien aloitusta jatkuvan sateen vastapainoksi saatiin lisäksi nousemaan navakka tuuli, jotta talkooporukkaa varmasti pysyisi skarppina uusien kilpaluokkien järjestelyissä... Kärryluokat aloitettiin 2R-luokilla ja matkana oli koirajuoksu- luokkiin merkitty n. 4,3 km:n reitti. Loppumatkasta tuleva sillan ylitys sekä jyrkkä nousu pois päin maali-alueelta toivat reittiin haastetta. Osallistujia luokissa oli yhteensä 12.

2R-luokan ylivoimaiseen voittoon kiri L-SVU:n Teemu Kaivola ajalla 9.41. Hopealle sijoittui IKSY:n Kurt Köcher valjakollaan Happy/Speed Junior ajalla 12.52. Kolmanneksi sijalle ajoi IKSY:n Patrik Köcher valjakollaan Naakka/Varis.

Teemu Kaivola jatkoi voittoputkeaan myös 1R-luokassa, jossa voitto tuli ajalla 10.58. Toisen sijan veivät RPKK:n Samuli Nissinen ja ssu Zaphalayaz Face the Music. Nina Rainti sekä amu Romppe (Ali) sijoittuivat sarjan kolmanneksi.

Kisapäivä saatettiin päätökseen pyöräluokalla, jossa miesten ja naisten sarjat olivat yhdistettyinä. Pyöräluokan voitto tiukassa sekuntitaistelussa meni HKK:n Tero Haloselle ja bpmn Mecberger Esterille ajalla 9.55. Vain sekunnin hitaampana kakkossijan veivät KVKS:n Marko Viitahalmelä sekä Ikssu Jope. Luokan ainoa naiskilpailija KVKS:n Maria Viitahalmelä ja Ikssu Levi sijoittuivat kolmanneksi ajalla 10.24.

Kisajärjestäjien puolesta toivon, että sauna sai kisaajat taas lämpikiksi huonosta kelistä huolimatta. Ensi vuonna taas nähdään!

Miesten koirajuoksun voittajien Samuli Nissisen ja ssu Zaphalayaz Face The Musicin hurjaa menoa.

Harrastusluokan voittajat Jaana Setola ja rhodesiankoira Rafu saavuttamassa Tarja Lammista bokseri Apfels Zirkaa.

Kahden koiran kärry-
ajan kuutoset Nina
Rainti ja alaskanma-
lamuutit Tara & Kiho.

Harrastusluokan kolme parasta:
1. Jaana Setola & rhodesiankoira Rafu,
2. Tuomas Korvenkangas & saksanpaimenkoira Sera,
3. Harri Särkipaju & bordercollie Myytin Surunmurhaaja

Miesten kovatasoisen koirajuoksu-
kilpailun parhaat: 1. Samuli Nissinen & ssu Roku, 2. Marko Viitahalmelä & Ikssu Jope, 3. Arto Nissinen & saksanpaimenkoira Corante 's Aik

VIII KAUKJÄRVEN KIERROS Yhteistyössä NoCanDo Marathon Clubin kanssa 3.5.2009

SiSuVa ja NoCanDo Marathon Club ovat tehneet jo kolmen vuoden ajan kenties ainutlaatuis- ta yhteistyötä Kaukjärvellä tapahtumassa, jossa koirattomat ja koiralliset juoksijat kilpailevat samassa kilpailussa samaan aikaan. Tänä vuonna tapahtuma ylitti jo 150 osallistujan rajan.

NOCANDO MARATHON CLUB järjesti seitsemättä kertaa Kaujärven kierroksen Tamme- lassa. Reitti kiertää nimensä mukaisesti järven ympäri ja matkaa kertyy 14 km. Koirajuoksijat kirjasivat tänäkin vuonna järven ympäri muiden juoksijoiden mukana SiSuVan jatkaessa yhteistyötään NoCanDo Marathon Clubin kanssa.

Viitahalmeen perheellä reittiennätysten murskajaiset

Maria ja Marko Viitahalme olivat viimevuotiseen tapaan ylivoimaisia Kaujärven kierroksella. He voittivat Levin ja Jopen avustamina seuraavina tulevat koirakot usean minuutin aikaerolla. Perheen juoksijat olivat varsin tasaväkisiä; Maria kellotti ajan 54.23, Marko puolestaan 52.22. Molemmat tekivät myös reittiennä- tykset. Maria paransi omista nimissään ollut edellistä ennätystä lähes viidellä minuutilla.

Mielenkiintoiseksi Kaujärven kierroksen tekee vertailumahdollisuus koirajuoksijoiden ja ilman koiraa juoksevien välillä. Kuka on paras? Tällä kertaa voitto meni Heinolan Iskun Kimmo Ahoselle. Hän pystyi pin- komaan matkan aikaan 51 minuuttia.

Nuori lupaava juniori päihitti harrastussarjalaiset

Tänä vuonna juniori- ja harrastussarja juostiin yhteislähtönä. Allekirjoittanut harrastussarjalainen suhtautui ennen kisa- epäillen yhteislähtöön. Miten 16 koirakkoa pääsee siististi ja tappeluitta matkaan, jos uran alku ei ole jalkapallokentän levy- nen? Hyvin sujui. Itse asiassa kisa oli kaikista juoksemistani hauskin, sillä siinä pääsi hyvin konkreettisesti kisaamaan toisia vastaan. Koiratkin syttyivät, ne selvästi kisasivat keskenään.

Päivän tähti oli Patrik Köcher, 13-vuotias juniori, Happy- koiransa kanssa. He peittosivat 2 kilometrin matkalla ajalla 6.47 kaikki kanssakilpailijansa. En varmaan erehdy suuresti, jos veikkaan, että Patrik Köcheristä kuullaan vielä paljon.

Seurojen menestyksenkäs yhteistyö

Koirajuoksuporukka osallistui nyt kolmatta kertaa Kaujärven kierrokseen. Jari Junttila NoCanDo Marathon Clubista kehuu yhteistyön sujuneen hyvin. Hänen mukaansa yhteistyöstä on etua, sillä ilmoittautumisrutiinit, huolto reitin varrella ja kisan ajanotto sujuvat samoilla järjestelyillä. Koirajuoksijat hou- kuttavat myös katsojia paikalle. Suuremman kisaajajoukon ja kannustavien katsojien myötä tapahtumassa alkaa olla suuren urheilujuhlan tuntua.

Maria ja Marko Viitahalme olivat viime- vuotiseen tapaan ylivoimaisia Kaujärven kierroksella. Molemmat tekivät myös reittiennätykset.

NoCanDo Marathon Club on järjestänyt Kaujärven Kier- roksen seitsemän kertaa. Reitiksi on muodostunut klubilaisten yhteisenkin reitti, joka on poikkeuksetta kerännyt osallistujilta positiivista palautetta. Juoksu on profiloitunut myös Suvi-illan testijuoksuksi, johon se sopii niin ajankohtansa kuin matkan pituudenkin puolesta. Osallistujamäärä on vuosittain noussut ja tällä hetkellä osallistujamäärä on ylittänyt jo 150 osallistu- jan rajan.

Koirajuoksijat ovat nyt olleet tässä samassa tapahtumassa kolme kertaa mukana. Ilmoittautumisrutiinit, huolto rei- tin varrella ja kisan ajanotto sujuvat samoilla järjestelyillä, joten tässä on saatu kaksi kärkeä yhdellä iskulla. Osallis- tujamäärän noustessa tapahtumaan on tullut lisää urheilu- juhlan tuntua. Koirajuoksijat valmistautuvat kisaansa heti aamusta alkaen ja nyt myös yleisöä saapuu seuraamaan kisailijoita.

Riitta on vetänyt ammattitaidolla canicrossin kisapäällikön tehtävät läpi. Yhteistyö on toiminut mainiosti ja toivottavasti myös jatkuu ensi keväänä. Kaujärven Kierros on vuorossa jäl- leen ensi toukokuun ensimmäisenä sunnuntaina.

L-SVUN PENTUPÄIVÄT JA KESÄJÄMI -KILPAILU, JÄMIJÄRVI 23.5.2009

Perinteinen Kesäjämi -kilpailu ja L-SVU:n pentupäivät järjestettiin toukokuun loppupuolella. Samassa yhteydessä järjestettiin myös VUL:n vuosikokous.

JO PERINTEEKSI MUODOSTUNEET Länsi- Suomen valjakkourheilijoiden (L-SVU) pentupäivät järjestettiin Jäminkankaan maastossa toukokuun lopulla. Samassa yhte- ydessä ajettiin yksipäiväinen Kesäjämi 2009- kilpailu, jossa nähtiin sekä koirajuoksu-, koirapyöräily- että 1-, 2-, 4-, 6- ja 8-koiran karryluokat. Samalle viikonlopulle osui vielä VUL:n vuosikokous, joten alan harrastajille oli paljon näkemistä ja kokemista tarjolla.

Pentupäivät alkoivat perjantaina ja järjestä- vän seuran talkoolaiset aloittivat radanmerkkäa- misen ja leirin pystyttämisen jo puolilta päivin. Perjantai kului rauhallisissa tunnelmissa ihmis- ten saapessa paikalle pitkin iltaa ja kelikin suosi maastoon leiriytyneitä rekikoiraishmisiä. Kelit oli- vat olleet pidemmän aikaa jo jopa turhankin kesäi- set, koska metsäpalovaroituksen vuoksi perintein- en iltanuotio jäi sytyttämättä.

Jämin upeat kangasmaastot olivat vetäneet viikonlopuksi paikalle vähän toisenlaisiakin urhei- lijoita ja L-SVU oli sopinut karrylkilpailuiden aloi- tusajankohdaksi vasta klo 14, jotta alueella ajettu- jen pyöräsuunnistuksen MM-katsastuskisojen takia metsässä risteilleet pyöräilijät ennättivät varmasti alta pois. Iltpäivän puolelle siirretty startti toi kuitenkin mukanaan kesäkisojen vaikeimmin eliminoitavissa olevan ongelman eli liian korkean lämpötilan ja ajajienkokouksessa kilpailun ylitu- mari Kalevi Vainio joutui ilmoittamaan, ettei kilpailuja voida aloittaa suunnitellun aikataulun mukaisesti. Uusi starttiyritys päätettiin ottaa vasta klo 18, joten kilpailijoilla oli mahdollisuus mennä syömään ja hyvää aikaa valmistautua tulevaan. Kisojen siirtäminen iltaan aiheutti kuitenkin sen, että iltpäiväaurin- gon paistaessa lämpimästi leirissä oli hieman jopa uneliais tun- nelma, kun kaikki vain odottivat kisakoitosta omaa ja koirien energiaa säästellen.

Kilpailun ainoana juniorina juossut Patrick Köcher antoi aikuisille kovan vastuksen juosten mies- ten kisan kakkoseksi.

Muutama sopivasti osunut sadekuuro viilensi lopulta ilmaa niin, että kisat päästiin aloittamaan uuden suunnitelman mukaisesti klo 18. Ensim- mäiseksi radalle lähetettiin koirajuoksun har- rastusluokka, johon oli tällä kertaa ilmoittautu- nut vain kaksi juoksijaa. Heti harrastussarjan perään tuolle 3,3km mittaiseksi lyhennetylle radalle lähtivät virallisten koirajuoksu- luokkien miehet (5) ja naiset (4). Naisten luokassa ykkös- sijaan veivät Marika Tiiperi & Ikssu Lore ja mies- ten luokassa voittoon juoksi Samuli Nissinen & ssu Roku. Kilpailun ainoana juniorina juossut Patrick Köcher antoi aikuisille kovan vastuk- sen juosten miesten kisan kakkoseksi.

Kilpailun järjestäjä oli jo etukäteen ilmoitta- nut, että tällä kertaa kaikki karryluokat tullaan ajamaan niin, että kaikilla kilpailuun osallistu- villa pitää olla omat ajokarryt ja aikataulu oli laadittu sen mukaan. Luokkien väliin ei näin jäänyt paljonkaan ylimääräistä aikaa ja use- ammassa luokassa kisanneet joutuvat mene- mään lujaa niin radalla kuin varikollakin. Pahiten tiukasta aikataulusta kärsivät ALMA- n edustajat Marko Vesterinen ja Jouko Mik- konen, jotka starttasivat heti juoksijoiden jälkeen radalle peräk- käin lähetetyissä koirapyöräily- ja 2R-luokissa ja koirien ja ajok- kien vaihtoon jäi vain muutama minuutti aikaa. Koirapyöräilyyn oli ilmoittautunut yhteensä 6 kilpailijaa ja ratana oli vanha tuttu 4,4km. Viitahalmeen Marko lähti pyöräilijöistä ensimmäisenä ja tykittikin Ikssu Levin kanssa tyhjällä radalla luokkavoittoon oikeuttaneen uuden rataennätyksen 7.33.

Myös kaikki karryluokat ajoivat samalla 4,4km radalla ja 2R-luokassa maastoon lähti 9 koirakkoa. Nopein oli Kaivolain Teemu tasan puoleentoista minuutin erolla kakkoseen.

1R-luokka oli naisten suosiossa; seitsemästä radalle startanneesta kuskista kuusi oli naisia ja luokan voittoon ajoi Anu Mäkinen & ssu Poju Rovaniemeltä.

Kilpailun suurin luokka oli 4R, jonka puitteissa kisareitille lähti 40 koiraa 10 eri ajan kaskyttämänä. Tämänkin luokan nopein oli Teemu Kaivola ja koirat pitivät kuskin avustuksella yllä sellaista vauhtia, että pyöräluokassa vain hetkeä aikaisem- min ajettu Jämin rataennätys meni uusiksi ajalla 7.22.

6R- ja 8R-luokissa ei tällä kertaa nähty kunnon kisa- koska molemmissa oli valitettavasti vain yksi osallistuja.

Palkintojenjaon jälkeen kaikki halukkaat pääsivät vielä Jämin hotellille saunomaan ja vaikka nuotiota ei vielääkään saanut sytyt- tää, innokkaimmat istuivat silti iltaa pitkälle aamuyöhön.

Sunnuntai valkeni aurinkoisena ja jo kahdeksalta olivat ensimmäiset juoksumatkat koiriaan nopeasti lämpenevää päivää ennakkoiden. Metsässä olikin hyvin tilaa, sillä osa pen- tuleirin osallistujista oli lähtenyt kotiin heti edellispäivän kisan jälkeen. Osa oli kuitenkin onneksi jäänytkin ja puolilta päivin alkanut VUL:n vuosikokous keräsi paikalle 28 jäsentä yhteensä 14 eri seurasta.

1R: 1. Anu Mäkinen & ssu Poju

2R & 4R: 1. Teemu Kaivola

CW: 1. Marika Tiiperi & Ikssu Lore

TAPAUK OHKOLA

Tarinaa siitä, kuinka Ohkolasta tuli valjakkoharrastajien harjoitus- ja kilpailualue. Tänä vuonna Ohkolaan anotut viralliset kisat jouduttiin perumaan keliolosuhteiden vuoksi, mutta kuitenkin Ohkolassa ajettiin epävirallinen kärrykilpailu 2.5.2009.

KAIKKI ALKOI OIKEASTAAN GOLFIKUNTA. Jouduin 90-luvun alkupuolella luopumaan Keravan ja Sipoon rajoilla kierrelleistä ajoreiteistä, jotka olin ”perinyt” Lappiin muuttaneelta Reijo Järviseltä. Alettiin nimittäin rakentaa uutta golfkenttää, joka tuli peittämään ison osan reiteistä.

Karttatiedustelulla löysin Mäntselän puolelta asumattoman metsäalueen, jossa näytti kulkevan jonkinlaisia teitä. Kävin paikalla ja totesin, että metsässä oli noin neljän kilometrin mittainen molemmista päistä puomilla suljettu tukkitie. Tietä hallitsi maanomistajien tiehoitokunta, jonka puheenjohtaja antoi suullisen luvan reitin käyttämiseen valjakkotreeneihin. Siinä sitten ajelin edestakaisin monta vuotta. Myös muutama muu ajaja alkoi käyttää samaa reittiä. Uskaltauduin vähitellen tutkimaan myös sivupolkuja. Yksi sellainen johdatti minut kylärajan yli ja sieltä löytyi uusia reittejä, joita pitkin saattoi ajaa jopa muutaman kilometrin mittaisia silmukoita. Jotain kautta sain yhteyden tämän uuden alueen maanomistajaan ja seurauksena oli, että siirsin lähtöpaikkani hänen mailleensa Ohkolan kylän puolelle. Mukanani oli usein muitakin muutaman koiran omistajia, joiden kanssa ajelimme yhteistreenejä.

Alueen maanomistaja Aarno Lindfors alkoi kiinnostua touhustamme ja rupesi oma-aloitteisesti parantelemaan tiestöään koirille sopivammaksi. Hän jopa avasi pari sataa metriä kokonaan uutta tietä, jotta saatiin aikaan mukava kierros. Toisinaan pidensin ajomatkojani edelleen vanhalle reitille naapurikylän puolelle ja sain aikaan jopa parin kymmenen kilometrin lenkkejä. Vuosien mittaan paikalle alkoi kerääntyä muitakin lähialueen harrastajia. Kun reitti oli jo pohjustettu hyväksi, alkoi Aarno parantaa palveluaan ja piti reittiä talvisin auki isolla traktorilla ja lumilingolla. Joinakin lumisina talvina reitti oli niin hyvä, ettei siitä kehdannut juuri puhuaakaan! Useimmiten tavalliset kilpauratkin olivat reittiämme huonompia.

Seuraava vaihe olikin sitten kilpailun ideointi. Viitisen vuotta sitten alettiin ideaa kypsyttää. Kun Aarno oli avannut ajouraan lisäenkin ison peltoalueensa ympäri, saatiin mainio noin kymmenen kilometrin kierros. Koska rata oli vähän alimittainen jopa neljän koiran luokkaan, keksin, että pidetään kaksipäiväinen kisa yhtenä päivänä, eli ajetaan samana päivänä kaksi lähtöä, joiden välissä pidetään parin tunnin huoltotauko. Kun isäntäväki päätti järjestää tauon ajaksi myös puffettitarjoilun, oli kilpailukonsepti valmis ja järjestettiin ensimmäinen Ohkolan Ajo. Parinkymmenen valjakon voimin kisa vietettiin onnistuneesti läpi. Tolppailmoitusten ja paikallislehtiin toimitettujen puffien avulla saatiin paikalle jopa runsaasti yleisöä ja jälkeenpäin vielä juttuja samoihin lehtiin.

Kalevi huskyvetoisensa kärryissä ohjaksissa.

Homma uusittiin seuraavana vuonna suunnilleen samalla tavalla kilpailuluokkina nelonen ja kuutonen samalla reitillä. Erikoisuutena oli silloin yhteislähtö, joka onnistui, kun varikko ja lähtöalue siirrettiin peltoalueelle tilan talouskeskuksen viereen. Samalla saatiin kisatoimistolle sisätilat ja välle pajakahvila sekä sopparavintola entiseen navettaan. Runsaslukuisella yleisöllä oli silloin hieno näkymä ajoreiteille pellon ympäri ja haasteelliselle Kukkurinmäen ylitykselle. Maaliintulokin näkyi yleisölle melkein puoli kilometriä. Ja taas lehdet kirjoittivat!

Kolmatta kisa saatiin sitten odottaa yhden huonolomisen talven yli mutta tämän vuoden tammikuussa se taas ajettiin. Nyt oli kisan maine kiirinyt kautta maan, eikä ollut enää kyse mistään kyläkilpailusta. 40 valjakkoa, kaukaisin Oulun seudulta, osallistui ja mukana oli myös useita huippuajajia. Lunta oli sen verran vähän, että yhteislähdöstä jouduttiin luopumaan, mutta vauhtia ja vaarallisia tilanteita koettiin silti. Tiedotusvälineitten joukkoon liittyi nyt, kiitos Heikki Alpuan sinnikkään työn, TV 1:n uutistoimitus, joka teki valtakunnan pääuutislähettyksiin monen minuutin jutun. Sitä ihmettelimme vieläkin.

Muutaman kerran olemme järjestäneet myös kärrykilpailuja, aluksi epävirallisina ja myöhemmin myös varsinaisina kilpailuina. Niissä on käytetty reitistön metsälentä, joka on 4,1 kilometrin mittainen. Tämän kevään kärryisalle kävi huonosti, kun rata ei ehtinyt sulaa ja kuivua kisakuntoon. Epävirallinen harjoituskisa kuitenkin pidettiin pari viikkoa myöhemmin.

Ohkolan tarinassa on vielä yksi erikoisuus. Kolme vuotta sitten Ohkolan vakiokävijöitten omatunto alkoi kolkuttaa, kun ihmettelimme työmäärää ja polttoaineen kulutusta, jonka Aarno uhrasi ajoreittien kunnossa pitämiseksi. Luulen, että Arto Lahden päässä syntyi ajatus kerätä jonkinlainen käyttömaksu alueella vakituisesti käyville. Ensimmäisenä vuonna kausimaksut kerättiin L-SVU:n tilille ja maksettiin kättänä Aarnolle. Seuraavina kahtena vuonna kausi- ja kertamaksut on jokainen suorittanut suoraan Lindforsille. Omantunnon kolkutus on vähentynyt mutta ei loppunut, sillä Aarno on vain lisännyt panostusta! Eipä siis ihme, että päättyneellä talvikaudella kului lähes kolme kuukautta niin, että reitillä kävi joka päivä joku ajamassa. Parhaimpina päivinä kuitausvihkoon saattoi tulla kymmenkunta nimeä.

Kovasti näyttää siltä, että toiminta Ohkolan ”Valjakkourheilukeskuksessa” on vakiintunut ja tulee jälleen jatkumaan ainakin samassa laajuudessa ja samoilla ideoilla kuin päättyneelläkin kaudella. Tutustumassa voi käydä sekä harjoitusmielessä että osallistumalla kisoihin. Toimintamalli on myös aivan vapaasti käytettävissä, mikäli vastaavat olosuhteet jostain muualtakin löytyvät. Otamme myös mielellämme vastaan uusia ideoita toimintamme kehittämiseksi.

Ohkolan reitistöä kesällä...

... ja talvella.

SM CANICROSS

RIIHIMÄKI 24.-25.10.2009
www.riihimaenagility.net/canicross

CANICROSSIN SM-KILPAILUT JUOSTAAN JÄLLEEN RIIHIMÄELLÄ

Viime vuoden onnistuneiden kisajärjestelyiden ansiosta canicrossin SM-kilpailut myönnettiin jälleen Riihimäen agility ry:n järjestettäväksi. Kilpailut juostaan 24.-25.10 Riutan ulkoilualan maastoissa ja luvassa on mielenkiintoisen haastava kilpailureitti perinteisellä pururatapohjalla.

RIUTAN ULKOILUALUEN MAASTO poikkeaa viime vuotisesta radasta siltä osin, ettei radalla ole jyrkkiä mutkia ja korkeuserot ovat suuremmat, mitä Riihimäen urheilukeskuksen maastossa on”, toteaa SM-kilpailuiden koordinaattori, kilpailunjohtaja Ari Kuparinen.

Vaikka Riihimäen agility ry on suurien agilitykilpailuiden järjestämisessä pitkän linjan konkari, on canicross- kilpailuiden järjestämisessä omat haasteensa: ”Vaikka canicross- kilpailut ovatkin meidän näkökannaltamme pienet kilpailut ovat canicrossin säännöt luonnollisesti meille vieraampia. Kilpailujärjestelyissä Kempen Riitta onkin ollut korvaamaton apu, jotta kilpailureitti saadaan sääntöjen mukaiseksi ja muutkin sääntökohdat kilpailun onnistumisen kannalta huomioitua”, toteaa Kuparinen. ”Tulevissa kilpailuissa on mahdollista toteuttaa myös niin sanottuja kilpailukohdaisia tarkennuksia sääntöjen osalta, kuten varmasti tulemme tekemään liittyen esimerkiksi aggressiivisesti käyttäytyviin koiriin.”, jatkaa Kuparinen.

Uudet sääntökohdat

Canicross- kilpailuihin on viime vuoden jälkeen lisätty muutamia sääntöuudistuksia. Osallistumisoikeus joukkueviestiin lienee niistä merkittävin. Uuden säännön mukaan tulee kaikkien joukkueviestiin osallistuvien seurojen kuulua VUL:n alaisuuteen - nähtäväksi jää vaikuttaako sääntö kuinka paljon joukkueviestin osallistujamääriin. Viime vuonna joukkueita

Kilpailunjohtajan tehtävät tulivat viime vuonna jo tutuksi Ari Kupariselle. Arin sylissä Fanny-sheltti, joka kuuluu RimAn SM-pronssia voittaneeseen agilityjoukkueeseen.

kilpaili yhteensä 23, joka on ennätysmäärä canicrossin historiassa. Riihimäen agility pyrkii omalta osaltaan tehokkaaseen tapahtumamainontaan, jotta joukkueita saataisiin mukaan mahdollisimman paljon.

Osallistumisloukkia on myös lisätty. Tänä vuonna uusina luokkina juostaan junioreissa tyttöjen ja poikien 14-16 -vuotiaiden lisäksi 17-20 -vuotiaiden luokka. Alle 14-vuotiaille juoksijoille sovelletaan erityisohjetta, jonka mukaan juoksija, joka täyttää kuluvan vuoden aikana 13, voi osallistua, kunhan koiran koko on suhteessa juoksijan kokoon.

Utenua luokkana on myös tarjolla naisten ja miesten senioriluokka, jonka ikärajan on 40-vuotta. Toivottavasti näihin luokkiin saadaan riittävästi osallistujia, jotta luokat toteutuvat.

Kilpailumatkat

”SM-luokissa juostavalle matkalle tulee Riutan maastoissa pituutta 4,9km ja muissa luokissa 2,5 km”, kertoo Ari Kuparinen. ”Maaston osalta on ehkä mainittava, että radalla on muutamia melkoisen jyrkkiä nousuja ja laskuja”. Riutan maastot sijaitsevat Riihimäen kohdalla vanhan Hämeenlinnantien kupeessa, jonne löytää seuraamalla Riutanharjun viitoitusta.

”Tänä vuonna pyrimme seuran toimesta palkitsemaan SM-luokkien lisäksi myös muissakin luokissa sijoittuneet juoksijat”, mainitsee Kuparinen. Toivon mukaan tämä kannustaa entistä enemmän porukkaa osallistumaan SM-karkeloihin; jos vaikka viime vuoden osallistujajoukko – 90 yksilökilpailijaa – saataisiin rikottua!

KUOPION PALVELUS- JA SEURAKOIRAHARRASTAJAT (KPSH) RY

Tällä kertaa seuraesittelyssä on Kuopion Palvelus- ja Seurakoiraharrastajat, joka on virkeä ja aktiivinen 60-vuotias. KPSH on myös varsin tuore VUL:n jäsenseura, sillä se sai jäsenyyden tämän vuoden toukokuussa. KPSH myös järjestää tänä vuonna koirapyöräilyn SM-kisat.

Kuopion Palveluskoiraharrastajat perustettiin 60 vuotta sitten 21 harrastajan voimin. Syy yhdistyksen perustamiseen löytyy vuonna 1949 laaditusta lehdistötiedotteesta:

”Vain kunnollisesti koulutettu koira voi hyödyttää isäntäänsä erilaisilla palveluksilla. Kouluttamaton hurta on hyödytön ja usein vaarallinenkin sivullisille ja jopa isännälleenkin. Siinä syyt, jotka ovat saaneet kuopiolaisetkin koiramiehet liittymään yhteen koirakannan ja erikoisesti sen koulutuksen kehittämiseksi”.

Yhdistyksen toiminta lähti vilkkaasti liikkeelle. Pääpaino oli koirien koulutuksessa ja tottelevaisuusharjoituksissa, mutta koiria koulutettiin myös yleisnäytöksiä varten. KPSH:n historia tuntee muutaman legendaarisen koiran. Dobermanni Mira oli koulutettu hyppäämään palavan renkaan läpi ja se osasi myös pelastaa vauvanuken palavasta pahvimökistä. Saksanpaimenkoira Friz voitti lankkuesteen korkeushyppykilpailun hyppäämällä reilusti yli 340 cm esteen. Koirat ohjaajineen olivat mukana monissa hyväntekeväisyystapahtumissa mm. vetämässä kuuden koiran valjakolla mainosplakatteja, esittämässä showtemppeja ja järjestämässä lasten vedätyksiä.

Kuusikymmentävuotiaan yhdistyksen toiminnassa on ollut nousu- ja laskukautensa. Ainakin kertaalleen uinuvan seuran toiminta on elvytetty uuteen alkuun. Yhdistyksen historian suurin ponnistus on ollut Maaningan Haukkumajan rakentaminen 1970-luvulla. Rakentaminen tapahtui täysin talkoovoimin ja hanke edellytti monelta harrastajalta omien tai lainatun rahan likoon laittamista. Päätös oli rohkea, kauaskantoinen ja vaati kypsytelyä. Ensinnä hankittiin maapalsta ja sitten rakennettiin Haukkumaja, joka on valmistumisestaan lähtien ollut seuran koiraharrastamisen tukikohta. Majalla on järjestetty lukuisia kilpailuja, koulutuksia ja yhteisiä illanviettoja. ”Majan” kentällä treenataan nykyisin päivittäin ja sen maastot ovat PK-harrastajien ahkerassa käytössä.

Tänä päivänä Kuopion Palvelus- ja Seurakoiraharrastajat ry on yksi suurimpia ja monipuolisimpia seuroja Pohjois-Savon Kennelpiirin alueella. Seurassa on n. 370 jäsentä eli jäsenmäärä on yhdistyksen perustamisesta lähtien liki 20-kertaistunut. Alkuun palveluskoiraharrastamiseen suuntautuneen yhdistyksen toiminta on nykyisin vilkasta, tavoitteellista ja hyvin monipuolista. Kaikkien palveluskoiralajien lisäksi KPSH:ssa voi harrastaa tokoa, agilitya, vesipelastusta ja uudelleen lajivalikoimaan tulleita valjakkourheilulajeja. Monessa lajissa kilpailaan SM-tasolla.

KPSH tekee aktiivisesti yhteistyötä Kuopion kaupungin kanssa huolehtimalla mm. pieneläinhautauksesta. Yhteiskun-

nallisen vastuunsa seura kantaa järjestämällä vuosittain useita pentukurssseja, pitämällä yleisluentoja ja vaikuttamalla tiedottamalla ihmisten koira-asenteisiin. KPSH:n jäsenistöä toimii myös näkyvästi erilaisissa luottamustehtävissä, mm. Kennelliiton valtuustossa, Kennelpiirin toimikunnissa ja rotujärjestöissä.

KPSH järjestää Haukkumajalla useita luonnetestauksia vuodessa. Suomeen tänä vuonna rantautuneen koirien luonnekuvauksen järjestämisessä KPSH on yksi edelläkävijöistä. Haukkumajalla koulutautuivat Suomen ensimmäiset luonnekuvaukset ja MH-kuvauksen toimihenkilöitä koulutettiin usean viikonlopun aikana toimimaan MH-kuvauksissa eri puolilla maata. Niin luonnetestien kuin luonnekuvaustenkin primus motor KPSH:ssa on Jorma Kerkkä, joka on tuhansia koiria testannut luonnetestituomari ja kuuluu ensimmäisten kuuden Suomessa valmistuneen luonnekuvaajan joukkoon. Kerkkä on tällä hetkellä myös Kennelliiton luonnetestitoimikunnan puheenjohtaja.

KPSH:ssa on harrastettu vuosikymmeniä aktiivisesti valjakkourheilua. Vireimmillään 90-luvulla oli Haukkumajan maastoissa useita valjakkohiihtokisoja. Vuosien hiljaiselon jälkeen vuoden 2009 alusta on KPSH:ssa pidetty ohjattuja valjakkohiihtovuoroja. Tammikuussa oli teorialla alkanut alkeiskurssi, joka jatkui vetoarjoituksilla Haminalahden valaistulla ladulla. Lisäksi KPSH:laiset ovat käyneet harjoittelemassa Siilinjärvellä SIMPEK:in latuvuorolla Ahmolla. Toukokuussa KPSH sai VUL jäsenyyden. Keväällä harjoiteltiin sulanmaan lajeista lähinnä koirajuoksua. Kesätauon jälkeen sulanmaanlajien harjoittelu jatkuu. Päätätähän on kotikisoihin osallistuminen ja niiden onnistunut järjestäminen. KPSH järjestää Puijolla 3. ja 4. lokakuuta koirapyöräilyn suomenmestaruuskilpailut.

SM-kisat, Puijocross, käydään Antikkalan maastoissa. Lähöstadionina toimii Ala-Antikkalan laskettelurinteen parkki-alue. Kilpailureitti on isojen ylä- ja alamäkiensä puolesta vauhdikas ja vaativa. Kivituhkaalusta on tasainen ja nopea. Jos katsojia jännittää, niin kilpailijoita jännittää varmasti vielä enemmän. Koirapyöräily ajetaan kahtena päivänä. Sunnuntaina on pyöräilyn lisäksi kansalliset canicrosskilpailut, 1 ja 2-koiran kääryajo ja canicross viesti. Kilpailuun osallistumisen kynnyks on tehty mahdollisimman pieneksi. Erityisesti canicross harrastussarjaan toivotaan paljon osanottajia. Juoksumatka on lyhyt 1,6 km ja reitti on selkeä. Peesiapuja ja ohituksia on varmasti luvassa. Harrastussarjaan osallistuvista arvotaan paikalla kolmen hengen joukkueita. Ensikertalainen voi päästä samaan joukkueeseen mestarin kanssa ja vaikka voittaa koko kilpailun. Puijolle kannattaa tulla kilpailemaan ja seuraamaan valjakkourheilukisoja. Tervetuloa!

TEKSTI Marika Tiiperi
KUVA Lea Haanpää

MARIKA TIIPERISTÄ VUODEN VALJAKKOURHEILIJAJA 2009

Oikeutetusti viime talven MM-kilpailujen menestyksen myötä vuoden valjakkourheilijaksi valittiin torniolainen Rovaniemen Palveluskoirakerhoa edustava Marika Tiiperi.

OLEN MARIKA TIMPERI ja asun tällä hetkellä Torniossa. Ammatiltani olen luokanope. Valjakkourheilun puolella edustan Rovaniemen palveluskoirakerhoa. Lajin pariin olen eksynyt, kun eräs tuttu houkutteli katsomaan kisoja. Olin jo muutaman vuoden haaveillut koirasta ja entisenä hiihtäjänä hiihto oli edelleen lähellä sydäntä. Laji kiinnosti, koska siinä sai yhdistää hiihto- ja koiraharrastuksen. Rodun valinta mietitytti hetken, mutta lopulta roduksi valikoitui lyhytkarvainen saksanseisoja. Rotuvalintaa en ole sen jälkeen katunut paitsi ehkä silloin kun joku koirista on ollut tiellä tietyillä.

Ensimmäinen saksanseisojani kuoli juostuaan auton eteen 1,5 vuotiaana, joten sen kanssa ei keritty kuin hieman kokeilla lajia. Innostus lajiin kuitenkin jäi ja kun kasvattaja suostui vielä myymään minulle uuden pennun, niin kotiin muutti elokuussa 1999 Pispännäen Oliver. Ollen kanssa ollaan sitten opeteltu lajin saloja. Suurena apuna varsinkin alkuvuosina oli Mäkisen Anu, jolta sain hyviä neuvoja ja treeniohjeita. Ollen kanssa kierrettiin pääasiassa Suomen kisoja, joissa saavutimme eri värisiä SM-mitaleita niin hiihdon kuin canicrossin puolelta. Ollen kanssa saavutimme myös kaksi ensimmäistä arvokisamitalia eli viestipronssit EM- ja PM-kisoista Norjasta. Tällä hetkellä Olle on hyväkuntoinen lähes 10-vuotias veteraani, jolla into vetämiseen ei ole edelleenkaan sammunut.

Seuraavana taloon tuli lyhytkarvainen saksanseisoja Sam, joka toi energisellä olemuksellaan vauhtia niin Ollen kuin meidän muidenkin elämään. Sam on tällä hetkellä 4-vuotias ja takana on kolme kisakautta. Sampan kanssa on kilpailtu Suomen lisäksi myös ulkomailla ja päästy maistamaan myös noita mitaleita muutamien karvaisten sekuntitappioiden jälkeen. Sampan saavutuksia on MM-viestipronssi Ruotsista 2007, EM-hopea koirahiihdosta 2007, EM-viestipronssi 2007 ja 2008, MM-kulta valjakkohiihdosta ja MM-pronssi koirahiihdosta 2009, PM-pronssi valjakkohiihdosta 2009 sekä EM-pronssi yhden koiran kärryluokasta Saksasta 2008 yhdessä Anu Mäkisen kanssa. Lisäksi Sampalla on erivärisiä Suomen mestaruusmitaleita niin hiihdon kuin canicrossin puolelta. Samppa on onnistumisillaan näyttänyt niin omistajalleen kuin muillekin, ettei se pieni koko vaan ne nopeat jalat :) Niin hyvässä kuin pahassakin...

Ollen ja Sampan lisäksi meidän koirakuntaan voidaan laskea kuuluvaksi lyhytkarvainen saksanseisoja Lore, jonka omistaa pikkoveljeni. Lore on nyt vajaa 2-vuotias eli vasta aloittelija näissä kuvioissa. Sen verran Lore on ikänsä puolesta ehtinyt kilpailemaan, että voitti viime syksynä canicrossin SM-kultaa niin henkilökohtaisessa kisassa kuin viestissäkin Rovaniemen palveluskoirakerhon mukana. Menestys kisassa poiki myös ensimmäisen arvokisamatkan Saksaan sulanmaan EM-kisoihin. Kisoista tuloksena oli EM-pronssi muutaman sekunnin päässä hopeasta. Hiihtopuolen kisoja Lore ei ikänsä puolesta vielä ehtinyt viime talvena käydä kuin muutaman loppukaudesta. Sieltä saavutuksena on Palveluskoiraliiton mestaruus valjakkohiihdossa sekä hyvät juoksut Vindelälvdragetissa.

” Samppa on onnistumisillaan näyttänyt niin omistajalleen kuin muillekin, ettei se pieni koko vaan ne nopeat jalat

Treenaamisesta...kesällä ja syksyllä koirien treenit koostuvat pääasiassa irtolenkeistä metsässä ja suolla. Syksyn tullen mukaan tulevat sitten myös vetotreenit niin juoksemalla kuin kickbikeläkin. Kickbikellä siinä tapauksessa, jos joku muu haluaa potkutella noiden minun koirien kanssa. Tuo oma rohkeus on vielä hiukan puutteellista... Talvella treenit koostuvat pääasiassa hiihtämisestä, mutta jonkin verran myös potkurilenkeistä.

Tämän kesän treenit ollaan aloitettu kevään pienen hengähdystauon jälkeen ja tahti on tiivistynyt pikku hiljaa. Oman treeniohjelmanrunon muodostavat koirien kanssa tehtävät juoksutreenit, mutta lisäksi ohjelmaan kuuluu sauvakävelyä, pyöräilyä, voimatreeniä sekä kirkkovenesoutua. Kirkkovenesoutua olen harrastanut nyt 8 vuotta Tornion ladun ja polun/ Lapin kullon joukkueessa. Joitakin kilpailuja olemme myös kirkkovenesoudussa kiertäneet ja kesän ehdoton kohokohta on ollut heinäkuussa soudettu Sulkavan soutu (60km). Tänä vuonna osallistuimme ensi kerran sekajoukkueena SM-sarjaan ja tuloksena oli yllätyspronssi ajalla 4.24. Soutu tuo joukkuelajina mukavaa vaihtelua pääasiassa yksin tapahtuvaan treenaamiseen ja saahan siinä takuu varmasti takapuolensa kipeäksi...

Tulevat tavoitteet... Toivoisin, että koirat pysyisivät ehjinä ja terveinä, jotta olisi mahdollisuus ensi kaudellakin harrastaa tätä lajia. Koirien pysyessä terveinä tavoitteena on tietysti kiusata mahdollisuksien mukaan noita muita harrastajia niin syksyn kuin talven kisoissa. Ja jos hyvin menee, niin yksi tavoite on Puolan EM-kisat talvella. Syksyn sulanmaan MM-kisat on pakko unohtaa, kun tuo matka on niin pitkä ja raskas koirille ja itsellekin.

Lopuksi haluaisin kiittää valinnastani vuoden valjakkourheilijaksi sekä kaikkia muita onnitteluisia ja tuesta, mitä olen koirieni kanssa saanut vuosien varrella. Tsemppiä treenaamiseen ja kisoissa toivottavasti nähdään!

KOONNUT Urheilijoiden teksteistä Niina Konttaniemi
KUVAT Urheilija itse, ellei toisin mainita

KESÄKUULUMISIA VALJAKKOURHEILIJAILTA

Kyselimme urheilijoilta kuulumisia Miten kesä on mennyt ja miten kunkin harjoittelu on lähtenyt käyntiin syksyä kohden mentäessä. Tästä itse kukin voi ottaa vinkkiä ja jos harjoittelu on vielä jäissä, niin nyt on aika ryhtyä valmistumaan syksyn kilpailuihin.

TERO HALONEN - pitkiä pyörälenkkejä ja mäkipetoja

KESÄ ON JO PITKÄLLÄ, ja hiljalleen ollaan jo menossa syksyä kohti. Syksyn kisakalenteri on juuri ilmestynyt, ja vie ajatuksia jo parin kuukauden päähän. Oli ilahduttavaa nähdä kilpailukalenterin täyttyneen tiiviiksi ja pyöräiksojen lisääntyneen muiden lajien lisäksi. Jos palataan vähän taaksepäin ja virkistetään muistia, niin palauttelen mieleen mitä sitä on tullut kevään kisojen jälkeen touhuttua.

Tuntuu siltä, että jollakin tavalla viime talven aikana koirasta katosi johonkin tyystin viime kesänä ja syksynä siihen saatu voima, nopeus ja vietti. Esterin kohdalla on tullut huomattua, että se turhautuu liian hiljaisesta vauhdista, ja nopeus ja vietti kärsivät selvästi hiihtokaudella Onneksi tuota ongelmaa ei ilmene pyöräilyssä, siinä kun pääsee koirakin pinkomaan sen minkä kintuista pääsee. Talvikausina täytyy miettiä keinoja siihen miten koiran vietin saisi pidettyä mahdollisimman korkeana, niin ettei se kilpailujen myötä laskisi. Kevään kisat menivät sitten peruskuntopohjalta, ilman sen suurempaa lajinomaista harjoittelua Ja kesä onkin kulunut pääosin peruskuntaa tehdessä ja lähinnä omaa kuntoa kohentaessa. Treenit ovat koostuneet pyöräilystä, juoksusta sekä mäkipedoista. Koira on saanut levätä koko kesän kovista vedoista, niitä aletaan nyt elokuussa pikkuhiljaa taas tekemään. Treenit koostuvat lähinnä pitkistä pyörälenkeistä (n.25 km), joissa pyrin saamaan koiralle rennon, vaivattoman juoksun väsyneenäkin, sekä vauhtikestävyystreeneistä, jotka poljen pyörällä maastossa kovaa. Sekä koiran vietti, että voima haetaan mäkipedoista jotka tehdään levänneenä ja hyvävoimaisena mäen päälle koiraa palkaten. Viettivoimaa nostan kilpailujen lähestyessä ylivauhtisilla ja helpoilla spurteilla.

Kisoissa, ja varsinkin SM-kisoissa, on tarkoitus käydä ja todeta sen hetkinen tilanne maamme koiraurheilussa. Ilokseni olen huomannut, että lajien kirjo ja tiukat kilpailut pitävät treeni- ja kilpailumotivaation korkealla

Tavoitteita on toki mietitty, ja tällä hetkellä päätavoite taitaa siintää vuoden 2011 MM kilpailuissa Norjan Holmenkollissa. Ensi kaudella olisi kyllä tarkoitus laittaa ahtaalle muita B-koiria sekä A-koiruuksia,. Tälle edellytyksenä on tietysti se, että ukko sekä rekkä pysyisivät terveinä, eikä suurempia katkoksia treenaamiseen pääsisi tulemaan.

Treeni-iloa kaikille harrastajille koirineen, sekä mukavaa syksyä niin kaksi- kuin nelijalkaisillekin. Kisoissa nähdään!

ANU JAAKONSAARI, kennel GeeHaw - koirien irtolenkkejä ja uimista

TÄLLÄ HETKELLÄ KOIRINA ON Alaskan husky ja hound-risteytyksiä, yleensä noin 20 koiraa ja lisäksi laumassa on mukana 3 borderterrieriä. Ajan mieluiten keskipitkiä matkoja, etap-piajokilpailuja, kultamitaleita on monelta vuodelta sekä sprintistä että keskipitkiltä matkoilta. Koirien hyvinvointi ja kontakti koiriin on tärkeätä minulle.

Olen aina juoksutannut koiriani irrallaan kesäisin, päivittäin, yleensä pelloilla. Viime vuosina olen käyttänyt laumaani suolammella, jonne on pihaltani matkaa noin 400 m. Tänä kesänä on käytössä myös uusi metsäreitti, polku + tie, josta tulee noin 3 km lenkki lammelle. Melon intiaanikanootilla ja koirat uivat ja/tai juoksevat lampea ympäri, kierros on 600 m pitkä. Alussa vain muutama koira ui, nyt lähes kaikki. Lammen ranta on suohetteikköä, joten koirilla ei yletä jalat pohjaan missään vaan niiden täytyy hypätä uimaan ja kiivetä rannalle. Lammen ympärys on suota ja ryteikköä, pehmeä suoturve on jaloille hyvä, mutta joskus koirat lyövät jalkansa oksiin ja kantoihin ja saavat tikkuja jalkoihinsa. En heitä koskaan koirilleni mitään veteen, ne vain uivat kanootin mukana vapaasti. Lammella on kelluvia saaria ja välillä vien niihin kanootilla eiuivia-koiria, jolloin nekin suostuvat uimaan, ainakin lyhintä tietä rannalle.

LSD-treeni (eli long slow distance), josta Arleigh Reynolds on puhunut (Mushing Magazine, May-June 2008), pitäisi olla 1-4 h kerrallaan ja 'hitaalla sykkeellä'. Siihen pyrin, mutta omilla koirillani se ei ihan toteudu, koska kestää ainakin 45 min alussa ennen kuin ne asettuvat vähän. Uintikaan ei oikeasti ole LSD:tä, koska siinäkin ne tekevät liikaa työtä, valjaissa ajo ei ole sitä lainkaan. Sled Dog Centralin (USA) palstalla ihmiset kertovat ajavansa kesällä koirat liinoissa pelkästään seisungeilla, jolloin ne eivät vedä niin paljon. Itse olen kokeillut nyt mönkijällä pari kertaa siten, että koirat seuraavat käskystä vierellä, jolloin saan ne hitaaseen tasaiseen raviin. Pellon ja metsän koirat juoksevat täysillä edestakaisin, tieosuuden kävelen niin, että ne seuraavat, polkupyörää aion vielä kokeilla kun viilenee.

Koirien hyvinvointi ja kontakti koiriin on tärkeätä minulle

Vaikeinta on saada koirat tarhasta, kun 15 koiraa yrittää samaan aikaan ovesta, vauhti ja törmäysvaara pihalla on suuri, kunnes pääsemme pellolle. Kahta koiraa pidän hihnassa koko ajan, koska niillä on taipumusta liian pitkiin lenkkeihin keskenään, mutta lammella voi nekin laskea irti, toinen ui koko ajan ja toinenkin opettelee jo. Lähdössä voi olla 5-6 koiraa hihnassa ja terrierit myös, muuten ne jäävät alussa jalkoihin. Pyrin siihen, että noin 2-4 kertaa viikossa olisi oikea lenkki ja muina päivinä koirat ovat vain juoksutarhassa. Aikaa lenkillä käytän 1-3 tuntia. Olosuhteet tietysti huomioon ottaen, jos on lämmin, mennään suoraan uimaan. Liian kuumalla pysytään vain juoksutarhassa, joka on iso aitaus koppien ympärillä, viikonloppuisin

koirat voivat olla siinä koko päivänkin irrallaan kun teen piha-töitä. Pihalla pyörii terrierit, eläkeläiskoirat ja pennut, koskaan en jätä koiria ilman valvontaa isoon laumaan. Toivon aina viileitä kesiä, käärmeongelmakin on silloin pienempi. Uimatreeni on koirille, ja itselleni, erittäin hauskaa!

Kesäkuntoilusta johtuen harvoin valjastan koiria ennen syyskuun puoliväliä, riippuu tietysti myös lämpötilasta. Ja sitten kun valjastan (mönkijällä 12-14 koiraa kerrallaan), voin ajaa suoraan 5-10 km lenkkejä. Pidän aina vettä mukana ja juotan koirat tosi usein alussa, en anna niiden 'vaahdota' ollenkaan, lasken ne myös tauoilla irralleen ojiin uimaan ja viilentymään. Sorateiden vaatima jalkojen tossutus alkaa noin 10 ensimmäisen lenkin jälkeen ja kun treenimatkaa pidennetään.

Onneksi rekikoiraamaailma on muuttanut suhtautumistaan kesätaukoon, koiria ei enää jätetä lumettomaksi ajaksi tarhoihin istumaan, vaan niitä pyritään liikuttamaan kesäisin. Kaikki koirat tarvitsevat aktiiviteettia ja liikuntaa, riittävän levon lisäksi.

... ja uimista.

Irtolenkkejä...

ANTTI MÄKIAHO - lomaa koirille ja pentujen kanssa touhuamista

MEILLÄ KESÄAJAN, kesä-heinäkuun, koirat lomai-levat eli nukkuvat kaikki päivät. Muut harrasteet (= "mansikkabisnes") vievät niin paljon aikaa, ettei tahdo ehtiä koiria treenata systemaattisesti. Toki niiden kanssa touhutaan päivittäin, esimerkiksi heitellään palloa. Uudet pennut ovat myös vieneet aikaa muiden koirien treenaamisesta. Pentuja kun on tullut juoksutettua pitkin metsiä ja peltoja. Aikuisia ei juuri tule vapaana juoksutettua, etteivät ympäristön tuhot nouse liian suuriksi, kun tuppaa nuo viljelmät piiritävän pihaa ja metsissä näkyy olevan kohtuullinen metsäkana-lintukanta poikueineen.

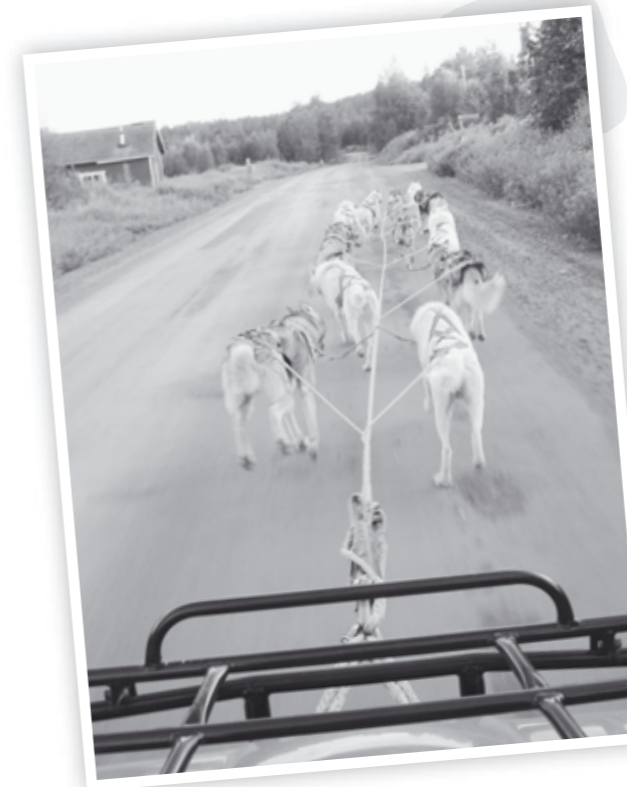
Koirien treenaus tulevaa kautta varten alkaa todennäköisesti elokuun alkupuolella. Aluksi treeni on oikeastaan pelkää mönkijällä ajettavaa hidaskävelua voimatreeniä, matkojen ollessa noin 4-6 km. Siitä alkaa sitten pikkujalkaa matkat pidentyä ja vauhdit kasvaa. Ennen kärrykisjoja ajetaan myös muutama nopeavauhtinen lyhyt kärrytreeni, jotta tulee itselle tuntumaa kärryyn ja koirille kovempaan vauhtiin.

Tulevan kauden tavoitteet... Tähän väliin voisi mainita kaikille kyselijöille, että ensikaudellakin tulee päluokkanani kisoissa olemaan 4-koiran luokka, vaikka tulemmehän ehkä kokeile-

maan myös muita luokkia. Sulanmaan kisoihin tavoitteena olisi 4R-luokassa SM-kilpailuissa sijoitus 6. paremmalle puolelle. Talvikaudelle tavoitteet ovat vielä hieman epäselvät. Näin alustavasti voi ainakin sanoa, että 4S-luokassa tavoitteena on sijoitua SM-kilpailuissa viiden parhaan joukkoon. Lisäksi tavoitteena on voittaa siperianhuskyjen SM-kilpailukoe.

RIKU SETÄLÄ - muutto pohjoiseen ja säännöllisen epäsäännöllisiä ajolenkkejä

ALKUKESÄ OLI KAIKKEA MUUTA KUIN rannalla loikoi-lua, sillä kesä alkoi muuttorelanssilla. Eikä muuttoa helpottanut ollenkaan se, että muutettavien asuntojen välimatka oli reilut 1000km:ä. Autoon tuli parhaimmillaan 7000 km reilussa kolmessa viikossa, mutta sehän kuuluu asiaan tässä harrastuksessa:) Eli nykyään asustelen Kolarissa, Ylläksen kupeessa yhdessä Sannan sekä 17 siperianhusky ja yhden sammarin kera. Kun muuttohommat oli saatu hoidettua alta pois, oli tietenkin alettava ensimmäisenä rakentamaan koirille tarhoja, jotka valmistuivatkin nopeasti (ja kiitokset Maijulle, kun oli päivän kaverina verkkoa naputtelemassa:).

Säännöllisen epäsäännöllisesti on päässyt ajelemaan viileiden ilmojen myötä. Hyvä aika ajella pentuja "sisään" ennen syksyn tulevia treenejä. Lisäksi muutamana hellepäivänä ovat kaikki koirat päässeet uimaan vieressä sijaitsevalle järvelle.

Ensikaudelle ruvetaan rakentamaan kaksi 6-valjakkoa ja matkana edelleen keskipitkän matkat. Syksyllä tehdään mönkijätreeniä n. 4-5 kertaa viikossa systeemillä 2xtreeni 2xlepo 3xtreeni 2xlepo jne... vaihdellen voimatreenistä "mielenvireys-treeneihin".

Syksyllä on tarkoitus yrittää ainakin päästä Jämille SM-kärrykisoihin. Talven tavoitteita on vaikea vielä sanoa kun ei ole nähnyt vielä kisakalenteria, mutta ainahan tavoitteena on pärjätä pikkuisen paremmin kuin viime kaudella. Pääsääntöisesti kaikki keskipitkän kisat sekä mahdollisesti muutama kisa Ruotsin puolella tulee kierrettyä.

MAIJA NIVALA - metsästysharjoittelua ja oman kunnon kohentamista

OMA TREENAMINEN ENSI KAUELLE ALKOI toukokuun loppupuolella sauvakävely, juoksu ja pyöräilylenkeillä. Kesäkuun alkupuolelta treeniohjelmaan tuli rullahiihtoa ja kirkkovenesoutua, jossa tavoitteena oli valmistautua 11.7. pidettyihin Sulkavasoutuihin. Täällä soudin n 58 km Lapin Kullan sekajoukkeessa SM-pronssille ajalla 4.24.

Koirien treenaaminen alkoi kesäkuun puolen välin paikkeilla, kun vedet lämpenivät ja päästiin uimaan. "Mettä"lenkit on aloitettu varovasti heinäkuun alkupuolella, koska pyrimme välttämään kontakteja poikasten kanssa liikkuviin metsän eläimiin ja lintuihin. Vetotreenit saavat odottaa vielä syksymmälle, kun kelit viilenevät. Kesän aikana kaikkien koirien kanssa on treenattu metsästystotelevaisuutta, kylmän linnun noutoa sekä

vedestä noutoa.

Tämän hetken suurin tavoite on pitää koirat terveinä ja ehjinä, jotta syksyn tärkeisiin treeneihin ja metsälle päästään hyvillä mielin. Maxin kanssa tavoitteet on enemmän metsästyspuolella kuin valjakossa. Syksyllä on tarkoitus osallistua nuorten mannermaisten kanakoirien jalostuskatselmukseen Junkkariin. Ehkä canicrossia vielä kokeillaan kilpailumielessäkin, jos emännän jalat kestää. Kahden vanhemman kanssa luultavimmin kokeillaan kärrykisoja syksyn aikana.

Tietysti mielessä siintää talven Puolan EM-kilpailut, oman lisänsä ja vaikeutensa niihin aiheuttaa Olympic Model- tyyppinen kilpailu, johon valmistautuminen on haastavaa.

Tämän hetken suurin tavoite on pitää koirat terveinä ja ehjinä, jotta syksyn tärkeisiin treeneihin ja metsälle päästään hyvillä mielin

Jämillä kisaamassa ja treenamassa toukokuun lopulla. Kuva Lea Haanpää

TEKSTI Niina Konttaniemi
KUVAT www.arcticbarentsrace.com

ARCTIC BARENTS RACE

Neljän valtakunnan valjakkoajokilpailu

Arctic Barents Race ajetaan ensi talvena 21.2.- 5.3. Viime talven ennakkokilpailun pohjalta ollaan nyt luomassa Venäjän, Norjan, Suomen ja Ruotsin alueille neljän valtakunnan kilpailua, josta on tarkoitus luoda vuodelle 2011 myös maailman pisin valjakkoajokilpailu.

ARCTIC BARENTS RACE -KILPAILUA on kehitelty jo hyvä tovi. Viime talvena ajettiin vajaan 400 kilometrin pituinen harjoituskisa, jossa testattiin kilpailuorganisaatiota ja viranomaisyhteistyötä. Ennakkoon etenkin Venäjän rajan ylittäminen arvelutti järjestäjiä, mutta saatujen kokemusten perusteella yhteistyö Venäjän viranomaisten kanssa toimii ja rajamuodollisuudet saivat osallistujilta kiitosta. Koekilpailu onnistui niin hyvin, että ensi talvena on tarkoitus ajaa kilpailu, joka kulkee neljän valtakunnan alueella ja jonka pituudeksi tulee 1510 kilometriä. Ensi talven reitin lähtö on Murmanskissa ja maali Kiirunassa.

Vuonna 2011 Kiirunan on tarkoitus olla vasta puolivälietappi. Tuolloin matkaa on tarkoitus jatkaa aina Norjan Rorosiin asti ja tuolloin matkaa kertyisi huimat 3000 kilometriä. Mikäli suunnitelmat toteutuvat Arctic Barents Race olisi maailman pisin valjakkoajokilpailu ja haastaisi tähän asti pisimmän ja maineikkaimman kilpailun Iditarodin Alaskassa (1800km) sekä Finnmarkslöpetin Norjassa (1000km), joka on tähän asti ollut Euroopan pisin kilpailu. Ei siis ihme, että norjalainen kisajärjestäjä ja koiravaljakkomestari Ketil Reitan hehkuttaa tulevaa kilpailua ja povaa siitä ensi talven kovinta urheilutapahtumaa.

Ensi talven kilpailu kulkee aluksi Murmanskista etelään Monchegorskiin ja saapuu sieltä Suomeen Kirkkonniemen kautta. Matkan aikana tarkastuspisteitä on yhteensä 18 ja näistä kahdeksan on Suomessa. Ensimmäinen Suomen alueen tarkastuspiste on Sevettijärvellä 1. maaliskuuta kilpailun kuudentena päivänä. Sevettistä matka jatkuu Inarin kautta Saariselälle ja sieltä edelleen Pokkaan, Lerville ja Muonioon ja lopulta maaliin Kiirunaan. Tarkoituksena on saada jokaisella tarkastuspisteellä alueen matkailuyrittäjät mukaan kehittämään kilpailua ja luomaan oheishjelmaa, jotta kilpailusta tulisi elämys myös katsojille. Reitin kulkeminen neljän maan alueella ja saamelaisalueiden halki antaa kilpailulle tietynlaista eksotiikkaa ja

Ei siis ihme, että norjalainen kisajärjestäjä ja koiravaljakkomestari Ketil Reitan hehkuttaa tulevaa kilpailua ja povaa siitä ensi talven kovinta urheilutapahtumaa.

ARCTIC BARENTS RACE 2009 PÄHKINÄNKUORESSA

- 🐾 Tulee olemaan pisin valjakkokisa Euroopassa – toistaiseksi pisin kisa on Finnmarkslöpet Norjassa
- 🐾 Tavoitteena olla maailman pisin valjakkokisa – toistaiseksi pisin kisa on Iditarod Alaskassa
- 🐾 Kulkee neljän valtakunnan alueella
- 🐾 Lähtö Murmanskista helmikuun 20.
- 🐾 Maali Kiirunassa Jukkasjärven jäähotellissa maaliskuun 5.
- 🐾 Ajajat valitaan aiempien pitkämatkan saavutusten perusteella ja puolet osallistumispaikoista on varattu muiden maiden kuin Norjan kansalaisille
- 🐾 Aiempina kilpailuina voivat olla esimerkiksi Iditarod (1800km), Finnmark (1000km) tai Femund (600km) – aiempien kilpailuiden perusteella päätetään onko valjakolla mahdollisuus pysyä annetussa aikataavoitteessa
- 🐾 Mukaan kutsutaan ensi talvena 12 valjakkoa
- 🐾 Kilpailijoita odotetaan 6 eri maasta
- 🐾 Lähdössä valjakossa 14 koiraa
- 🐾 Matkaa taitetaan 120 km/päivä – kokonaismatka noin 1510 km
- 🐾 Osallistumismaksu 2000 €/valjakko – kokonaispalkintosumma 300 000 €, josta voittajalle kolmasosa
- 🐾 Voittaja on se valjakko jonka kokonaisaika tarkastuspisteiden eli checkpointtien välillä on lyhin

Lisätietoa osoitteessa: www.arcticbarentsrace.com

www.arcticbarentsrace.com

niinpä kilpailu on jo ennakkoon herättänyt myös kansainvälistä huomiota ja esimerkiksi amerikkalainen National Geographic -lehti on ilmoittanut kiinnostuksensa seurata kilpailua paikan päällä. Tämä on siis myös kunnille mahdollisuus tuoda itseään ja osaamistaan esiin.

Kilpailu on kutsukisa ja edellyttää osallistujilta aiempaa kokemusta ja menestystä pitkistä kilpailuista. Kaikkiaan mukaan kutsutaan 12 valjakkoa ja seuraavana vuonna mukana on tarkoitus olla jo 20 valjakkoa. Kisajärjestäjä Ketil Reitan kertoo, että ensi talven kilpailuun on tämän hetkisen tiedon mukaan koossa seitsemän valjakkoa. Suomesta mukaan ovat lähdössä Arctic Barents Recessa viime vuonna toiseksi tulut Aki Holck sekä Ole Wingren, joka voitti Pasvik Trail -kilpailun Norjassa vuosina 2008 ja 2009. Euroopan ja Venäjän lisäksi mukaan on tulossa huippuvaljakoita myös Pohjois-Amerikasta ja koska kustannukset matkustaa tänne ovat suuret, on kilpailuun tarkoitus saada 300 000 euron suuruinen palkinto-

potti, josta voittaja saa kolmanneksen. Myös maailman pisimmän valjakkourheilukilpailun titteli on saavuttamisen arvoisen sekä järjestäjille että kilpailijoille. Tittelin saavuttaminen vaatii kuitenkin ensi talven kilpailun onnistumista. Toistaiseksi neuvotteluja kisapaikkakuntien ja sponsorien kanssa ensi talvelle vielä käydään.

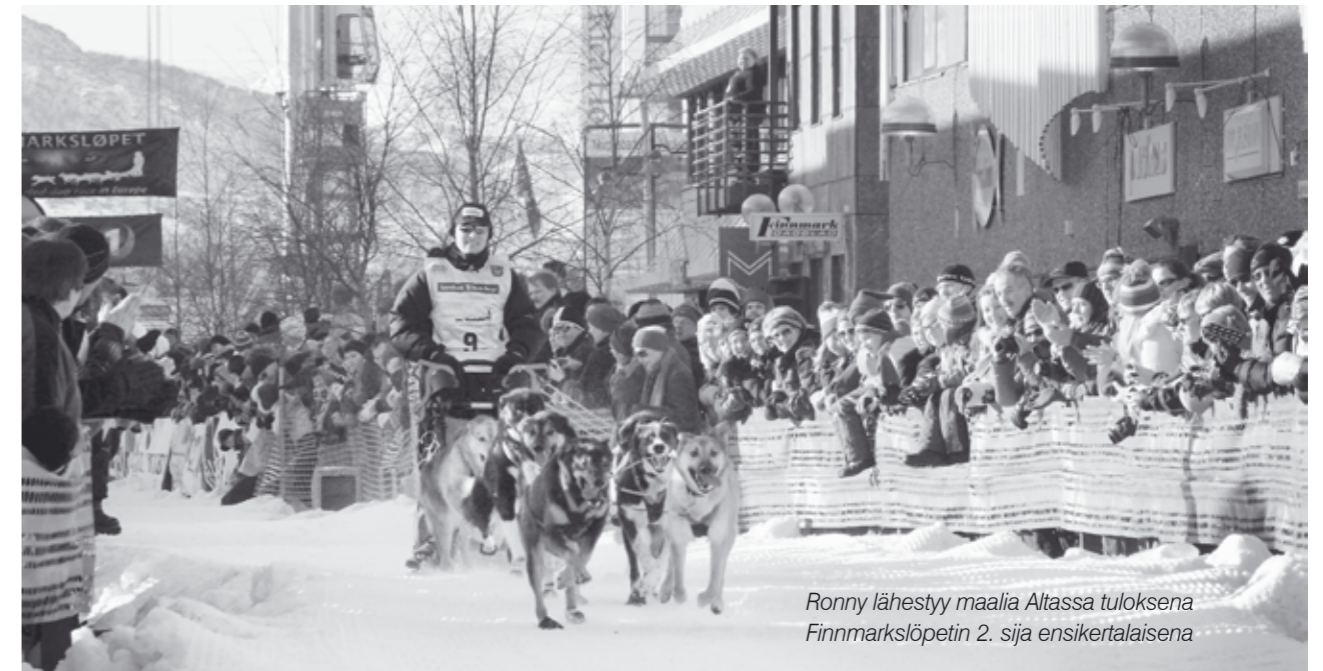
Kilpailun valmistelujen etenemistä ja kilpailijalistan kehittymistä sekä myöhemmin itse kisan etenemistä voi seurata internetissä osoitteessa: www.arcticbarentsrace.com. Tulemme seuraamaan kilpailua ja etenkin suomalaisten edesottamuksia myös joulukuun ja huhtikuun lehdissä.

Lähteinä jutussa ovat Lapin Kansa 16.7.2009 - Euroopan pisin valjakkokisa kulkee ensi talvena Lapin läpi, Arctic Barents Racen kotisivut osoitteessa: www.arcticbarentsrace.com sekä kilpailunjärjestäjä Ketil Reitanin sähköpostihaastattelu. Kuvat juttuun on myös poimittu kilpailun kotisivuilta.

Kunhan pääsemme walle kaikki järjestyy

TEKSTI Ronny Wingren

RONNY WINGREN FINNMARKSLÖPETISSÄ

Ronny lähestyy maalia Altassa tuloksena Finnmarkslöpetin 2. sija ensikertalaisena

Kevään lehdessä uutisoimme Ronnyn hienosta saavutuksesta Finnmarkslöpetin 500 kilometrillä. Tuloksena tässä Euroopan pohjoisimmassa ja ainakin toistaiseksi pisimmässä valjakkokilpailussa oli hienosti toinen sija. Kisassa oli mukana myös muita suomalaisia: 500 kilometrillä Jaakko Mölsä ja Jukka Honkapirtti sekä 1000 kilometrillä Aki Holck ja Mikael Jutila. Seuraavassa Ronnyn juttu, joka on ilmestynyt aiemmin LaRek:n Seisinki-lehdessä.

TULIN ALTAAN KESKIVIKKONA ILTAPÄIVÄLLÄ. Silloin rupesi tuntumaan hermostuneelta, mutta nukuin kuitenkin erittäin hyvin. Torstaina oli valtavasti ohjelmaa; varikkosäkit oli jätettävä sisään, oli rookieajajien kokous, tavalinen ajajien kokous ja avausseremonia. Perjantai oli sitten rauhallisempi, ainoastaan starttjuhla illalla. Lopulta oli kuitenkin lauantaiaamu. Vihdoin sain ajaa lähtöalueelle ja tehdä viimeiset valmistelut ennen starttia. Olin kyllä varmaan melko kireän näköinen lähestyessämme starttiä. Eräs norjalainen kysyi minulta onko mukavaa lähteä kilpailuun, johon vastasin: "Kunhan pääsemme uralle kaikki järjestyy".

Alta - Jotka

Saavuini lähtöviivalle. Annoin lumiankkurin toimitsijalle ja odotin lähtöä. Minuutti kului erittäin nopeasti. Sitten lähtö ja alas kävelykatua, jarrumatolla seisten. Tunne oli uskomaton. Vihdoin matkassa! Katsojat reunustivat kävelykatua ja hurrasivat koko ajan. Koirat lähtivät liikkeelle oikein kunnolla. Ehdin vilkaista gps:ää ja se osoitti 29 km/h!! Oli siis vain yritettävä jarruttaa vielä kovempaa. Niin saavuini huonomaineiselle koulumäelle. Se oli kyllä melko jyrkkä, mutta ura erittäin hyvä,

joten kaikki varoitukset olivat jonkin verran liioiteltuja. Tultuani mäkeä alas näin jo ensimmäisen valjakon edessäni. Ohittaminen sujui hyvin.

Muutaman kilometrin päästä koirat rauhoittuivat. Ennen kilpailua olin ollut huolestunut siitä, että koirat alussa juoksisivat liian lujaa. Useimmiten riitti, että pidin jarrumattoa alhaalla, jolloin vauhti pysyi noin 21 km/h. Valjakko tuntui nyt aivan erilaiselta kuin silloin, kun osallistuimme SM-kilpailuun.

Noin 10 kilometrin jälkeen näin kolme valjakkoa meitä ennen joen jäällä. Muutaman kilometrin päästä olin ohittanut myös heidät. Jäällä oli pienoinen vastatuuli ja kun käännyin katsomaan valjakoita joiden ohi olin ajanut, ajajat kyykistyivät reeni taakse. Minä seisoin suorassa jarrumattoa alhaalla ja sittenkin kasvatin välimatkaa koko ajan. Koirat olivat todella vauhdissa!

Uuden startin (avoin luokka) jälkeen tuli 3 kilometrin pituinen mäki jossa kaltevuus on 9%! Oli tehtävä rankasti työtä ennen kuin saavutimme huipun. Ura jatkui mäkinä joten jatkoin potkimista ylämäissä ja muuten seisoin jalaksilla.

Urat olivat hämmästyttävän kovia, mikä johtui ehkä lähinnä siitä, että oli niin vähän lunta. Järvillä oli paljon paljasta jäätä ja sellaisissa kohdissa oli ajettava erittäin varovasti. Pian ajoin

taas kolmen valjakon ohi, joista yksi oli Taisto Thorneus. Hämmästyin hiukan, koska hänhän oli ajanut erittäin kovaa Eastpoint-kilpailussa.

Koirat jatkoivat kuin juna ja 2.53:n jälkeen olin Jotkassa. Saapuessani checkpointiin huomasin että Elisabeth Edland oli vain 4 minuuttia minua edellä. Silloin muistin mitä Ole oli sanonut minulle ennen starttia: ”Jos saavutat Edlandin, niin ajat liian lujaa”. Voi voi, mutta koirat olivat juosseet niin tasaisesti koko ajan, etten ollut huolestunut.

Jotka – Skoganvarre

Jotkasta lähdeettäessä oli sivutuuli. Sain tehdä lujasti töitä, jotta reki pysyi uralla. Näin, että Elisabetin reen jäljet olivat enimmäkseen 1-2 metriä uran vieressä. Ei ole aina hyvä olla pieni ja kevyt. Näin Edlandin valjakon noin puolen tunnin päästä, mutta kesti kauan saavuttaa hänet.

Ajoin heti hänen ohitseen, mutta seurasimme toisiamme noin kymmenen kilometriä. Rupattelimme keskenämme, mitä ei ehdi tehdä keskipitkillä matkoilla tai sprinteissä.

Hän kertoi että reki oli rikkoutunut, tuuli oli siepannut sen ja nauhinut sen ainoaan tolppaan koko Finnmarksviddalla!

Yhtäkkiä näin kun Brasse nappasi jotain keskellä uraa. Laskin äkkiä ankkurin ja juoksin kohdalle, mutta ehdin vain nähdä kun koira nielaisi koirantossun. Voi ei, tuosta voi seurata ikävyyksiä.

Elisabeth rupesi jäämään perään. Otin aikaa ja hän oli enimmillään 5 minuuttia minun jäljessäni.

Ennen kuin tullaan Skoganvarreen on erittäin pitkä ja jyrkkä alamäki järvelle, jonka vierellä checkpointi on. Tässä kohdassa oli vähän lunta, joten oli oltava erittäin varovainen ja mietittävä missä kohden jarrutetaan jalkajarrulla. Jos jarru tarttuu kiveen, tulee äkkipsähdys ja voi satua pahasti. Oli mahdotonta väistää kaikkia kiviä joten sinne menivät ne muovit.

Norjan armeija piti harjoituksiaan täällä. Jyrkintä mäkeä laskiessani ohitin viisi hiihtäjää. Ohittaessani yhtä hän kaatui ja hänen suksisauvansa lensi 5 sentin päästä erään koirani yli.

Päysin kuitenkin ehjin nahoin järven jäälle. Siellä ura jakaantui, olin hiukan hajamielinen ja koirat menivät väärää uraa. Ennen kuin olin oikealla uralla oli Elisabeth taas edelläni, joten ajoin hänen perässään Skoganvarreen.

Kaikki koirat söivät hyvin ja tuntui erittäin hyvältä päästä asuntoautolle sekä saada ruokaa ja kuivia vaatteita. Yritin nukkua vähän, mutta se ei onnistunut. Adrenaliini oli ilmeisesti liian korkealla.

Vähän vajaan kolmen tunnin jälkeen menin takaisin koirien luo. Ne näyttivät erittäin pirteiltä ja lähtöön valmiilta. Kaksi kahdeksan koiran valjakkoa oli jo lähtenyt matkaan ja Art Ola Skjerve valmistautui hänkin. Hän lähti noin kymmenen minuuttia ennen minua.

Skoganvarre – Levajok

Koirat lähtivät liian nopeasti matkaan, joten jarrumatto alas siihen asti että ne hieman rauhoittuivat. Ohitin 4-5 avoimen luokan valjakkoa, jotka huilasivat uran vieressä. Aloittivatko he jo taktiikkapelin, minä ajattelin.

Muutaman tunnin päästä alkoivat taas ylämäet ja vähitellen

saavuimme tuntureille.

Nyt näin kolme otsalamppua edessäni. Ohitin yhden kahdeksan koiran valjakon ja jatkoin etenemistä. Tuuli voimistui ja nyt tuuli jo melkoisesti. Ura ei näkynyt kovin hyvin. Oli yrittävä ajaa ratamerkkien mukaan, mikä ei ollut niin helppoa, kun ei ollut varsinaista uraa. Koirat jatkoivat hyvää vauhtia ja ohitimme aika pian avoimen valjakon. Parin kilometrin jälkeen ohitin myös Arnt Olan. Ajoimme yhdessä puoli tuntia ja sitten hän alkoi jäädä.

Sitten minun ongelmani alkoivat. Näin, että yksi johtajakoiristani, Taiga, oli saanut tarpeekseen tuulesta eikä halunnut enää juosta ensimmäisenä. Siirsin Hariksen Dobin viereen.

Taigalla oli edelleen ongelmia, joten pysähdyn ja tarkistin hänen tassunsa. Niissä ei ollut mitään vikaa. Jatkoisin ajaa ja minulla välähti, että Taiga oli mahdollisesti kylmettynyt kovassa tuulesta. Pysähdyn ja peitin kolme koiraa takeilla.

Pian ajoimme laaksoon. Ura jatkui oikealle, mutta koirat vetivät aina vain vasemmalle. Hetkessä oltiin 300 metriä uran sivussa. Taistelin saadakseni koirat takaisin, mutta ne eivät halunneet kulkea vastatuuleen. Lopulta sain ne oikealle uralle, mutta johtajakoirat olivat väsyneet kaikista oikea-vasen-huudoista. Arnt Ola oli myös ajanut minun ohitseni. Saavutin hänet kuitenkin taas ja ajoin uudelleen ohi. Hetken aikaa meni hyvin, mutta sitten Dobi ja Haris lakkasivat tottelemasta komentojani taas. Vilkutin Arnt Olalle ja sanoin, että hän saa ajaa ohi. Hän ohitti minut, ja alkoi heti kasvattaa välimatkaa. Minun koirani näyttivät erittäin väsyneiltä.

Kun vihdoinkin pääsimme alas tunturilta koirat lisäsivät vauhtia ja Taiga rupesi taas vetämään. Päästyämme alas joelle, joka johtaa Levajokeen, näin Arnt Olan ja ajoimme yhdessä checkpointille.

Mahdollisimman nopeasti hoidin koiria. Vettä keittimeen, oljet ulos ja peitteet päälle. Kaikki muut koirat paitsi Dobi ja Haris söivät hyvin. Tällä kertaa ei tuntunut yhtä hyvältä mennä asuntoautoon ruoalle ja levolle.

Tällä osuudella tein kaksi suurinta vahinkoa koko kilpailun aikana.

1. Minun olisi pitänyt panna takit kaikille koirille ennen tunturille tuloa. Myös pitkäkarvaisille koirille.
2. Arnt Olan ohittaminen. Olisi pitänyt ajaa hänen perässään myrskyn läpi tunturilla. Dobi ja Haris väsyivät valtavasti etsiessään uraa myrskyssä.

Noin viiden tunnin päästä menin takaisin koirien luo. Annoin vähän snacksejä Harikselle ja Dobilille. Haris söi mutta Dobi ei. Muut näyttivät pirteiltä ja päätin suunnitelmieni mukaan levätä kuusi tuntia.

Levajok – Karasjok

Paperilla tämä näytti helpoimmalta osuudelta, 86 kilometriä joen jäällä. Kuitenkin vastatuuli 70 kilometrillä 86 kilometristä ja pitkät matkat pelkkää jäätä tekivät sen, että näin ei ollut. Ainut näkemäni valjakko oli Arnt Ola, kun hän lähti Levajoelta 20 minuuttia ennen minua. Lähdin matkaan Taiga ja Dobi johtajina, mutta Dobi ei ollut enää innokas. En kuitenkaan vaihtanut johtajakoiraa, koska olin päättänyt, että tämän osuuden

ajan rauhallisesti ja varovaisesti. Seuraava osuus on erittäin vaativa ja on yleensä herkkä ilmojen vaihtelulle, joten halusin että Dobi on siinä mukana (hän on kokenein koiristamme).

Kun olin ajanut 60 kilometriä oli kuitenkin pakko vaihtaa Dobi, joka oli erittäin väsynyt. Kokeilin Brassea, joka meni aika hyvin. Kun lähestyimme Karasjokea lisääntyivät moottorikelkan jäljet ja minun oli palautettava Dobi johtajakoiraksi. Brasse ja komennot eivät vielä toimineet kovin hyvin. Dobi teki viimeisen osuutensa ja veti meidät checkpointille. Huolet eivät kuitenkaan vielä olleet ohi. Uno, suurin ja vahvin koira, oli loukkaantunut ja ontui paikalle. Dobi oli aivan loppu eikä syönyt.

Eläinlääkäriin mukaan myös Haris oli hieman kuivunut. Mielialani laski nolliille. Viisi koiraa söi ruoka-annoksensa, ja myös Haris söi vähän.

Taisto ja Elisabeth ajoivat sisään ja kummallakin oli kahdeksan koiraa, jotka söivät ja näyttivät erittäin pirteiltä. Minun osaltani ei näyttänyt ollenkaan hyvältä.

Vaihdoin myös muovit reen alle. Huikkasin tietien kuusiokoloavaimen lumen ja menin takaisin asuntoautoon etsimään uutta. Löysin vihdoinkin sen. Sain ruuvien auki, mutta muovit olivat jäätyneet kiinni jalaksiin. Nyt mieliala oli todella nolliissa. Valtavan naputuksen jälkeen sain vihdoinkin uudet muovit paikoilleen.

Menin takaisin asuntoautolle raskain askelin. Söin ja valmistauduin seuraavaa etappia varten. Puin lämpimimmät vaatteet päälle, mitä minulla oli, mikä saattoi olla tarpeen jos tunturilla myrskyä. Kun tulin ulos uudelleen, oli ruvennut satamaan kevyttä lunta ja tuuli oli voimistunut. Tästä voisi tulla kova paikka, ajattelin, ja hain Dobin ja Unon. Jätin ne Olelle. Menin takaisin muitten koirien luo ja valmistin kaiken uutta lähtöä varten. Mielialani nousi. Kun nostin lumiankkurin ja lähdin matkaan, tuntui kaikki taas hyvältä. Minulla oli nyt kuusi koiraa ja Haris ja Taiga johtajakoirina.

Karasjok – Jergul

Lähdin Karasjoelta ykkösenä, 8 minuuttia ennen Arnt Olaa. Koirat saavuttivat oikean rytmin melkein heti. Reki kulki erittäin kevyesti, uusien muovien ansiosta.

Ajoin tunnin, mutta Arnt Olaa ei näkynyt vielä. Ura alkoi nousta, eikä kestänyt kauaa, ennen kuin Arnt Ola tuli valtavalla vauhdilla. Nyt hän oli ruvennut ajamaan täysillä. En ole koskaan nähnyt kenenkään auttavan koiria niin paljon. Ymmärrän nyt, miksi norjalaiset sanovat, ettei hän tarvitse koiria lainkaan.

Päätin melko pian, että oli liian suuri riski yrittää seurata hänen vauhdissaan. Pysähdyn ja annoin snackseja koirille. Lumen tulo oli lakannut, pilvet väistyivät kuun ja tähtien tieltä. Tuuli oli jatkuvasti erittäin voimakas, mutta nyt oli myötätuuli! Haris oli aivan villinä ja veti kuin kahden edestä. Muut viisi työskentelivät myöskin hyvin. Oli mahtava tunne kolmensadan kilometrin jälkeen porhaltaa tunturin yli kirkkaan tähti-taivaan alla keskipitkän matkan vauhdissa. Valjakkoajo ei voi tästä paremmaksi tulla!!!

Etapin loppupäässä saavutin Arnt Olan ja ajoimme yhdessä Jerguliin. Tätä etappia olin ennen kilpailua eniten pelännyt, mutta siitä tuli se joka muistuu parhaiten mieleen nyt jälkeensä.

Eläinlääkäri tarkisti koirat ja sanoi, että ne ovat kaikki hyvässä kunnossa. Mikä helpotus, saisin lähteä viimeiselle osuudelle maaliin saakka kuudella koiralla. Kaiken jälkeen sain ruokittua kaikki koirat, paitsi Brassea ja Dania, jotka salaa olivat päässeet syömään myöskin naapureittensa ruoat.

Jergul – Jotka

Kun aloin järjestää koiriani taas, ne näyttivät pirteiltä. Ne haukahtelivat ja näyttivät, että olemme kyllä valmiit. Eräs lehtimies kysyi, kuinka luulen tämän päättyvän. Vastasin, että Arnt Olalla täytyy olla ongelmia, jos minä hänet voitan. Tiesin, että hän jaksaa auttaa koiria paljon enemmän kuin minä.

Takaa tuli vielä kaksi valjakkoa, jotka näyttivät erittäin hyviltä, joten palkintopallipaikka saattoi olla vaikea saavuttaa. Koirat olivat hieman jäykkiä alussa. Näkyi, että ne olivat juosseet jo 370 kilometriä! Brasse ja Dani eivät halunneet ollenkaan ruveta juoksemaan ja yhtäkkiä rupesi tulemaan jotakin kummaltakin molemmista päistä. Ne oksensivat ja paskensivat 4-5 kertaa pienessä ajassa. Brasse oksensi myös koirantossun, jonka se söi kilpailun alussa. Suutuin itselleni, kun en ollut vahtinut tarpeeksi antaessani ruokaa. Liika ruoka ei ollut hyväksi.

Noin kymmenen kilometrin päästä alkoi mennä paremmin, mutta Arnt Ola oli saanut nyt kunnollisen etumatkan. Brasse veti hyvin, mutta Dani juoksi vain mukana. Oksentaminen oli vienyt kaiken energian. Kunhan hän jaksaa Jotkaan saakka, en halua koiraa tässä vaiheessa rekeen, ajattelin.

Lähdin 25 minuuttia ennen Taistoa, joten tiesin, että ei hän vielä voi tulla, mutta pääni kääntyi taaksepäin muutaman kerran.

Oli mahtava tunne kolmensadan kilometrin jälkeen porhaltaa tunturin yli kirkkaan tähti-taivaan alla keskipitkän matkan vauhdissa. Valjakkoajo ei voi tästä paremmaksi tulla!!!

Kilpailun aikana ehti olla hieman kuvattavanakin. Ronny poseeraa johtajansa kanssa.

Ensimmäiset 60 kilometriä oli helppoa ajoa, melkein tasaista. Nyt annoin kevyitä potkuja koko ajan. Gps osoitti, että vauhti oli 18-20 km/h. Se ei ollut lainkaan huonoa 400 kilometrin jälkeen.

Ainoa ongelma oli Dani, jolla oli aina vain vaikeampi seurata vauhtia. Aloin ajaa hieman hitaammin, jotta koira jaksaisi Jotkaan saakka. Sanoin hänelle, että kilpailua on jäljellä vain 15 kilometriä. Se näytti auttavan ja Dani rupesi vetämään taas. Tuuli voimistui uudelleen kun menimme vastamäkeen. Olin hieman hikinen kaiken potkuttelun jälkeen. Olisi pitänyt ottaa yksi takki lisää, mutta tietämättömyyttäni en tehnyt sitä. Selkä jäykistyi täysin ja nyt väsymys ja unenpuute rupesivat voittamaan (nukuin yhteensä kaksi tuntia kilpailun aikana). Oli vain purtava hampaat yhteen ja taisteltava. Vihdoin näin Jotkan. Otin Danin valjakosta mahdollisimman nopeasti kun tulimme sisään, sillä en halunnut muitten koirien luulevan että lepäämme tässä.

Jotka - Alta

Pääsimme matkaan, mutta Härski oli sitä mieltä että lepäämme tässä. Hän vetäytyi uralta ja yritti pysähtyä. Onneksi muut jatkoivat. Härski yritti muutaman kerran vielä, mutta huomasi, että vielä ei ollut paussin aika.

Koetin lisätä vauhtia taas, nyt kun Dani oli poissa. Soitin Oelle ja sanoin, että hän ilmoittaisi, kun Taisto olisi tullut Jotkaan. Kului muutama tunti, ennen kuin sain kuulla, että olimme tasoissa saapuessamme Jotkaan. Tuntui rauhoittavalta. Koirat jatkoivat hyvää vauhtia ja minä autoin nyt koko ajan, vaikka koko keho oli väsynyt ja jäykkä. Taiga kulki hyvin johdossa. Hän oli huomannut, että seurasimme kepeillä merkittyä uraa, eikä minun tarvinnut enää sanoa oikealle tai vasemmalle.

Lähestyimme Altaa ja toinen sija rupesi tuntumaan yhä varmemmalta. Lopuksi meillä oli enää yksi este jäljellä, koulumäki. Uskoin pysähtyvänä kaksi kertaa levätäkseni, ennen kuin olisimme ylhäällä. Näin väsynyt en ollut koskaan ennen ollut. Olimme ainoastaan kahdensadan metrin päässä kävelykadulta ja sieltä kuului Conquest of freedom. Mikä tunne ohittaa maaliiviä ja kaiken lisäksi toinen sija tuloksena!

Rookiena minulla oli hyvä onni saada ajaa erittäin hyvää valjakkoa. Kaikista tekemistäni virheistä huolimatta saavutin kuitenkin toisen sijan ja siitä saan kiittää koiria. Ne antoivat kaikkensa. Toivottavasti muistan suurimman osan tästä seuraavalla kerralla ja jätän kaikki pikkuvirheet tekemättä.

Finnmarkslöpet on erittäin hauska kilpailu ja suuri seikkailu, suosittelen sitä todella. Toivottavasti näemme vielä useamman suomalaisen lähtöviivalla ensi vuonna.

KÄRRYJUTTUA

KÄRRY/VÄLINE- JUTTUA

KÄRRY/VÄLINE- JUTTUA

KALOREITA DOLLARILLA - KUINKA LEIKATA RUOKINTAKUSTANNUKSIA?

Tämä artikkeli on ilmestynyt aiemmin Mushing Magazinen numerossa 7-8/09. Kirjoittajana toimii Greg Sellentin, joka on Mushing Magazinen kustantaja ja elää Willowissa, Alaskassa.

Hänellä on 40 koiran tarha, ja hän kilpailee 8 & 10 koiran sprintt ajoissa tavoitteenaan kilpailla lähitulevaisuudessa avoimessa luokassa. Panoksensa artikkeliin on antanut myös Leigh Reynolds, D.V.M., Ph.D., joka puolestaan on tunnettu koirien ravitsemusfysiologi ja asuu Fairbanksin liepeillä Alaskassa. Hän kilpailee Alaskan ja Kanadan avoimen luokan sprinttikisoissa, kuten Fur Rondy ja Open North American Championships, ja pääsi viime kaudella molemmissa ajoissa 3. sijalle.

TÄTÄ NYKYÄ MONET TEKIJÄT RAJOITTAVAT lajimme harrastamista, yhtenä suurimmista mainittakoon sen vaatimat kustannukset. Pienenkin tarhan ylläpitäminen vaatii rahaa. Varusteiden, matkikulujen ja eläinlääkärilaskujen joukossa koirien ruokintakustannukset ovat huomattavimasta päästä, eikä helpotusta ole luvassa. Minkä tahansa kokoluokan rekikoiratarhan ylläpitäjä on asiasta kipeän tietoinen. Siksi päätinkin selvittää, kuinka rekikoirat voi ruokkia mahdollisimman hyvällä hinta-laatusuhteella.

Alkaessani tutkia asiaa tätä artikkelia varten, minulla oli joitakin ennakkokäsityksiä, joista osa osoittautui oikeiksi, osa ei. Haluan kiittää varsin kiireistä tohtori Leigh Reynoldsia hänen tarjoamastaan avusta. Leigh, joka on eräs maailman johtavista koiran ravintofysiologian asiantuntijoista, selvitti käsitteitä ja tuotantoprosesseja kaupallisen koiraruokatuotannon alalta, ja jakoi kokemuksiaan oman avoimen luokan sprintissä menestyksekkäästi kilpailevan valjakkonsa ruokinnasta.

Yksi ennako-oletuksistani oli, että syöttämällä ruokaa, jossa on korkeammat proteiini- ja rasvapitoisuudet, voi sekä säästää rahaa että pitää syötetyn ruuan määrän alhaisempana. Tähän saakka olin osittain oikeassa. Toinen oikeaksi osoittautuneista oletuksistani oli, että lihan lisääminen koiran ruokavaliioon ei ainakaan Alaskan, eikä mahdollisesti muidenkaan alueiden yleisellä lihan hintatasolla pienennä ruokintakustannuksia. Lihan lisääminen voi olla tarkoituksenmukaista esimerkiksi ruokamäärän pienentämisen, maistuvuuden parantamisen sekä nesteytyksen kannalta, mutta kustannussäästöjä sillä ei saavuteta.

Käytin laskukaavaa (viimeisellä sivulla) määrittääkseni dollarilla saatavien kalorien määrän, ja laskin kalorin hinnan 15 suosituimmalle high performance –kuivatäysravinnolle, joita rekikoiraharrastajat Alaskassa yleisimmin käyttävät. Nappuloiden proteiinipitoisuudet vaihtelivat 30 prosentista 37 prosenttiin, ja rasvapitoisuudet 20 prosentista 25 prosenttiin. Yhden vertailumme nappulan rasvapitoisuus oli huikeat 32%, mikä on saatu aikaan käyttämällä erityistä tyhjiöteknologiaa, jolla rasva imeytetään nappulaan. Jätin vertailusta pois ruuat,

joiden proteiini- ja rasvaprosentit ovat mainittua pienemmät, koska kokemukseni perusteella nämä pitoisuudet ovat rankasti harjoittelevien ja kilpailevien työkoirien ravinnossa liian alhaiset. Tavoitteemme ei ollut löytää ”parasta” nappulaa, vaan tarvittavat välineet, joiden avulla maallikko ja keskiverto rekikoiraharrastaja voi arvioida käyttämänsä ruuan koostumusta ja ymmärtää, kuinka koira käyttää eri energialähteitä hyväkseen. Tästä syystä emme siis mainitse vertailussa testaamiamme ruokamerkkejä nimeltä.

Monia, ellei jopa kaikkia vertailumme ruokia käytetään yleisesti myös muualla USA:ssa, jossa hinnat voivat olla edullisemmat. Kuivaruokien ja pakastelihojen hinnat Alaskassa voivat rahtikulujen vuoksi olla jopa 20% korkeammat kuin alemmissä osavaltioissa. Eri ruokien hinnat vaihtelevat 40 paunan (n.18 kg) ruokasäkiltä reilusta 50 dollarista aina halpamarketin 26 dollariin. Ruokien kustannusvertailun mahdollistamiseksi määrittelin ruokien kalorimäärän dollaria kohden, sillä se tarjoaa vastauksen kysymykseemme: kuinka saada suurin määrä tehokkaimmin hyödynnettäviä kaloreita edullisimpaan hintaan. (Opin tutkimukseni aikana paljon siitä, mitä tarkoitetaan tehokkaasti hyödynnettävillä kaloreilla) Dollaria kohden saatavien kalorien määrä vaihteli noin 3000:sta 1600 kilokaloriin. Yllätyksekseni paras hyötysuhde oli edullisimmalla ruualla ja päinvastoin. Muutamat vertailumme super premium –ruuat olivat lähes kaksi kertaa kalliimpia kuin halvimmat. Ne sisälsivät kyllä enemmän kaloreita painoyksikköä kohden, mutta eivät sentään kaksinkertaista määrää. Tässä ei kuitenkaan ole koko tarina, joten jatka lukemista...

Siirrymme suureen kysymykseen: mitä kalorissa on?

Kuten juuri totesimme, vertailemalla pelkkiä kaloreita edullisin 30/20 –ruoka osoittautui kustannustehokkaammaksi kuin kalliimpi ”ultra premium” –ruoka. Todellisuudessa huomioon otettavia seikkoja on kuitenkin enemmän. Kaavassa, jolla hyödynnettävä energia ja dollaria kohti saadut kalorit määritellään, käytetään samaa muuntokerrointa hiilihydraateille ja proteiineille. Tämän tarkoittaa sitä, että painossa mitattuna tietty

määrä proteiinia sisältää saman määrän kaloreita kuin vastaavanpainoinen määrä hiilihydraatteja.

Kuinka tärkeitä hiilihydraatit ovat työkoiralle, ja mikä on niiden rooli verrattuna proteiiniin ja rasvaan?

Tohtori Leigh Reynolds valottaa kolmen eri energialähteen rooleja koiran ravinnossa seuraavasti:

Hiilihydraatit

Hiilihydraatit ovat silkkää energiaa. Se on niiden ainoa tehtävä. Hyvin pieni määrä hiilihydraattia voi toimia kehossa rakennusaineena, mutta suurin osa siitä palaa suoraan energiankulutuksessa, varastoituu glykokeenina lihaksiin. Ylimääräinen hiilihydraatti muuntuu triglyserideiksi ja varastoituu rasvakudokseen. Hiilihydraatit ovat ehdottoman välttämätön ainesosa, mutta liika ei ole hyväksi.

Rasvat

Rasvat ovat kaikkein kaloripitoisin energialähde. Grammassa rasvaa on miltei kaksinkertainen määrä energiaa verrattuna grammaan proteiinia tai hiilihydraattia, mistä syystä rasvatoinen ruokavalio sopii raskaaseen harjoitteluun. Koiraan saa tankattua enemmän kaloreita ilman ylimääräistä ruokamassaa, mikä tarkoittaa vähemmän tavaraa ruuansulatuskanavassa, vähemmän stressiripulia jne. Pitkänmatkan ajossa tämä on huomioitava siksi, että koirat polttavat niin paljon kaloreita ja syövät niin paljon ruokaa, että emme halua tunkea niiden elimistöön yhtään ylimääräistä tavaraa. Sprintissä, erityisesti avoimessa luokassa, koirat juoksevat niin suurella energiankulutuksella ja kovalla intensiteetillä, että jos ruuansulatuskanavassa on ruokaa, siihen kohdistuva rasitus saa koiran ripuloi- maan joko ajon aikana tai välittömästi sen jälkeen.

Proteiinit

Proteiinit ovat oma juttunsa. Niiden pääasiallinen tarkoitus on korvata kehon käyttämää proteiinia, olipa se lihassolujen supistuvaa proteiinia, energiantuotannossa toimivia entsyymejä tai veressä happea kuljettavaa hemoglobiinia. Jokaisella proteiinimolekyylillä on elimistössä oma tehtävänsä. Toisin kuin rasvat ja hiilihydraatit, proteiini ei varastoidu. Emme halua käyttää jo elimistön käytössä olevia proteiinimolekyylejä energialähteenä, sillä se heikentäisi kyseisen proteiinin toimimista omassa tehtävässään. Siksi proteiinin tärkein tehtävä on korvata ja rakentaa, ei toimia energialähteenä. Koiran elimistö käyttää proteiinia energiana ainoastaan silloin, kun sen hiilihydraatti- ja rasvavarastot ovat vähissä. Haluamme siis minimoida proteiinien käytön energianlähteenä, vaikka näin väistämättä jossain määrin käykin, riippuen lähteestä ja koiran kunnosta. Esimerkiksi pitkänmatkan koira siirtyy käyttämään proteiinia energiana, koska sen muut energiavarannot on käytetty loppuun. Sprinttikoiran energiasta suurinpiirtein 5-15% tulee proteiineista. Niin vaan tapahtuu suorituksen aikana, sillä lihakset ”haluavat” polttaa glutamiinia, joka on aminohappo. Myös ruuansulatuskanava ja immuunijärjestelmä käyttävät glutamiinia pääasiallisena polttoaineenaan. ”Osa proteiinista käytetään joka tapauksessa energiantuotantoon, ja tämä proteiini on korvattava, mutta emme halua pitää sitä pääasiallisena energialähteenä” Leigh selittää.

Jos otamme huomioon pelkästään kalorimäärän, voimme kyllä tankata koiran täyteen kaloreita syöttämällä ruokaa, jossa

on alhaisemmat proteiini- ja rasvapitoisuudet, mutta silloin koira saa enemmän hiilihydraatteja kuin se tarvitsee. Työkentelevän rekikoiran ruuan valinnassa tähtäämme mahdollisimman hyvin hyödynnettäviin kaloreihin mahdollisimman tiivissä muodossa, ja siinä kohtaa premium- ja super premium –täysravinnoilla on paikkansa.

Nappuloita ja nappuloita

Monista tekijöistä johtuen kahdella eri koiranruokamerkillä voi olla koiraasi erilaiset vaikutukset, vaikka niiden koostumukset olisivat paperilla samanlaiset. Siksi ruuan valitseminen pelkän etiketin perusteella on vaikeaa. Tottahan toki kuivattu kananliha on mielestämme yksi parhaista ainesosista, mutta itse asiassa sitäkin on useita eri laatuja, eikä valmistajien tarvitse mainita etiketissä, minkä laatuista tavaraa ruuan valmistukseen käytetään. Osa proteiinilähteistä, jotka sisältyvät etiketissä mainittuun proteiinipitoisuuteen, kuten soija, eivät välttämättä ole sellaisia, jotka koira pystyy täysin hyödyntämään. Yhdessäkään vertailumme korkealaatuisista ruuista ei tosin ole käytetty soijatuotteita. Juuri tästä syystä kiinalaista melamiinia pääsi joihinkin edullisempiin markettiruokiin – sillä nostettiin proteiinipitoisuuksia tukkuraaka-aineissa, joita myytiin pahaa-aavistamattomille valmistajille.

Tuotanto- ja valmistusprosessilla voi silläkkin olla huomattava vaikutus ruuan sulavuuteen. Hiilihydraattien yli- tai alikypsyttäminen, tai halpojen hiilihydraattilähteiden käyttö voi aiheuttaa pelätyn löysäkakka-syndrooman, kun koira työskentelee raskaammin ja vaatii enemmän ruuansulatuselimistöltään.

Kuinka sitten tiedämme, mikä ruokamerkki on paras? Jopa alati tieteellinen Dr. Reynolds ehdottaa noudattamaan tunnettua, joskin ehdottoman epätieteellistä rekikoiraharrastajien sanontaa: ”Toisinaan on paras vain katsoa, mitä tulee ulos

koiran toisesta päästä. Ihon ja turkin kunto, suorituskyky, ja jopa verikokeet osoittavat mahdollisen ravitsemusongelman viiveellä, mutta ulosteet kertovat välittömästi, kuinka paljon ruuasta koira käyttää hyväkseen.” Näin on. On hankala väittää vastaanakaan, jos joutuu päivittäin kauhomaan megakokoisia suklaapatukoita.

”Lähes aina saat sitä, mistä maksat”, Reynolds lisää. Suurin osa rekikoiraharrastajien käyttämistä nappulamerkeistä tulee pieniltä valmistajilta tai suurempien tuottajien pienemmistä sarjoista, joiden markkinointiin ei-harrastavalle suurelle yleisölle ei käytetä rahaa – tämä kustannus olisi korvattava joko raaka-aineiden laadussa tai ruuan hinnassa. Lisäksi monet vertailumme merkit ovat rekikoiraharrastajien itsensä kehittämää, usein yhteistyössä koiran ravitsemusasiantuntijoiden kanssa. Montaa näistä merkeistä käyttävät huippuluokan ajajat, mitä seikka ei voi sivuuttaa. ”Joskus paras tapa aloittaa on seurata menestynyttä ajajaa, jolla on samantyyppisiä koiria, ja joka harjoittaa samantyyppistä valjakkoajoa kuin itse teet”, Reynolds lisää.

Missä liha?

Perinteisesti monet harrastajat rakentavat itse koirilleen ruokavalion sekoittamalla nappuloita, tuoretta tai pakastettua lihaa, öljyjä, rasvoja jne. saavuttaakseen täydellisen dieetin, joka sopii juuri heidän koirilleen niiden omaan elinympäristöön. Tämä ruokintamethodi on miltei yhtä vanha kuin laji itse, ja monet uskovat näin toimiessaan säästävänsä rahaa. Ellei naapurisi ole teurastaja tai ellet saa näitä tuotteita jostain huomattavan edullisesti, laskelmiemme mukaan lihan kalorit per dollari jäävät noin puoleen testaamiemme nappuloiden keskiarvoista. Kuulostaa uskomattomalta, mutta itse asiassa lihan kohdalla dollarilla saa vain puolet siitä kalorimäärästä, minkä keskimäärin saa ostamalla nappularuokaa. Tosin tässä kohtaa tarkastellessamme jälleen ainoastaan kaloreita, joita lihassa ei ole lainkaan hiilihydraattina, vaan kaikki energia saadaan proteiinista ja rasvasta. Seuraavassa se, mitä ja miten laskimme.

Vettä, vettä joka puolella

Otimme neljä erilaista kaupasta saatavaa lihasekoitusta, jota Alaskan rekikoiraharrastajat yleisesti käyttävät. Lihatuottajat eivät normaalisti mainitse tuotteen valmistusaineiden prosenttimääriä, mihin nappulavalmistajilla on lakisääteinen velvollisuus. Joissain tapauksissa saatetaan mainita rasva- ja proteiinipitoisuudet, mutta sekin voi olla laskettu kuiva-aineesta, ei todelliseen ruokintamäärään perustuen. Saadaksemme samanlaisen koostumusanalyysin, jonka avulla voisimme verrata lihasekoituksia nappularuokiin, otimme noin paunan (454 g) jokaista ja lähetimme ne Dairy One –laboratorioon Ithacaan, New Yorkiin. Dairy One tekee analyyssejä ammattimaisille ruokavalmistajille. Ensimmäinen havaitsemamme seikka oli korkea vesipitoisuus, mikä ei tosin tullut yllätyksenä. Alhaisin vesipitoisuus oli 68% ja korkein 79,5%. Ostamastasi lihasta

siis jopa 80% tai enemmänkin voi olla vettä – samaa tavaraa mitä tulee hanastasi. Emme testanneet kaikkia saatavillamme olevia lihoja, ja voi olla, että löytyy tiettyjä lihoja ja lihasekoituksia, joita on saatavilla vain paikallisesti. Laskukaavamme osoitti, että keskimäärin lihan kalorit dollaria kohden jäävät noin puoleen nappuloiden kaloreista. Kolmessa neljästä rasvaa oli lähes sama prosenttimäärä kuin proteiinia.

Toinen lihan etu on sen luontainen vesipitoisuus tai sekoitusvaiheessa lisätty vesi, koska se pitää koirasi nesteytettyinä. Tietysti voisit lisätä veden itse ja maksaa siitä melko lailla vähemmän.

Lihan syöttämisellä on etunsa ja haittansa. Aloittaessamme eduista. Kun osa koirasi tarvitsemista kaloreista tulee lihasta, tulet samalla syötäneeksi korkealaatuista proteiinia ja rasvaa (riippuen lihan suhteesta) ilman ylimääräistä ruokamassaa. Tämä on hyvä asia, kuten aiemmin jo mainitsimme. Tavallaan kyseessä on sama asia, kuin mitä tavoitellamme syöttämällä laadukasta

kuivaruokaa markettinappulan sijaan. Toinen lihan etu on sen luontainen vesipitoisuus tai sekoitusvaiheessa lisätty vesi, koska se pitää koirasi nesteytettyinä. Tietysti voisit lisätä veden itse ja maksaa siitä melko lailla vähemmän.

Lihan syöttämisen haittapuolina, ilmeisten varastoinnin ja hinnan lisäksi ovat pilaantumiskahva, saatavuusongelmat joillain alueilla ja suurimpana kaikista se, että ellei niitä ole erityisesti suunniteltu koirille, ne eivät ole ravitsemuksellisesti tasapainotettuja. Niistä puuttuu useita mikroravinteita ja ne saattavat heittää välttämättömien omega-3 ja -6 –rasvahappojen tasapainon raiteiltaan. Jos esimerkiksi syötät suurimman osan kaloreista lihana ja lihaisana rasvana, koiran turkin kunto voi heiketä edeten hot spotteihin ja muihin iho-ongelmiin. Asiaa voi korjata esimerkiksi lisäämällä ruokaan kasviöljyjä, joilla omega-arvot saadaan kohdilleen.

Useimmat lihat sisältävät myös vähän tai ei ollenkaan kalsiumia. Tämä on erittäin vakava puute, joka voi johtaa etenkin jalkojen pienien luiden haurastumiseen ja murtumiseen. Jos koira ei saa ruuastaan riittävästi kalsiumia, keho ottaa sen omista varastoistaan. Yksi tapa estää tämä on lisätä ruokaan luujauhoa tai kalsiumlisää. Kahdessa testaamistamme lihasekoituksista väitettiin olevan tasapainotettu kalsium-fosfori –suhde, ja itse asiassa niiden kalsiumprosentti olikin suurempi kuin eräissä toisessa testatussa sekoituksessa.

Kaikista haittapuolista huolimatta monet rekikoiraharrastajat ovat huomanneet, että pitääkseen koirat sopivassa painossa ja minimoidakseen ajon aikaisen tai jälkeisen stressiripulin mahdollisuudet, ainoa toimiva tapa on lisätä ruokavaliotaan lihaa. Niin suuren kalorimäärän syöttäminen koirille pelkällä nappulalla ei yksinkertaisesti toimi tietyissä olosuhteissa joillekin tarhoille. Monet edellämaituista harrastajista myös uskovat säästävänsä rahaa, sillä 50 paunan (n. 22,7 kg) köntti lihaa maksaa noin 35 dollaria ja 40 paunan (n. 18,2 kg) säkki nappulaa 40 dollarista ylöspäin. Näitä kahta ei kuitenkaan yksinkertaisesti voi verrata painossa syötettyjen määrien perusteella. Joka tapauksessa, kaikista kuluista ja mahdollisista haittapuolista huolimatta, joita lihan lisäämisellä rekikoiran ruokavaliotaan on, tunnen hyvin vähän menestyviä huippuluokan ajajia, jotka eivät syöttäisi sitä ainakin ajoittain jonkin verran.

Kuulostaa uskomattomalta, mutta itse asiassa lihan kohdalla dollarilla saa vain puolet siitä kalorimäärästä, minkä keskimäärin saa ostamalla nappularuokaa.

Takaisin alkuun

Kuinka kaikki tämä tieto sitten auttaa meitä löytämään tehokkaimman ruokintamuodon? Sellaista menetelmää tai kaavaa ei olekaan, joka sopisi jokaiselle tarhalle. Elinympäristö, koiratyyppi, ajotyylit ja harjoittelun tahti ovat kaikki koiran kaloritarpeen määrittäviä tekijöitä. Viihdehenkinen valjakkoajelu muutaman kerran viikossa, tai jopa maan lauhkeammassa osissa elävä, pienemmissä luokissa kilpaileva sprinttivaljakko voi pärjätä pelkällä laadukkaalla nappulalla. Koiriin ei yksinkertaisesti tarvitse pumpata niin paljoa kaloreita, koska niillä ei ajeta pitkää matkaa eivätkä ne polta kaloreita levätessään vain pysyäkseen lämpiminä. Tällaiset koirat eivät välttämättä tarvitse edes markkinoiden ”ultra premium” –ruokia, vaan pärjäävät korkealaatuisella 32/20-ruualla.

Jos sinulla taas on lyhytlyrkisiä, kylmillä alueilla eläviä avoimen luokan sprinttikoiria tai pitkänmatkanvaljakko, joka treenaa ja ajaa hyvin pitkiä matkoja, on koiriesi kaloritarve huomattavasti korkeampi ja joudut todennäköisesti lisäämään ravintoon lihaa ja rasvoja. Jos saatavillasi on korkealaatuista, pilaantumattomaa pakastettua tai tuoretta lihaa alle 30 sentillä per pauna, saatat päästä samoihin kalorimääriin per dollari kuin nappularuulla, jolloin sitä ehkä kannattaa kokeilla. Jos päätät lähteä tälle linjalle, konsultoi koiran ravitsemusasiantuntijaa varmistaaksesi kalsium-fosfori –tasapainon ja omega-rasvahappojen saannin. Vain yrityksen ja erehdyksen kautta huomaat, onko omilla koirillasi, niiden elinympäristön ja harjoittelu- sekä kilpailuolosuhteiden määrittelemällä tarvetta ruokavaliotaan täydennysruuljanssiin kaikkine kuluineen.

Kuinka määritellä ruuan sisältämät kalorit etiketin perusteella?

Kalorien bruttomäärän arvioiminen on suhteellisen helppoa, ja auttaa tekemään perusteltuja päätelmiä eri ruuista. Opetelemalla tämän voit suojautua liioitelluilta markkinointi- ja mainosväitteiltä.

Koiralla on vain kolme energialähdettä, joista se hyödyntää saamansa kalorit: proteiinit, hiilihydraatit ja rasvat. Hiilihydraattiprosenttia ei tavallisesti mainita etiketissä, joten se sinun on laskettava itse. Hehkutusjäännöksen eli tuhkan määrää ei aina myöskään mainita etiketeissä. Korkealaatuissa ruuissa tuhka osoittaa koiran terveydelle välttämättömien mineraalien määrän, esimerkkinä näistä kalsium. Seitsemän prosenttia tuhkaa on hyvä luku korkealaatuissa performance-ruuissa. Huomattavasti suurempi prosentti kertoo laadun heikkoudesta, ja pienempi luku taas tarkoittaa sitä, että ruoka ei sisällä tar-

ESIMERKKI YLEISESTI SAATAVILLA OLEVASTA PERFORMANCE-RUUASTA:

Proteiini 30%, rasva 20%, kuitu 4,5%, kosteus 10%, tuhka 7%, Yhteensä 71,5%. Hiilihydraattiprosentti saadaan vähennyslaskulla 100%-71,5%, mikä antaa tulokseksi 28,5%.

Arvioimme sitten kilokalorit 100 grammaa kohden ja muunnamme tuloksen paunoiksi.

Arvioidut kalorimäärät ovat siis:
Proteiini: 30 g x 4 = 120Kcal
Rasva: 20 g x 9 = 180Kcal
Hiilihydraatti: 28,5 x 4 = 114Kcal
Kuitu: ei kaloreita
Kosteus: ei kaloreita
Tuhka: ei kaloreita
Yhteensä: 414 Kcal per 100 g

Tulos muunnetaan paunoiksi kertoimella 4,54, jolloin esimerkki-ruokamme arvoksi tulee 1879,56 Kcal paunaa kohden.

kuivaruoka	Kcal/lb.	\$/40lbs	Kcal/40lbs	Kcal/\$
A	1915,88	25,99	76635,2	2948,642
B	1943,28	77720	2775,714	
C	1915,88	34,35	76635,2	2231,01
D	2206,44	40	88257,6	2206,44
E	1915,88	34,8	76635,2	2202,161
F	2033,92	39,99	81356,8	2034,429
G	1924,96	37,95	76998,4	2028,934
H	1752,35	25,5	70080	1988,085
I	1934,40	77360	1934	
J	1934,41	5,77360	1864,096	
K	2011,22	44	80448,8	1828,382
L	2056,62	47,75	82264,8	1722,823
M	1943,12	47,5	77724,8	1636,312
N	2047,50	75,5	81880	1613,399
O	2038,46	51,25	81538,4	1590,993

Lihat	Kcal/lb.	\$/40lbs	Kcal/40lbs	Kcal/\$
Nauta,kana,kala	688,354	25	27534,16	1101,366
Nauta, maksa, maha	512,67	32	20506,8	640,8375
Race Mix A	860,33	8	34400	1017,751
Race Mix B	820,65	29,8	32826	1101,544

peeksi terveydelle välttämättömiä mikroravinteita. Etiketissä on mainittu proteiini-, rasva-, kuitu- ja kosteuspitoisuudet. Asetamme tuhkan oletusarvoksi 7 %, koska tarkastelet todennäköisesti vain korkealaatuista ruokaa. Helpoin tapa suorittaa laskelmat on muuntaa grammat paunoiksi. Yksi pauna painaa 454 grammaa. Sekä hiilihydraateissa että proteiineissa on 4 Kcal ja rasvoissa 9 Kcal grammaa kohden.

TEKSTI Tuulia Luomala
KUVAT Eläinsairaala Aisti / Anna Boström (AB),
Tiina Kemppainen (TK), Sirpa Saari (SS),
Helena Tienen (HT)

Urheilevan koiran apuna osa 1

ELÄINFYSIOTERAPIA

Miten tunnistaa ongelmat?
Missä tilanteissa eläinfysioterapiasta on hyötyä?
Millä keinoin eläinfysioterapeutti auttaa koiraa?

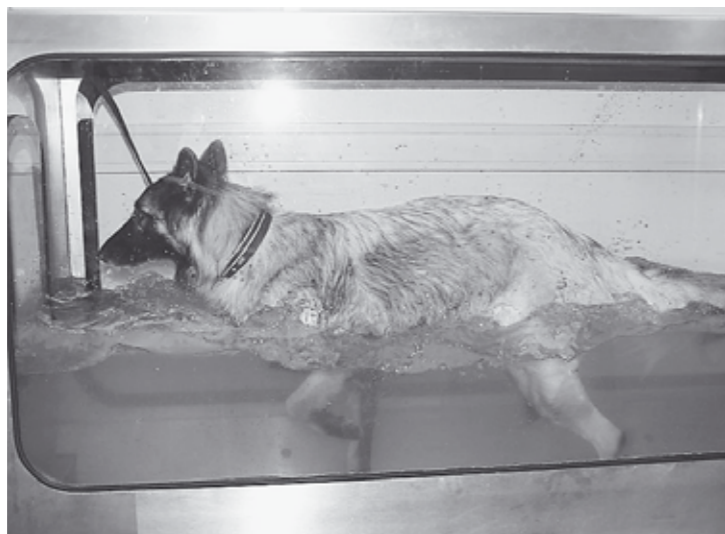
Mitä eläinfysioterapia on?

Eläinfysioterapeutti havainnoi, tutkii ja hoitaa tuki- ja liikuntaelimestön ongelmia. Fysioterapialle asetetaan tavoitteet omistajan haastattelun, eläimen havainnoinnin sekä tutkimusmenetelmien avulla. Terapiamenetelmien valinta tehdään tutkimuksen pohjalta. Hyvän terapiatuloksen aikaansaamiseksi fysioterapeutti toimii kiinteässä yhteistyössä koiran omistajan kanssa. Vamman tai onnettomuuden jälkeen koira on syytä käyttää eläinlääkärin vastaanotolla. Eläinlääkärin diagnoosin perusteella fysioterapia suunnitellaan yhteistyössä hoitavan eläinlääkärin kanssa. Eläinfysioterapeutti voi auttaa myös ennaltaehkäisemään ongelmia. Näin ollen suorituskyvyn rakentaminen ja mahdollisimman hyvän urheilu-suorituksen saavuttaminen voivat olla tavoitteina fysioterapiassa. Pyrkimys on kehittää koirasta mahdollisimman tasapainoisesti liikkuva ja terve yksilö.

Milloin koira tarvitsee eläinfysioterapiaa?

Koiran omistajana olet avainasemassa koirasi hyvinvoinnin asiantuntijana. Sinä jos joku huomaat poikkeamat käytöksessä ja liikkumisessa, kunhan vaan tarkkaillet koiraa säännöllisin väliajoin. Huomiosi auttavat eläinfysioterapeuttia pääsemään ongelmien syihin ja hoidosta tulee näin tehokkaampaa. Perusteellisen haastattelun, havainnoinnin ja tutkimisen avulla selvitetään ongelmien syyt, jotta hoito ei kohdistuisi vain ongelmien aiheuttamiin seurauksiin. Pelkkien seurausten hoitaminen saattaa helpottaa oireita hetkellisesti, mutta jos alkuperäinen syy jää jäljelle oireet palaavat uudelleen.

Luota omiin havaintoihisi ja kerro

Fiia harjoittelee vesijuoksumatolla. (SS)

ne eläinfysioterapeutille, vaikka ne sinusta saattaisivatkin tuntua vähäpätöisiltä. Jos havaitset koiran alkavan liikkua epäpuhtaasti tai käyttäytyä itselleen epätyypillisellä tavalla, on usein kyse alkavasta tuki- ja liikuntaelinongelmasta. Koiran luonnetta ja tunnetiloja seuraamalla voit saada viitteitä kehon kunnosta ja sen ongelmista. Esimerkiksi iloisen ja leikkisän koiran muuttuessa syrjään vetäytyväksi tai haluttomaksi leikkimiselle syyinä saattaa olla tuki- ja liikuntaelimestön kiputila. Arkiset rutiinit ja toiminnot toimivat hyvänä mittarina koiran kunnolle. On todennäköistä, että koira kokee kipua jos havaitset, että koira ei enää mielellään tee asioita, jotka ovat sille olleet aiemmin normaaleja kuten esim. portaiden kiipeäminen ja hyppääminen. Koiraa on hyvä tarkkailla niin vapaana kuin valjakossa liikkussa – kiinnitä huomiota koiran suoruuteen, liikkeen joustavuuteen ja tahtiin.

Jos valjakossa on useampia koiria, on syytä huomioida myös yksittäisten koirien suoriutumista. Suorituskyvyn aleneminen, kestävyyttä vaativien suoritusten hidastuminen tai tasapainoa vaativien tehtävien epäonnistuminen antavat viitteitä tuki- ja liikuntaelimestön ongelmista. Rankkojen ja vaativien suoritusten jälkeen koiran elimistö voi olla hoidon tarpeessa. Lihaskrampit, venähdykset, revähdykset

tms. ylikuormitus johtavat helposti tuki- ja liikuntaelimestön epätasapainoon. Kauan jatkuessaan epätasapaino aiheuttaa kroonisia kiputiloja ja lisää vammaalttiutta. Niinpä omistajana sinun olisi hyvä opetella itsekkin tunnistelemaan koiraa säännöllisesti, jotta tunnistaisit epänormaalitytävät alueet. Eläinfysioterapeutin kanssa voit opetella turvalliset venytykset ja omatoimisen käsittelyn.

Kauden vaihtuessa lumelta sulalle maalle ja taas lumelle on syytä huomioida koiran totuttaminen erilaisiin alustoihin. Joustavampi alusta kuormittaa

enemmän jänteitä ja lihaksia, kun taas kova asfaltti lisää painetta nivelissä. Koiran ikääntyessä erilaisten alustojen vaikutus liikkumiseen voi kasvaa. Esim. nivelongelmainen koira voi oireilla siirryttäessä pehmeältä kovalle alustalle. Monipuolinen harjoittelu varmistaa lihastasapainon, vauhdin, voiman ja koiran mielenkiinnon säilymisen. Vetävät koirat tarvitsevat harjoituksia myös vapaana.

Vauhdikkaissa lajeissa kuten koirahiihdossa, -pyöräilyssä tai valjakkoajossa saattaa tulla sotkeentumisia ja kolhuja niin harjoituksissa kuin kilpailutilanteissa. Onnettomuuden jälkeen on tyypillistä, että tuki- ja liikuntaelimestö vaurioituu niin, että tarvitaan eläinfysioterapeutin apua. Vakavat vammat saattavat vaatia eläinlääkärin hoitoa ja mahdollisesti myös leikkaushoitoa. Operaatioiden jälkeinen kuntoutus tapahtuu yhteistyössä hoitavan eläinlääkärin kanssa.

Minkälaisia menetelmiä eläinfysioterapeutti käyttää?

Eläinfysioterapeutin tulisi käyttää työssään monipuolisia menetelmiä parhaan tuloksen saavuttamiseksi. Terapeuttinen harjoittelu, manuaalinen terapia, hieronta, fysikaaliset hoidot, venyttely sekä vesiterapia ovat eläinfysioterapeutin yleisimmät työkalut.

Terapeuttisen harjoittelun tarkoitus on lisätä toimintakykyä, voimaa, kestävyyttä sekä liikkuvuutta. Terapeuttinen harjoittelu ja harjoitteiden progressiivinen kehittäminen on erittäin tärkeää koiran toimintakyvyn parantamiseksi ja säilyttämiseksi. Harjoittelu toteutetaan monesti alkuun terapeutin käsien auttamana ja sen jälkeen apuvälineiden avulla. Apuvälineinä voidaan käyttää muun muassa teippejä, puomeja, palloja sekä tasapainolautoja. Manuaalisella terapialla tarkoitetaan käsin tehtyä nivelien, nikamien ja hermo- ja lihasjärjestelmän käsittelyä. Manuaaliterapialla pyritään korjaamaan hermo- ja lihasjärjestelmän sekä nivelten ja nikamien toimintahäiriöitä.

Hieronta rentouttaa lihaksistoa mekaanisen käsittelyn sekä hermostoa rentouttavan reaktion kautta. Hieronnalla voidaan pyrkiä esim. manipuloimaan arpikudosta, rentouttamaan lihaksistoa, käsittelemään kipupisteitä pehmytkudoksissa, tai vaikuttamaan jännekudoksen järjestäytymiseen traumaan jälkeen. Hieronnan esteitä ovat; tulehdustilat, kuume ja infektiot, akuutit lihavammat (esim. revähdykset), syöpä ja kasvaimet sekä akuutit ihosairaudet. Fysikaalisiin hoitoihin lukeutuvat sähkö-, laser- ja ultraäänihoidot. Niitä käytetään useimmiten vammojen paranemisen nopeuttamiseen, arpikudoksen hoitoon sekä lihasten rentouttamiseen.

Eläimet venyttelevät jonkin verran itsenäisesti, mutta tarkat, terapeuttiset venytykset ovat passiivisia, ihmisen suorittamia. Venytellessä lihas kiristetään viemällä sen kiinnityskohdat mahdollisimman kauaksi toisistaan. Venytyksellä pyritään joko valmistamaan lihasta tulevaan suorituksen tai rentouttamaan lihas suorituksen jälkeen. Venytellessä ei veny ainoastaan lihas, vaan kaikki mahdolliset kudokset; hermot, nivelet, verisuonet, iho. Näin ollen venyttely on monipuolinen kudosten käsittelyn muoto.

Vesiterapia on yleistymässä koirien kuntoutuksessa. Vesi elementtinä on ainutlaatuinen, koska sen fyysiset ominaisuudet mahdollistavat harjoittelun, joka on maalla mahdotonta. Yleisesti käytetyt vesiterapiamenetelmät ovat terapeuttinen harjoittelu terapia-altaassa ja harjoittelu vesijuoksumatolla. Aktiivi-

Etujalan venytys. Kuvan oikeudet: Eläinsairaala Aisti, Anna Boström (AB)

Harjoittelua tasapainolaudalla eläinfysioterapeutti Anna Boströmin kanssa, takana vesijuoksumatto. Kuvan oikeudet: Eläinsairaala Aisti, (AB)

Fii ja palloharjoitukset. (SS)

Roope tasapainoilee laudalla Tanjan kanssa. Kuvaaja (SS)

Talvella vapaana harjoittelua. (TK)

nen kuntoutus leikkauksen tai onnettomuuden jälkeen voidaan aloittaa nopeammin vedessä kuin maalla, koska veden noste vähentää nivelten rasitusta ja veden vastus harjoittaa tehokkaasti lihaksia. Vedessä koira ei pysty kompensoimaan liikkumistaan samalla tavalla kuin kuivalla maalla ja vaikutus maalla liikkumiseen on usein välitön. Vesi rentouttaa lihasjännitystä ja lisääntynyt paine syvässä vedessä edesauttaa turvotuksen vähenemistä. Vesiterapia edistää lihasvoimaa ja vähentää liikerajoittuneisuutta, koska uudessa koira työskentelee koko aktiivisella liikeradalla. Harjoittelu vedessä edistää hengitys- ja verenkiertoelimistön toimintaa sekä fyysistä kuntoa. Esteitä vesite-

rapialle ovat kuume, akuutti niveltulehdus, aineenvaihduntajärjestelmää heikentävät sairaudet, haavat, ihottuma, epilepsia sekä veden pelko.

Kuka on eläinfysioterapeutti?

Eläinfysioterapeutit ovat ammattikorkeakoulussa koulutettuja fysioterapeutteja, jotka ovat täydentäneet osaamistaan eläinfysioterapiaopinnoilla. Tällä hetkellä täydennyskoulutuksesta vastaa Satakunnan ammattikorkeakoulu. Oman alueesi eläinfysioterapeutit löydät kätevimmin Suomen eläinfysioterapeuttien nettisivuilta: www.suomenelainfysioterapeutit.fi

ASIAAN LIITTYVÄÄ KIRJALLISUUTTA JA ARTIKKELEITA:

Animal physiotherapy, assessment, treatment and rehabilitation of animals. Edited by Catherine McGowan, Lesley Goff & Narelle Stubbs. Blackwell Publishing 2007.

Goody, Peter C: **Dog Anatomy.** A Pictorial Approach to Canine Structure

<http://circres.ahajournals.org/cgi/reprint/24/1/33>
Cardiovascular Performance of Alaska Sled Dogs during Exercise. Robert L. Van Citters, M.D., and Dean L. Franklin

<http://jap.physiology.org/cgi/content/full/85/4/1368>
Effect of endurance training on cardiac morphology

in Alaskan sled dogs. R. L. Stepien, K. W. Hinchcliff, P. D. Constable, and J. Olson

Recovery of muscle glycogen concentrations in sled dogs during prolonged exercise. McKenzie E, Holbrook T, Williamson K, Royer C, Valberg S, Hinchcliff K, Jose-Cunilleras E, Nelson S, Willard M, Davis M. Med Sci Sports Exerc. 2005 Aug;37(8):1307-12.

Effect of training and rest on respiratory mechanical properties in racing sled dogs. Davis M, Williamson K, McKenzie E, Royer C, Payton M, Nelson S.

Med Sci Sports Exerc. 2005 Feb;37(2):337-41.
Blood changes during training and racing in sled dogs. Querenagaesser A, Iben C, Leibetseder J. J Nutr. 1994 Dec;124(12 Suppl):2760S-2764S.

Effects of post-exercise supplements on glycogen repletion in skeletal muscle. Wakshlag JJ, Snedden KA, Otis AM, Kennedy CA, Kennett TP, Scarlett JM, Kallfelz FA, Davenport GM, Reynolds AJ, Reinhart GA. Vet Ther. 2002 Fall;3(3):226-34.

25.4. CANICROSS, JANAKKALA,

Hämeenlinnan Seudun Vesipelastuskoirat ry

2K/2R 4.4km

1. Teemu Kaivola/ 2. Marko Viitahalmel/ Ikssu Jope FIN46209/04/ Ikssu Levi FIN15895/08	09:11	11:10
3. Tarja Köcher/ 4. Nina Rainti/ am Vasetmuttern's Best/Romppe EJ52057/06	12:48	16:40

1K/1R 4.4km

1. Teemu Kaivola	10:10
2. Maria Viitahalmel	11:23

CW 4.4km

1. Maria Viitahalmel/ Ikssu Levi FIN15895/08	18:07
2. Päivi Pietikäinen/ ssu Silsile's Maximum craft FIN45201/05	18:45
3. Heini Törnqvist/ ben Diamonds In Rough Madison FIN34907/08	20:00
4. Niina Forsblom/ du Viva'La Rosa Alcatraz FIN50893/05	20:15
5. Anne Tuomisto/ dn Kriegerhof Khloe-Kalina FIN12285/03	21:01

CM 4.4km

1. Marko Viitahalmel/ Ikssu Jope FIN46209/04	16:12
2. Vesa Kosonen/ bpgu Eternity's Qhaos FIN14301/03	16:28
3. Jarno Karjalainen/ Ikssn Tuomelan Erä-Tara FIN31369/06	17:17
4. Teemu Vilppu/ dn A'Dreams Gisele FIN36961/07	17:33
5. Jarkko Mykkänen/ dku Holmankarin Livingstone FIN37749/07	18:17
6. Petri Kiiski/bcu Jeppe	19:14
7. Mika Rainti/ am Vasetmuttern's Alfa FIN40231/06	21:23

CMJ 2.5km

1. Patrik Köcher/ 2. Asseri Haapanen/ am Hauenkuonon Wintry Sunbeam FIN17721/07	08:40	11:26
---	-------	-------

Harrastussarja 2.5km

1. Anna-Maria Tyrisevä/ahsu Kempes Roni	08:55
2. Lars Forsblom/ dn Viva la rosa Beaty Queen FIN17581/07	09:47
3. Matti Sarvala/ bp? Kuunsirpin Kissing Queen FIN36890/03	10:00
4. Tarja Lamminen/bn Apfels Zirka FIN54809/06	11:09

am = alaskanmalamuutti
ahs = alaskanhusky
dk = dalmatiankoira

2.5. EPÄVIRALLINEN KÄRRYKILPAILU OHKOLASSA

Radan pituus kaikissa luokissa 4,1 km

1_startti

6R	
1. Jukka Heikkonen, SISUVA	8:35
2. Erka Aaltonen, SHS	9:53
3. Kurt Köcher, IKSU	10:59
4. Kalevi Vainio, L-SVU	14:16
4R	
1. Teemu Kaivola, L-SVU, 7:41	
2. Antti Mäkiäho, SHS, 8:22	
3. Sirpa Kärrkäinen, SHS, 8:45	
4. Timo Mäkiäho, L-SVU, 9:02	
5. Tarja Köcher, IKSU	9:04
6. Ilpo Salo, L-SVU	10:28

2R	
1. Marko Viitahalmel, KVKS	8:39
2. Patrik Köcher (j), IKSU	10:05
3. Rami Kurikka, ALMA	10:41
4. Jarmo Kontkanen, SHS	11:27
5. Heili Vanha	11:33
6. Axu Mäntylä, ALMA	14:05
7. Pirkko Nummelin, L-SVU	14:14

2_startti

4R	
1. Teemu Kaivola, L-SVU	7:40
2. Kalevi Vainio, L-SVU	13:46
2R	
1. Kurt Köcher, IKSU	9:30
2. Heili Vanha	12:30
3. Jarmo Kontkanen, SHS	13:34
4. Pirkko Nummelin, L-SVU	15:32

3.5. VIII KAUKJÄRVEN KIERROS, Sisä-Suomen Valjakkourheilijat & NoCanDo Marathon Club

CW 14 km

1. Viitahalmel Maria, KVKS/Ylöjärvi	54:23
2. Karkainen Riikka, Mänttä-Vilppula	1:00:55
3. Maasilta Minna, Helsinki	1:10:53
4. Virtanen Jetta, WeCa	1:11:14
5. Törnqvist Heini, EPK	1:11:51
6. Kijärvi Anne, SHS	1:18:54
7. Kokko Tuija, WeCa	1:25:58
8. Siren Sanni, Punkalaidun	1:26:01
9. Mäki Jenni, WeCa	1:46:51
10. Pohjaranta Leena, WeCa	1:46:52

CM 14 km

1. Viitahalmel Marko, KVKS/Ylöjärvi	52:22
2. Laurén Markku, Vantaa	59:33
3. Mykkänen Jarkko, HKK/Kamaki Klubi/Vihti	1:01:24

Harrastesarja 2 km

1. Tyrisevä Anna-Maria, SISUVA	6:49
2. Härmäläinen Antti, Pertteli	6:52
3. Henttinen Jarmo, Vantaa	7:02
4. Alhainen Mari, Forssa	7:14
5. Räsänen Rea, Kitee	7:15
6. Back Pia, SISUVA	8:40
7. Suominen Minna, Helsinki	8:47
8. Aalto Sanna, Lappeenranta	8:52
9. Komeri Elli, Hämeenlinna	9:12
10. Ylitälo Toni, Helsinki	9:15
11. Sievänen Jaana, Vantaa	9:17
12. Kuu-karkku Teuvo, Somero	12:42
13. Salonen Katja, Helsinki	14:04

Hylätty 1

- Vilppu Teemu, TKK

CMJ 2 km

1. Köcher Patrik, Iksy	6:47
2. Haapanen Asseri, ALMA/Ypää	9:02

9.5. WECA CANICROSS, Ulvila, WeCa

CM 5 km

1. Samuli Nissinen/ ssu Zaphalayaz Face the Music FIN21331/06, RPCK	13:25
2. Marko Viitahalmel/Ikssu Jope FIN46209/04, KVKS	13:54
3. Arto Nissinen/ spk Corante 's Aik FIN22667/04, Vanha-Ulvila	13:58
4. Tomi Järveläinen/ br Black Death Ramses "Jimi" FIN13510/04, Keitele	15:27
5. Kai Harju/ vpk Safe Keeper's Afrodite "Tiitu" ER38340/06, OPKY	16:17
6. Harri Laurila/ du Power Dee's Secret Weapon FIN18879/08, TSKK	19:41

CW 5 km

1. Maria Viitahalmel/Ikssu Levi FIN15895/08, KVKS	15:35
2. Heini Törnqvist/ be Diamonds in rough madison FIN34907/08, EPK	20:03

Harrastus 3 km

1. Jaana Setola/rh Rafu 246098100186218, WeCa	12:42
2. Tuomas Korvenkangas/ spk Sera 246098100211799, Pori	13:00
3. Harri Särkipaju/ bc Myytin Surunmurhaaja "Rafiki" ER59628/07, WeCa	13:10
4. Rea Räsänen/ cpk Misty Island Joy N'Sorrow FIN52742/06, Kitee	13:11
5. Mika Rainti/ am Usvalehto Sälli "Buddy" FIN28841/04, ALMA	13:40
6. Riikka Aholammil/ kn Joystep 's Unique Design FIN52696/07, Vanha-Ulvila	13:44
7. Tuija Kokko/ bc Tammikallion Xanja "Ruusa" ER38465/07, WeCa	14:12
8. Tarja Lamminen/ b Apfels Zirka FIN54809/06, Littoinen	14:41
9. Asseri Haapanen/ am Hauenkuonon Wintry Sunbeam FIN17721/07, ALMA	14:56
10. Anne Niemi/ sileäkarvainen kettuterrieri Aapo, Pori	15:52
DNS Anna-Maria Tyrisevä/ah Kempes Roni, SISUVA	

2R 5 km

1. Teemu Kaivola/X-rotu, L-SVU	09:41
2. Kurt Köcher/Happy & Speed junior, IKSU	12:52
3. Patrik Köcher/Naakka & Varis, IKSU	13:46
4. Tarja Köcher/Smirre & Steeler, IKSU	14:14
5. Mika Rainti/am Tarja & am Aapo, ALMA	16:01
6. Nina Rainti/am Tara & am Kihu, ALMA	18:19

1R 5 km

1. Teemu Kaivola/X-rotu, L-SVU	10:58
2. Samuli Nissinen/ ssu Zaphalayaz Face the Music FIN21331/06, RPCK	12:47
3. Nina Rainti/am Romppe "Ali" EJ52057/06, ALMA	19:49

BM+BW 5 km

1. Tero Halonen/ bpmn Mecberger Esteri FIN19748/05, HKK	09:55
2. Marko Viitahalmel/Ikssu Jope FIN46209/04, KVKS	09:56
3. Maria Viitahalmel/Ikssu Levi FIN15895/08, KVKS	10:24

23.5. KESÄ JÄMI 2009, L-SVU

1R 4.4km

1. Mäkinen Anu/ ssu Black Widow 's Gentle Ganster FIN15032/07, RPCK	8:57
2. Nivala Maija/Ikssu Karma FIN48162/06, OPKY	9:27
3. Viitahalmel Maria/Ikssu Jope FIN46209/04, KVKS	9:38
4. Äijälä Eeva, SPL Etelä-Oulu,	12:34
5. Alariesto Ville, ALMA	13:51
6. Vessari Kirsi-Maria, ALMA	15:33
7. Ampuja Sini, ALMA	17:22
8. Nissinen Samuli/ ssu Zaphalayaz Face the Music FIN21331/06, RPCK,	NS

2R 4.4km

1. Kaivola Teemu, L-SVU	8:01
2. Heikkonen Jukka, SISUVA	9:31
3. Alpua Pia-Lisa, SHS	10:51
4. Väänänen Kaarlo, ALMA	11:44
varoitukset kohdan 1:7:4:2:4 perusteella	
5. Alpua Heikki, SHS	11:51
6. Isoviita Anna-Kristiina, L-SVU	12:01
7. Vesterinen Marko, ALMA	12:32
8. Kaivola Virve, ALMA	12:46
9. Mikkonen Jouko, ALMA	14:13

4R 4.4km

1. Kaivola Teemu, L-SVU	7:22
2. Mäkiäho Antti, SHS	8:35
3. Heikkonen Jukka, SISUVA	8:46
4. Köcher Tarja, IKSU	9:02
5. Köcher Kurt, IKSU	9:04
6. Mäkiäho Timo, L-SVU	9:12
7. Kempe Riitta, SISUVA	9:30
8. Lampinen Ari, ALMA	9:59
9. Nummelin Pirkko, L-SVU	12:00
10. Hamari Mika, ALMA	12:04

6R 4.4km

1. Aaltonen Erka, SHS	9:27
-----------------------	------

8R 4.4km

1. Kontkanen Jarmo, SHS	12:56
-------------------------	-------

BM 4.4km

1. Viitahalmel Marko/Ikssu Levi FIN15895/08, KVKS	7:33
2. Halonen Tero/ bpmn Mecberger Esteri FIN19748/05, HKK	7:47
3. Vesterinen Marko, ALMA	11:32
4. Päivrintä Markus, HSV	11:40
5. Mikkonen Jouko, ALMA	12:41

BMJ 4.4km

1. Mansikkaniemi Lauri, SHS	13:19
-----------------------------	-------

CW 3.3 km

1. Tiiperi Marika/Ikssu Lore FIN15893/08 , RPCK	10:26
2. Mäkinen Anu/ ssu Grace in Black Bigwig FIN41348/01, RPCK	10:57
3. Nivala Maija/ Ikssu Jokilakian Mad Max FIN33187/08, OPKY	11:35

Jämin kesäkisat 2009 / Kuvat Lea Haanpää

KILPAILUKALENTERI SYKSY 2009

- 13.9. LaRek Syyskisa, Pedersöre
19.9. Canicross HSV, Etelä-Häme
26.9. Roi-cross, Rovaniemi
3.-4.10. PuijoCross, koirapyöräilyn SM-kilpailu
10.-11.10. Pawtrekker SM-2009, kärryajon SM-kilpailu
24.-25.10. Canicross SM-2009 Riihimäki
31.10. Ohkolan Syysajot

26.9. RoiCross Pöyliövaara, Rovaniemi

Tuomari: Kauko Ruokolainen • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset
Järjestäjä: Rovaniemen Palvelukoiraerho ry • **Kisapäällikkö:** Anu Mäkinen • **Ratamestari:** Niina Konttaniemi

Luokat: CW/CM 4.6 km, CWJ/CMJ 14-16v 3 km, koirajuoksu harrastus 3 km, BW+BM (yhdistetty sarja) 4,5 km, BWJ/BMJ (yhdistetty sarja) 3 km, 1R+2R (yhdistetty sarja) 4,5 km, 1RJ 3 kmm, koirapyöräily+1R harrastus (yhdistetty sarja) 3 km, lasten koiraton maastojuoksu n. 500 m
Aikataulu: Kilpailutoimisto aukeaa klo 09.00. Ajajien kokous klo 10.30. Ensimmäinen startti klo 11.00

Ilmoittautumiset: 21.9. mennessä Kati Mansikkasalo, Kankaankuja 15A 4, 96900 Saarenkylä, p. 040-5661959, kati.mansikkasalo(at)toptester.fi. **Hinta:** Kilpailuluokat 15e (ilman lisenssiä 22e), harrastus 10e (ilman lisenssiä 17e), lasten koiraton maastojuoksu 3 e. Maksukuitti ilmon mukaan, jälki-ilmoittautumisista peritään 10 e enemmän!
Tilinro: Pohjolan Osuuspankki 564002-4151071, viite 56999

Muita ohjeita: Pöyliövaara sijaitsee Kemijoen Itäpuolentien varressa n. 6 km Rovaniemen keskustasta. Huoltotilat (wc/suihku, P-paikat) sijaitsevat Kaukon ala-asteella n. 300 m päässä kilpailukeskuksesta. Katso myös www.rpkk.com ja blogiwww.rpkk.vuodatus.net

13.9. LaRek SYYSKISA Pedersöre, Lappforsin hiihtokeskus

Tuomari: Hannu Rauhamaa • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset
Järjestäjä: SHS / LaRek • **Kisapäällikkö:** Tomi Finholm • **Ratamestari:** Marko Myllymäki

Luokat: CM/CW/CMJ/CWJ, BM/BW/BMJ/BWJ, 2R/2RJ, 4R/4RJ, 6R, 8R
Aikataulu: Kilpailutoimisto aukeaa klo 09.00. Ajajien kokous klo 10.00. Ensimmäinen startti klo 11.00

Ilmoittautumiset: 6.9.2009 mennessä Hannu Rauhamaa, Kyöstintie 558, 68500 Kruunupyy, puh: 045-6761950, yakoot(at)nic.fi.
Hinta: Kilpailija, jolla on lisenssi 15 Euroa. Ilman lisenssiä (vain koirajuoksu) 20 Euroa. **Tilinro:** ???

Muita ohjeita: Säävaraus, jos lämpötila on yli +15°C kilpailu peruutetaan. Kilpailujen peruuntumisesta lämpötilan vuoksi pyritään ilmoittamaan hyvissä ajoin.

3.-4.10. PUIJOCROSS, KOIRAPYÖRÄILYN SM Puijo, Kuopio

Tuomari: Heino Jääskeläinen • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset **Järjestäjä:** Kuopion Palvelus- ja Seurakoiraerho ry
• **Kisapäällikkö/ratamestari:** Samuli Nissinen, puh 044-3062131, e-mail: [ilnissin\(at\)paju.oulu.fi](mailto:ilnissin(at)paju.oulu.fi)

Luokat: SM-luokat lauantai ja sunnuntai (yhteenlaskettu aika) BW/BM/BWJ/BMJ, sunnuntaina lisäksi kansalliset luokat CM/CW/CMJ/CWJ/
viestikilpailu/harrastussarja **Aikataulu:** Kilpailutoimisto aukeaa klo 09.00. Ajajien kokous klo 10.00. Ensimmäinen startti klo 11.00.

Ilmoittautumiset: Ilmoittautumiset 23.09.2009 mennessä Terhi Lallukka, Puijonsarventie 57 a7, 70260 Kuopio, puh: 044-306 2131, [terhi.lallukka\(at\)helsinki.fi](mailto:terhi.lallukka(at)helsinki.fi). Harrastussarjaan voi ilmoittautua myös paikanpäällä.
Hinta: Koirapyöräilyn SM-luokat 25 euroa, koirajuoksu 15/20 euroa, harrastussarja 5/10 euroa, viesti 15 euroa/joukkue. Koirajuoksuluoissa korkeampi osallistumismaksu mikäli ei ole lisenssiä. **Tilinro:** ???

Muita ohjeita: Canicross viesti ns. harrastussarja. Joukkueet arvotaan paikanpäällä viestiin ilmoittautuneiden kesken. Jos ei tule kolmella jaollista osallistujamäärää järjestäjä lisää 1-2 kilpailijaa, että saadaan täydet joukkueet. Kansallisissa lähdöissä järjestäjä voi yhdistää luokkia, jos osallistujia on alle viisi/ luokka.

19.9. HSV CANICROSS Etelä-Hämeen alue

Tuomari: Riitta Kempe • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset
Järjestäjä: SHS / LaRek • **Kisapäällikkö/ratamestari:** Lea Haanpää

Luokat: CM/CW/CMJ/CWJ/harrastusluokka, 1R, 2R
Aikataulu: Kilpailutoimisto aukeaa klo 09.30. Ajajien kokous klo 10.30. Ensimmäinen startti klo 11.00

Ilmoittautumiset: 13.9.2009 mennessä: Lea Haanpää, Kontiotie 90, 14200 Turenki. Puh: 050-5813235. [haanpaa.lea\(at\)gmail.com](mailto:haanpaa.lea(at)gmail.com).
Hinta: Kilpailija, jolla on lisenssi 15 Euroa. Ilman lisenssiä (vain koirajuoksu) 20 Euroa. **Tilinro:** OP 568075-424743

Muita ohjeita: Sähköpostitse ilmoittautuneille sekä yhdistyksen kotisivuilta. Muuta: Kanttiinista pikkupurtavaa.
Ajo-ohjeita: http://www.weca.fi/muut_tapahtumat.html **Muuta:** <http://www.ulvilanura.fi/massi/>

10.-11.10. PAWTREKKER-SM (KÄRRYAJON SM) Jämi, Jämijärvi

Tuomari: Kalevi Vainio • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset
Järjestäjä: Länsi-Suomen Valjakkourheilijat • **Kisapäällikkö/ratamestari:** Arto Lahti

Luokat: SM-luokat lauantai ja sunnuntai (yhteenlaskettu aika) 1R, 1RJ, 2R, 2RJ, 4R, 4RJ, 6R, 8R (Jokaisella samaan luokkaan osallistuvalla on oltava oma kärry), lauantaina lisäksi kansalliset luokat CM/CW/CMJ/CWJ/harrastussarja ja BM/BW/BMJ/BWJ/harrastussarja **Aikataulu:** Kilpailutoimisto aukeaa klo 09.00. Ajajien kokous klo 10.00. Ensimmäinen startti klo 10.30.

Ilmoittautumiset: Ilmoittautumiset 4.10.2009 [arto.lahti\(at\)dlc.fi](mailto:arto.lahti(at)dlc.fi). Ilmoittautumisessa on oltava vähintään seuraavat tiedot: kilpailijan nimi ja luokka, johon osallistuu, sekä seura, jota edustaa **Hinta:** Osanottomaksut vielä avoimet (maksettava 5.10. mennessä). **Tilinro:** Nordea 215918-12075, viite 1326

Muita ohjeita: Kilpailun yhteydessä L-SVU:n Syysleiri Jäminkankaan maastossa 09.-11.10.09. Jämi on Hämeenkanalla Jämin hiihtoputken tuntumassa. Ajo-ohje löytyy esim. Google mapista syöttämällä osoitteeksi "Jämijärvi, Sormelantie 100". Tarvittaessa lisätietoja kilpailusta voi kysyä Kalevi Vainiolta, [kalevi.vainio\(at\)pp.inet.fi](mailto:kalevi.vainio(at)pp.inet.fi), puh. 040-513 4020

24.-25.10. CANICROSS SM-2009 Riutan ulkoilualue, Riihimäki

Tuomari: Riitta Kempe • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset • **Järjestäjä:** Riihimäen Agility ry
• **Kisapäällikkö:** Ari Kuparinen, puh. 040-7533 748, rima@riihimaenagility.net • **Ratamestari:** Pirjo Mankinen

Luokat: Lauantai CW/CM 4,9 km, CWJ/CMJ 17-20v 2,5 km, CWJ/CMJ 14-16 v 2,5 km, CWV/CWV 40v 2,5 km, harrastusluokka.
Sunnuntai: SM-viesti 3x2,5km **Aikataulu:** Kisakanslia aukeaa klo 8. Rataselostus klo 10.30. Ensimmäinen startti klo 11

Ilmoittautumiset: 12.10. mennessä. Ilmoittautumislomake osoitteessa www.riihimaenagility.net/canicross.
Mahdolliset muutokset viestijoukkueen kokoonpanoon on ilmoitettava viimeistään su klo 8-9 (2h ennen starttia).
Hinta: 15 e, ilman lisenssiä 22 e, SM-viesti 60 e **Tilinho:** ???

Muita ohjeita: Koirajuoksun SM-kilpailuun osallistuvien urheilijoiden ja viestijoukkueiden on edustettava VUL:n alaista jäsenseuraa. **Ajo-ohjeita:** myöhemmässä vaiheessa www.riihimaenagility.net

31.10. OHKOLAN SYSSAJOT Ohkola, Mäntsälä

Tuomari: Kalevi vainio • **Säännöt/rules:** ESDRA/VUL kansalliset
Järjestäjä: Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry, • **Kisapäällikkö/ratamestari:** Arto Lahti

Luokat: BM/BW/BMJ/BWJ, 1R/1RJ, 2R/2RJ, 4R/4RJ, 6R, 8R. Kilpailussa ajetaan 2 kierrosta joiden väli n. 2 tuntia. Jokaisella kilpailijalla on oltava oma kärry, lähtöjärjestystä ei muuteta luokan sisällä yhteisten kärryjen vuoksi.
Aikataulu: Kilpailutoimisto aukeaa klo 08.00. Ajajien kokous klo 09.00. Ensimmäinen startti klo 10.00

Ilmoittautumiset: Ilmoittautumiset 4.10.2009 arto.lahti(at)dlc.fi. Ilmoittautumisessa on oltava vähintään seuraavat tiedot: kilpailijan nimi ja luokka, johon osallistuu, sekä seura, jota edustaa **Hinta:** Kilpailumaksut vielä avoimet. Kilpailumaksut maksetaan 26.10.2009 mennessä. **Tilinho:** Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry, Nordea 215918-12075, Viite 1326

Marika Tiiperi & Ikssu Lore täydessä vauhdissa Jämin kesäkisoissa. Marika ja Lore saavuttivat viime vuonna koirajuoksusta mm. EM-pronssia Rastedesta ja ylivoimaisen suomenmestaruuden kaikki sarjat huomoiden Riihimäen SM-kisoista. (LH).

PIKKUILMOITUKSET

NORJALAISET OT REET, REX RUNNERS -ALUMIINIJALAKSET JA FAST TRAX -MUOVIT

saatavana Suomessa.

Tiedustelut ja tilaukset:
Carelian dogsledding
puh. 040-779 0898, info@bearhillhusky.com

AMMATTITAITOISTA KOIRAHIERONTAA KOIRASI PARHAAKSI

- lihasten perushuolto
- suorituskyvyn maksimointi
- palauttava hieronta
- vammojen ja leikkausten jälkihoito jne.

Lisätiedot ja ajanvaraus:
Urheilukoiraohjeita Kati Huovala
puh. 040-706 2873

KAIKKI VÄLINEET VALJAKKOURHEILUUN:

reet, valjaat, vetoliinat, ankkurit, kaulapannat, lukot, jousto, takit ja vitamiinit. **Hiihtoon ja koirajuoksuun (canicross):** vetovyöt ja husky-valjaat. Molemmat tunnettua Peerline-laattaa.

Tiedustelut:
Powerline, puh. 0400-535 077
www.powerline.fi

KOIRAREKIÄ

Useita malleja, sekä kilpa- että kuormarekiä. Myös toivomusten mukaan mitoitettuja, sekä jalaksia omatoimi-sille rakentajille. Rekimalleja nähtävissä nettisivuilla

Tiedustelut:
Risto Kamunen 0500-322 248 tai
info@arctic.fi, www.arctic.fi

KOIRAHARRASTAJILLE TARVIKKEITA

Valmistamme toimivia ratkaisuja koiraharrastajille koti- ja kilpailukäyttöön. Valikoimassamme on mm. erilaisia pantoja, taluttimia ja vetovöitä. Käsintehty tuotteemme ovat muunneltavissa asiakkaan omien toiveiden mukaisiksi.

Tiedustelut:
<http://www.team-snowhow.com/K-Nine.htm>
Puh. iltaisin 0400-883 712

KOIRAN VEDETTÄVÄKSI TARKOITETTU LAPSEN VETOKÄRRY

kevyt vetää, ei kaadu, lasten turvaistuimella, aisa irrotettavissa, eri pituuksia, kiinnitys d-lenkkiin, 200 mm ilmakumipyörät, pulverimaalattu, kotimainen, takuu 6 kk.
Myös vetokärryjä koiralle. 99 € vapaasti Espoo

Tiedustelut: Puh. 050-535 2968, <http://www.kauppiaskatu.fi/tuote.php?id=68&rid=71>

SULA-KUPPI KOIRIEN LÄMMIN VESIKUPPEJA JO YLI 6 VUODEN KOKEMUKSELLE

- markkinoiden suurin lämminvesikuppi - irroitettava 6 l vesikuppi
- termostaattiohjattu lämpövastus, säästää sähköä - lämmitysteho 85 W,
- purentasuojattu metallikuori, paksut lämpöeristeet, turvallinen 24 V suojaajännite
- samaan muuntajaan voidaan kytkeä ALFP- koirankopin lattialämmityselementti - vakiokoot 50x75 60x75 ja 78x75 cm- kysy tarjousta

Tarkemmat tiedot: katso kotisivumme www.kolumbus.fi/al-trading

FRANKS PRO GOLD-RUOILLA

on saavutettu kymmenkunta SM-kultaa ja lukuisia muun värisiä mitaleita 2000-luvulla Suomessa.

Katso tuotteet: www.powerline.fi ja soita sitten Matille puh. 0400-535077 tai lähetä e-mail

NORJALAISTA TROLL KOIRANRUOKAA

nyt saatavana myös Suomessa! Valmistukseen käytetään pääasiassa pohjoismaiden parhaimpia raaka-aineita.

Tiedustelut ja tilaukset:
maahantuojalta Alba Racing Kennel p. 044-570 77 47 tai 041-495 5160
troll@albaracing.net, <http://www.troll-hundefor.no/>

KOIRAHIERONTAA

- Lihas – ja kalvokireyksiin • Revähdysvammoihin • Jännevammoihin
- Vammojen ja leikkausten jälkihoitona • Kilpailuun valmistavana hoitona; mm. parantaa huomattavasti suorituskykyä sekä ennaltaehkäisee vammojen syntyä!! • Kilpailusta palautuvana hoitona • Henkiseen väsymykseen • Ennaltaehkäisevä hoitona

Kun lihahuolto on kunnossa, niin koirasi on kivuton ja aktiivisempi. Hyvä lihaskunto on tasapainoisen toiminnan perusta!

- Koirahieronta • Mobilisaatio eli liikehoito • Venytykset
- Lämpö – ja kylmähoidot • TENS – hoito (sähköinen laitehoito)

Tiedustelut:
Koulutettu koirahieroja, Suomen Hevos- ja Koirahierojat ry:n jäsen
Tiina Oksanen, p. 040 – 587 94 85, p. 020 – 640 122 46
[email: tiina.oksanen@ppc.inet.fi](mailto:tiina.oksanen@ppc.inet.fi)

ILMOITA EDULLISESTI VUL-NETISSÄ JA VALJAKKOURHEILU-LEHDESSÄ

Pikkuilmoituksen voi laittaa pelkästään VUL-nettiin (alk. 5 euroa), pelkästään lehteen (alk. 10 euroa) tai kumpaankin (alk. 15 euroa). Ilmoitus sopimus on voimassa aina vuoden kerrallaan. Lisätietoja: <http://www.vul.fi/markkinat.htm>

SUOMEN VALJAKKOURHEILIJOIDEN LIITON HALLITUS

Riitta Kempe, puheenjohtaja
Niittukulmantie 99, 31300 TAMMELA
Puh. 050-347 8356, (03) 436 1434

Eeva Äijälä, varapuheenjohtaja
Virpiniementie 192, 90810 KIVINIEMI
Puh. 040-546 7165

Lea Haanpää (valjakkoehjohto)
Kontiontie 90, 14200 TURENKI
Puh. 050-581 3235

Tero Halonen (valjakkoehjohto)
Pehtoorintie 6, 16800 HÄMEENKOSKI
Puh. 050-437 4176

Anu Mäkinen (valjakkoehjohto)
Nivavaarantie 16, 96900 SAARENKYLÄ
Puh. 040-7314 617

Maija Nivala (valjakkoehjohto)
Hanhelankuja 20, 90840 HAUKIPUDAS
Puh. 040-589 5988

Tommi Harklin (valjakkoajo)
Viitavaarantie 17, 81470 NAARVA
Puh. 040-505 2969

Teemu Kaivola (valjakkoajo)
Korkealehdontie 30, 36120 SUINULA
Puh. 0400-883 712

Suvi Lahtinen (valjakkoajo)
Vanamontie 20, 13500 HÄMEENLINNA
Puh. 041-502 9764

Timo Mäkiäho (valjakkoajo)
Mäkiähoentie 20, 42100 JÄMSÄ
Puh. 040-553 7021

Mira Ekholm (kesälajit)
Kotiperäntie 419, 29320 LIPERI
Puh. 050-353 7884

Elisabeth Nygård (kesälajit)
Helsingbyvägen 30, 65520 HELSINGBY
Puh. 0500-369 179

TOIMIKUNNAT JA VASTUUHENKILÖT

Lasten ja nuorten liikunta
Mira Ekholm ja Suvi Lahtinen

Aikuis- ja harrasteliikunta
Anu Mäkinen, Tero Halonen
ja Eeva Äijälä

Kilpailu ja huippu-urheilu
Teemu Kaivola ja Elisabeth Nygård

Tuomaritoiminta
Timo Mäkiäho ja Kalevi Vainio

Pr- ja kehittämistoiminta
Anu Mäkinen, Tommi Harklin ja
Lea Haanpää

KV-toiminta
Riitta Kempe ja Eeva Äijälä

Viestintä
Kati Kettumäki (VUL-netti),
Anu Mäkinen,
sekä Niina Konttaniemi
ja Kati Mansikkasalo
(Valjakkoehjohto-ohje)

Talous
Riitta Kempe ja Eeva Äijälä

Antidoping-toiminta
Riitta Kempe ja Maija Nivala

Tilintarkastajat
Seppo Tervo (KHT) ja Mikko Seppä

Varatilintarkastajat
Katriina Kämppi ja Heino Jääskeläinen

VUL:N JÄSENSEURAT

Alaskanmalamuuttijyhdistys ry
Kirsi-Marja Vessari
Väinäntie 98, 39450 SISÄTTÖ
puh. 050-520 1211
sihteeri@alaskanmalamuutti.net

Carelian EastPoint ry
Juha Hyvönen
Varpasentie 221, 81850 MÄTÄSVAARA
puh. 041-576 2490
eastpoint@racinghusky.com

Espoon palveluskoiraklubi ry
Ari Rantanen
Selintie 327, 01830 LEPSÄMÄ
puh. 040-823 3111
ari.rantanen@saunalahti.fi

Helsingin Vetokoirakerho ry
Soile Kettunen, Kulorastaantie 3 T 161
01450 VANTAA
puh 050-531 3663
hvk@hvk.fi

Hämeenlinnan Seudun Vesipelastuskoirat ry
Lea Haanpää
Kontiontie 90, 14200 TURENKI
puh. 050-581 3235
lea.haanpaa@te-keskus.fi

Hämeenlinnan kennelkerho ry
Hanna Hovila
Huhmaristontie 78
13500 HÄMEENLINNA
hanna.hovila@tut.fi

Iisalmen Seudun Käyttö- ja Seurakoira yhdistys ry
Tuula Laitinen
Porovedentie 556, 74120 IISALMI
puh. 050-512 5031
tuula_laitinen@hotmail.com

Iisalmen Valjakkoehjohtajat ry
Heino Jääskeläinen
Sirpinkaari 26, 74130 IISALMI
puh. 0400-677 905
heino.jaaskelainen@pp.inet.fi

Ilmajoen Metsästysseura ry
Heini Peura
Kokkolantie 2
61330 KOSKENKORVA
puh. 040-517 6260
heini.peura@netikka.fi

Ilomantsin Urheilijat ry
Kaija Karhapää
Pogostantie 13, 82900 ILOMANTSI
puh. 040-755 5319
potostanhiihto@ilu.fi

Imatran Palveluskoira yhdistys ry
Antti Tikkanen
Villentie 16, 55300 RAUHA
puh. 040-503 5850
sumorace@gmail.com

Joensuun seudun Palveluskoira yhdistys ry
Anne Keronen
Otsoukatu 20, 80130 JOENSUU
puh. 040-503 4803
anne.gsmkeronen@gmail.com

Kainuun Palveluskoira yhdistys ry
Jari Laine
Pajukatu 23, 87150 KAJAANI
puh. 044-550 8411
dnalaine@dnainternet.net

Kemin Kennelkerho ry
Markku Mattila
Vastuutie 2-3 D 17
94450 KEMINMAA
puh. 040-076 6063
markku.mattila@keminmaa.fi

Kymen Vetokoiraseura ry
Marjaana Lojamo
Tervasuontie 11, 54530 LUUMÄKI
puh. 040-724 1734
marjaana.lojamo@luukku.com

Länsi-Suomen Valjakkoehjohtajat ry
Timo Niemi
Haltiantie 12, 36760 LUOPIOINEN
puh. 0400-193 370

Oulun Palveluskoira yhdistys ry
Mervi Kukkonen
Koivuniemenkuja 9
90830 HAUKIPUDAS
puh. 040-725 4652
mervi.kukkonen@sanmina-sci.com

Riihimäen Agility ry
Lotta Vuorela
Riihihiviantie 641, 12310 RYTTYLÄ
puh. 040-328 9097
lottavuorela@hotmail.com

Rovaniemen Palveluskoira kerho ry
Anu Mäkinen
Nivavaarantie 16, 96900 SAARENKYLÄ
gguh. 040-731 4617
anu.makinen@vul.fi

Sisä-Suomen Valjakkoehjohtajat ry
Anna-Maria Tyrisevä
Portaantie 364, 31300 TAMMELA
puh. 044-022 4428
amtyriseva@gmail.com

Sotakoira yhdistys ry
Anssi Salvisto
Kaskisavuntie 5, 13210 HÄMEENLINNA
puh. 050-521 1659
anssi.salvisto@sotakoira yhdistys.fi

SPL Etelä-Oulu ry
Eeva Äijälä
Virpiniementie 192, 90810 KIVINIEMI
puh. 040-546 7165
eeva.ajjala@vul.fi

Suomalainen Siperianhusky Seura ry
Kimmo Haapanen
Länsirannantie 1845, 71650 HIRVILAHTI
puh. 044-0372 226
kettukolo@gmail.com

Suomen Poliisikoira yhdistys ry
Hannu Myöhänen
Kopurantie 105, 58200 KERIMÄKI
puh. (015) 541 266

Suomen Valjakkoehjohtajat ry
Jukka Wuolijoki
Tiilikiventie 10 A, 02320 ESPOO
jukka.wuolijoki@valtiokonttori.fi

Tampereen Koiraerhjohtajat ry
Jukka Leppälä
Paavolantie 125, 34240 KÄMMENNIEMI
puh. 0400-637 756
jukka.leppala@gmail.com

Tampereen Palveluskoiraerhjohtajat ry
Kari Jalonon
Kartanonkuja 2 D 30, 33960 PIRKKALA
bomo@kolumbus.fi

Tampereen Vetokoiraseura ry
Jani Kuitinen
Kotiniityntie 38, 33980 PIRKKALA
puh. 044-0474455
jani.kuitinen@nic.fi

Toijalan Seudun Koiraerho ry
Harri Laurila
Männiköntie 10 C 24
41400 LIEVISTUORE
puh. 0400-777 461

Turun Käyttökoiraerho ry
Merja Mikkola
Setälänraitti 6
21410 VANHALINNA
puh. 050-528 6015
merja.mikkola@pakk.fi

Vaasan seudun palveluskoiraerhjohtajat ry
Elisabeth Nygård
Helsingbyvägen 30, 65520 HELSINGBY
puh. 0500-369 179
elisabeth.nygard@jippii.fi

West Coast Agility Team ry
Mia Pajunen
Leinikintie 2, 28660 PORI
puh. 040-777 8611
mia.pajunen@pp.inet.fi

POSTIMYYNTI

www.vul.fi/postimyynti.htm

VUL:n tarveväilytyksestä voit tilata laadukkaita valjakkoehjohtajavälineitä. Saat tuotteet suoraan kotiin tai postiin täyttämällä tilauslomakkeen VUL-netissä. Ostamalla liiton myymiä tuotteita tuet liiton ja sen jäsenten toimintaa ja edistät lajimme näkyvyyttä.

Lierilakki, jossa VUL-logo
Väri: sininen
Koot: M/L **7€**

Hihamerkki
koko 6 x 6 cm **5€**

Hihtopipo, jossa VUL-logo
Värvaihtoehdot: sininen • Koot: yksi koko **15€**

Autotarra
Koko: 230x100 mm
Värit: 1) sininen valkoisella pohjalla
2) hopea 3) valkoinen sinisellä pohjalla. **0,70€**

Valjakkoehjohtajien kortti

SLEDDOG SPORT FINLAND
7 € / 2 kpl
12 € / 4 kpl

Liiton vanhat lehdet 2 €/kpl

Teräksinen ruokakuppi
1,8 l. **4,50 € / 24 € 6 kpl**
3,0 l. **5,00 € / 27 € 6 kpl**

Koiran ruokinta ja hoito

(Tieto tuottaman -sarja, nro 111, ISBN 951-808-130-1) • **Tekijät:** Riitta Kempe, Minna Leppänen, Katriina Mäki, Markku Saastamoinen, Susanna Särkijärvi, Persti Vilander • **Kustantaja:** ProAgria Maaseutu-keskusten liitto ja MTT (Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus) • **Julkaistu:** 11/2005 • **Sivumäärä:** 144 • **Koko:** B5

Sisältökuvaus

Koiran ruokinta ja hoito -opas antaa käytännölläisiä tietoja eri käyttö-tarkoituksissa ja elämänvaiheissa olevien koirien ravinnontarpeesta ja ruokinnasta. Kirjassa on omat lukunsa aikuisille, aktiivisille ja ikääntyville koirille sekä kantaville ja imettäville nartuille ja pennuille. Opas perehdyttää koiran ruuansulatukseen sekä sen energian ja muiden ravintoaineiden tarpeisiin. Kirja opastaa myös kilpa- ja urheilukoira ruokinta-tekniikassa lyhyt- ja pitkäkestoisissa suorituksissa. Koiran ruokinta ja hoito -oppaassa on perustietoa koiran hoidosta ja terveydenhuollosta, kuten rokotuksista ja loishäädöstä. Terveystietoja ja niiden hoitoa sekä lisäätymistä ja jalostusta käsitellään myös kirjassa. Aloittavan koiraerhjohtajan starttipaketti on avuksi koiran valinnasta ja peruskoulutuksesta. Koiran ruokinta ja hoito -opas on tarkoitettu luotettavaksi ja asiantuntevaksi käsikirjaksi koiran omistajille, koira-alan opiskelijoille ja ammattilaisille. Kirjaan on koottu tiiviiseen pakettiin koti- ja ulkomaista tutkimustietoa ja parhaita käytäntöjä koira-alan eturivin asiantuntijoilta.

Lisätietoja: www.vul.fi/tiedotteet/koirakirja.htm tai Riitta Kempe 050-347 8356

Biofarmin tuotteet

SLEDDOG VITA - vitamiinitäydennysrehu koirille
3 kg 17 € • 5 kg 27,20 €
SLEDDOG MINERAL - hivenäinetäydennysrehu koirille.
3 kg 14,10 € • 5 kg 21,10 € • 10 kg 40,40 €

Biofarmin tuotteet **Sleddog Vita** ja **Mineral** on tarkoitettu käytettäväksi koiranruuan vitamiinien ja kivennäisten tasapainottamiseen tilanteissa, joissa koiralle käytetään koti- tai yhdistelmäruokintaa (esim. kuivaruoika + liha + öljy). Sleddog vita ja mineral on pakattu eri pyttyihin, mikä mahdollistaa sekä vitamiinien että kivennäisten tarkan annostuksen erilaisiin ruokinta- ja raaka-ainevaihtoehtoihin. Nettitilauksen "kaupantekijäisinä" saat koiran ruokinnan suunnitteluun tarkoitetun RUOKSU-taulukkolaskentaohjelman (excel), jonka avulla voit itse suunnitella valjakkoehjohtajillesi tasapainoisen ruokavalion Biofarmin tuotteiden avulla.

Biofarmin tuotteet postitetaan suoraan tuottajalta erikseen ja postituskulut veloitetaan tilaajalta.

TOIMITUSEHDOT: Toimitusaika on maksimissaan kaksi viikkoa tilauksesta. Vastaanottaja maksaa postimaksun. Tavara toimitetaan varastoinventaarion mukaan, oikeus hinnanmuutoksiin pidetään. HUOM! Tavarat voi myös noutaa Tammelasta tai valjakkoehjohtajien yhteydessä. Mikäli noudat tavarat itse, mainitse tilauksen yhteydessä, koska ja mistä haluat tavarasi noutaa. Tilaukset VUL-netin kautta: <http://www.vul.fi/postimyynti.htm>

LAADUKKAAT VÄLINEET

VALJAKKOURHEILUUN

www.vul.fi/postimyynti2.htm

MANMAT-VALIKOMASTA löydät lähes kaiken tarvitsemasi: 1- ja 2-koiran vetonarut, vetovyöt, useita eri valjasmalleja kuten perushuskyvaljaat, pulkkavaljaat, distance-valjaat, takit, tossut... Käy tutustumassa laajaan valikoimaan osoitteessa www.vul.fi!

sprintihusky

perushusky

pulkka-lyhdistetyn valjas (combi)

1- ja 2-koiran vetonarut

distance-valjas

ZeroDC FASTER -VALJAS on ergonomisesti muotoiltu ja erinomaisesti istuva valjas, joka on suunniteltu erityisesti syvärintaisille koirille, mutta se sopii myös muille koiratyypeille. Valjaan leikkaukset on suunniteltu niin, että se estää valjasta liukumasta sivuun "kainaloon". Leveiden hihnojen ansiosta vetovoima jakautuu tasaisemmin ja laajemmalle alueelle. Malli on suojattu patentilla.

- soveltuu koirahiihtoon, koirajuoksuun, koirapyöräilyyn ja valjakoajoon
- Useita väri vaihtoehtoja.

UUTUUS! Loppuvuodesta 2009 alkaen saatavana myös **VUL:n** kautta!

Non-stop
dogwear.no

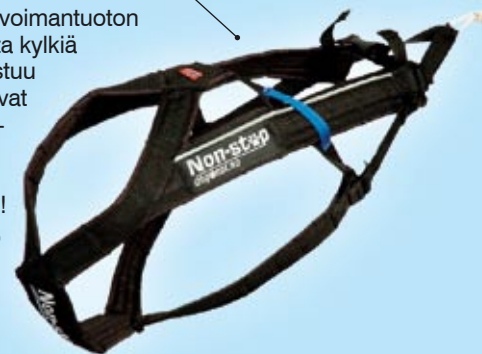
NON-STOP DOGWEAR -TUOTESARJA on maailman parhaimpiin lukeutuvan valjakkohiihtäjän norjalaisen **Kristoffer G. Olssenin** kehitelemä. Ensi syksystä alkaen **Comfort-vetovyötä** ja **Free motion -valjasta** on saatavana combi-versiona myös **VUL:n** postimyyntin kautta. **Lisätietoja:** www.non-stopdogwear.no.

NON-STOP DOGWEAR COMFORT -housumallin vetovyö

NON-STOP DOGWEAR - FREE MOTION COMBI-VALJAS on täysin uudentyypinen joustava yhdistetyn valjas, joka mahdollistaa koiralle vapaat liikkeet ja optimaalisen voimantuoton juostessa. Vetopiste tulee koiran sivulta kylkiä myötäillen, jolloin vedon rasitus kohdistuu tasaisesti koko kehoon. Valjaan joustavat osat pehmentävät rasitusta kovissa nykäyksissä. Paljon säätömahdollisuuksia, joilla valjas voidaan säätää jokaiselle koiralle parhaalla tavalla istuvaksi!

- soveltuu pulkka-lyhdistetyn hiihtoon, koirahiihtoon, koirajuoksuun, koirapyöräilyyn ja kärryajoön

POSTIMYYNTI
www.vul.fi/postimyynti2.htm

TOIMITUSEHDOT: Toimitusaika on maksimissaan kaksi viikkoa tilauksesta. Vastaanottaja maksaa postimaksun. Tavara toimitetaan varastoinventaarion mukaan, oikeus hinnanmuutoksiin pidätetään. **HUOM!** Tavarat voi myös noutaa Tammelasta tai valjakkotapahtumien yhteydessä. Mikäli noudat tavarat itse, mainitse tilauksen yhteydessä, koska ja mistä haluat tavarasi noutaa. Tilaukset **VUL**-netin kautta: <http://www.vul.fi/postimyynti2.htm>